EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.5.2013
COM(2013) 262 final

2013/0137 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kasvien lisäysaineiston tuottamisesta ja asettamisesta saataville markkinoilla (asetus kasvien lisäysaineistosta)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 162 final}
{SWD(2013) 163 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Kasvien lisäysaineisto on maatalouden, puutarhaviljelyn ja elintarvike- ja rehutuotannon tuottavuuteen, monimuotoisuuteen, terveyteen ja laatuun sekä ympäristöön olennaisesti vaikuttava tuotantopanos. Metsät peittävät suuren alan unionin alueesta, ja niillä on monenlaista yhteiskuntaan, talouteen, ympäristöön, luonnonsuojeluun ja kulttuuriin liittyvää merkitystä. Kasvien lisäysaineiston asettamista saataville markkinoilla koskeva nykyinen EU-lainsäädäntö perustuu kahteen keskeiseen periaatteeseen eli lajikkeiden/aineiston rekisteröintiin ja direktiiveissä määritettyihin kasvilajeihin, jäljempänä ’EU:ssa luetteloidut lajit’, kuuluvan lisäysaineiston yksittäisten erien sertifiointiin.

Ehdotusluonnoksella konsolidoidaan ja saatetaan ajan tasalle kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskeva lainsäädäntö kumoamalla ja korvaamalla seuraavat 12 direktiiviä: rehukasvien siementen pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 66/401/ETY, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 66/402/ETY, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annettu neuvoston direktiivi 2002/53/EY, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 2002/54/EY, vihannesten siementen pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 2002/55/EY, siemenperunoiden pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 2002/56/EY, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 2002/57/EY, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 68/193/ETY, koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 98/56/EY, vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 92/33/ETY, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi 2008/90/EY ja metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan 22 päivänä joulukuuta 1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/105/EY.

Useimmat kasvien lisäysaineiston asettamista saataville markkinoilla koskevat neuvoston direktiivit on hyväksytty alun perin vuosien 1966 ja 1971 välillä, ja lisäksi on joitakin tuoreempia direktiivejä. Vanhoja direktiivejä on päivitetty usein ja huomattavilta osin, minkä vuoksi niiden selkeyttä ja avoimuutta on tarpeen parantaa. Historiansa vuoksi direktiivit poikkeavat toisistaan melko lailla sekä tekniseltä perustaltaan että lähestymistavaltaan, joka vaihtelee tuotteiden virallisesta valvonnasta prosessien viralliseen valvontaan. Erityisesti tuotevalvonta vaatii paljon toimivaltaisilta viranomaisilta.

Lisäksi nykyisen lainsäädännön monimutkaisuus ja hajanaisuus ovat omiaan pahentamaan sen täytäntöönpanon epävarmuutta ja epäjohdonmukaisuutta jäsenvaltioiden välillä. Tästä syystä ammattimaisten toimijoiden toimintaedellytykset sisämarkkinoilla eivät ole tasavertaiset. On tarpeen yhdenmukaistaa lainsäädännön täytäntöönpanoa, vähentää kustannuksia ja hallinnollista rasitetta ja edistää innovointia. Lisäksi on tärkeää mukautua kasvinjalostuksessa tapahtuvaan tekniseen edistymiseen sekä kasvien lisäysaineiston eurooppalaisten ja maailmanlaajuisten markkinoiden nopeaan kehittymiseen. Näistä kaikista syistä säädöspuitteiden päivittäminen ja nykyaikaistaminen on välttämätöntä. Maatalouden biologisen monimuotoisuuden *in situ* -suojelua koskeva tavoite olisi asetettava entistä tiukemmaksi. Alan lainsäädännön ja EU:n muun lainsäädännön, politiikan ja

strategioiden välinen heikko horisontaalinen koordinointi on este säännösten tehokkaammalle täytäntöönpanolle. Viime vuosina maatalouspolitiikkaa on alettu pitää strategisesti tärkeänä ruokaturvan ja elintarvikkeiden turvallisuuden, elintarvikkeiden ravintoarvon, ympäristön, luonnon monimuotoisuuden ja ilmastonmuutoksen kannalta. Elintarvikekasvien tuotannon ”kestävästä tehostamisesta” ja muuttamisesta ympäristöystävällisemmäksi niin, että satoisuus paranee ilman ympäristölle haitallisia vaikutuksia ja ilman viljelyalan kasvattamista, on tullut keskeinen huolenaihe. Kasvien lisäyaineistoa koskevalla lainsäädännöllä on keskeinen merkitys tähän tavoitteeseen pyrittäessä. EU:n metsästrategiassa korostetaan metsien moniulotteisen roolin ja kestävän metsänhoidon merkitystä.

Yhdenmukaisuus ja yhteisvaikutukset kasvien terveyttä koskevan säädöksen kanssa ovat tarpeen kasvien lisäysaineiston sertifiointiprosessiin kuuluvien kasvien terveystarkastusten osalta, ja virallisesta valvonnasta annettuun asetukseen (EY) N:o 882/2004 sisältyvät virallisen valvonnan yleiset periaatteet on liitettävä myös tähän säädökseen.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

Tähän ehdotukseen liittyvä vaikutusten arviointi pohjautuu tuloksiin, joita saatiin siementen ja kasvien lisäysaineiston (englanniksi ennen ’plant propagating material’, nyt ’plant reproductive material’) kaupan pitämistä koskevassa EU-lainsäädännön arvioinnissa, jonka Food Chain Evaluation Consortium (FCEC) suoritti vuosina 2007 ja 2008, sekä lajikkeiden rekisteröintiä koskevassa tutkimuksessa, jonka mainittu yhteenliittymä teki vuoden 2010 alkupuoliskolla. Lisäksi se perustuu laajaan kyselytutkimukseen, joka oli osoitettu kaikille intressitahoille ja erityisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, EU:n ja kansallisen tason yksityissektorin edustajille, kansalaisjärjestöille ja yhteisön kasvilajikevirastolle (CPVO). Vuosien 2009 ja 2011 välillä järjestettiin useita komission horisontaalisen työryhmän kokouksia, joissa käsiteltiin kaikkia kasvilajeja. Neljä erityistyöryhmää, jotka perustettiin Unkarin puheenjohtajakaudella, käsitteli toukokuussa 2011 yksityiskohtaisia aiheita. Lisäksi komissio kuuli elintarvikeketjua sekä eläinten ja kasvien terveyttä käsittelevän neuvoa-antavan ryhmän alaista siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevää työryhmää useita kertoja vuosina 2009–2011. Maaliskuun 18. päivänä 2009 järjestettiin avoin konferenssi ”Ensuring Seed Availability in the 21st Century” (siementen saatavuuden varmistaminen 2000-luvulla), jossa eri sidosryhmille esiteltiin arviointituloksia ja keskusteltiin niistä. Sen lisäksi järjestettiin 19.4.–30.5.2011 sidosryhmille verkkokysely, jossa kerättiin interaktiiviseen politiikan suunnitteluun käytettävällä kyselylomakkeella mielipiteitä toimintavaihtoehtoja ja niiden analyysiä esitelleestä asiakirjasta. Kyselyyn saatiin 257 vastausta hyvin laaja-alaiselta joukolta sidosryhmiä.

Kuulemisten pääasiallisena tavoitteena oli saada mielipiteitä nykyisen lainsäädännön säännöksistä ja niiden soveltamisesta sekä mahdollisista muutostarpeista. Sidosryhmät olivat yleisesti ottaen tyytyväisiä nykyisten direktiivien taustalla oleviin periaatteisiin, mutta kannattivat komission aikomusta tarkistaa lainsäädäntöä. Parantamisen varaa nähtiin erityisesti säännösten yksinkertaistamiseen, kustannusten pienentämiseen ja tehokkuushyötyyn, ammattimaisten toimijoiden joustavampiin toimintaedellytyksiin, jäsenvaltioiden välisen yhdenmukaisuuden lisäämiseen, kapeiden markkinasektoreiden ja syntymässä olevien uusien markkinoiden rooliin sekä maatalouden biologisen monimuotoisuuden ja kasvien geenivarojen suojeluun liittyvissä seikoissa. Suurin osa sidosryhmistä kannatti nykyisen lainsäädännön

yleisten periaatteiden – etenkin lajikkeiden rekisteröintimenettelyjä ja siemenerien sertifiointia ennen niiden kaupan pitämistä koskevien menettelyjen – säilyttämistä. Lisäksi sidosryhmät pyysivät, että metsänviljelyaineistoa koskevan EU-lainsäädännön nykyinen lähestymistapa säilytetään.

Vaikutusten arvioinnissa määritettiin seuraavat päälinjat, joiden suuntaisesti järjestelmän on muututtava sopiakseen muuttuviin taloudellisiin, yhteiskunnallisiin, tieteellisiin ja ympäristöolosuhteisiin: i) perussäädösten yksinkertaistaminen (12 direktiivin sijaan yksi asetus), ii) kustannusten kattaminen ja järjestelmän vaikuttavuuden ja tehokkuuden parantaminen ja iii) horisontaalinen koordinointi hiljattain hyväksytyn EU-politiikan kanssa. Erilaisia tapoja järjestelmän tehokkuuden parantamiseksi – joustavuuden lisääminen, sääntelyn purkaminen tai keskittäminen – tarkastellaan, mutta samalla halutaan säilyttää takeet kasvien lisäysaineiston korkeasta laadusta ja kilpailukyvystä ja löytää vastauksia esimerkiksi luonnon monimuotoisuuteen liittyviin uusiin haasteisiin. Kolmen päälinjan perusteella määritettiin viisi toimintavaihtoehtoa, joihin kaikkiin sisältyy säännösten yksinkertaistaminen ja kustannusten kattaminen. Eri vaihtoehdoissa on otettu kauttaaltaan huomioon pk-yrityksiä ja mikroyrityksiä koskevat seikat, etenkin jotta voidaan varmistaa niiden mahdollisuudet käyttää julkisia palveluja tiettyjen sellaisten tehtävien hoitamiseen, joita ne eivät voi itse suorittaa, sekä tukea ja lisätä niiden joustavuutta, jotta ne voivat saada suuremman jalansijan kasvien lisäysaineiston markkinoilla. Erityisesti kiinnitetään huomiota operatiivisen työn siirtämisen ja kasvien lisäysaineiston laadun säilyttämisen väliseen tasapainoon.

Vaikutusten arvioinnin päätelmänä on, että millään toimintavaihtoehdolla yksinään ei pystytä saavuttamaan tarkistamisen tavoitteita vaikuttavalla, tehokkaalla ja yhdenmukaisella tavalla, ja siinä ehdotetaan – sidosryhmien näkemystä vastaavasti – valittavaksi ratkaisu, jossa yhdistyy osia toimintavaihtoehdoista 2, 4 ja 5. Näin ollen ehdotuksella luodaan puitteet, jotka antavat oikeusvarmuuden ammattimaisille toimijoille ja kuluttajille, takaavat kasvien lisäysaineiston korkean laadun ja varmistavat kilpailuedun sisämarkkinoilla ja maailmanmarkkinoilla. Tällaisella yhdistelmällä on tarkoitus tasapainoisesti antaa joustavuutta ammattimaisille toimijoille (vaihtoehdot 2 ja 4) ja ottaa huomioon luonnon monimuotoisuus (vaihtoehto 4) sekä terveys- ja laatuvaatimusten tarvittava tiukkuus (osia vaihtoehdoista 2 ja 5). Näin voidaan edistää markkinoiden tasapuolista toimintaa ja ylläpitää kasvien lisäysaineiston laatua ja terveyttä. Tämän lisäksi ehdotukseen sisältyy säännöksiä, joiden myötä pienialaiset tai erityiskäyttöön tarkoitetut viljelykasvit pääsevät erikoistuneille tai pienille markkinasegmenteille vähäisin rasittein mutta joihin kytkeytyy vähimmäisvaatimuksia, joilla varmistetaan jäljitettävyys, terveys ja kuluttajien tiedonsaanti. Näin saadaan luotua tasapuoliset toimintamahdollisuudet kaikille ammattimaisille toimijoille.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotuksen tavoitteena on korvata nykyiset 12 direktiiviä ehdotetulla yhdellä asetuksella.

3.1. I osa – Yleiset säännökset

Ehdotetun asetuksen soveltamisala kattaa kaikentyyppisen kasvien lisäysaineiston. Suurimmaksi osaksi se koskee kuitenkin lajeja, joista nykyisin säännellään 12 direktiivissä (nk. ”luetteloidut lajit”). Jotta muita lajeja – eli kasvilajeja, joita ei ole luetteloitu ja joihin ei sen vuoksi sovelleta nykyisiä direktiivejä – koskevia

jäsenvaltioiden nykyisiä lähestymistapoja voitaisiin selventää ja yhdenmukaistaa, myös niihin aletaan soveltaa eräitä perussääntöjä (ks. III osa, III osasto).

Tuottajien tarpeiden ja joustavuus- ja suhteellisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi asetusta ei sovelleta sellaiseen kasvien lisäysaineistoon, joka on tarkoitettu testaukseen ja tieteellisiin tarkoituksiin tai joka on tarkoitettu jalostukseen (valintatarkoituksiin). Sitä ei myöskään tulisi soveltaa aineistoon, joka on tarkoitettu geenipankeille, geenivarojen *ex situ*- ja *in situ*-suojelua harjoittaville organisaatioille ja -verkostoille tai tiloilla suojeluun, eikä aineistoon, jota ylläpidetään niissä geenivarojen kansallisten suojeluohjelmien mukaisesti. Asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jää myös sellainen kasvien lisäysaineisto, jota muut henkilöt kuin ammattimaiset toimijat vaihtavat keskenään luontoissuorituksina.

Tärkein määritelmiä koskeva muutos on sellaisen yleisen termin käyttöönotto, joka kattaa kaikenlaisen kasvien lisäysaineiston, olivatpa kyseessä siemenet tai muun tyyppinen kasvien lisäämiseen tarkoitettu aineisto. Kasvien lisäysaineistolla tarkoitetaan määritelmän mukaan kasveja tai kasvinosia, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen tai lisäämiseen. Siihen sisältyvät myös taimet. Kaikkeen kyseisen tyyppiseen kasvien lisäysaineistoon sovelletaan yhteisiä periaatteita, jotka koskevat sen tuotantoa markkinoilla saataville asettamista varten sekä niiden asettamista saataville markkinoilla.

3.2. II osa – Ammattimaiset toimijat

Koska tämän asetuksen mukaan toimijan määritelmään eivät sisälly yksityishenkilöt, käytetään termiä ’ammattimainen toimija’. Yksi ja sama määritelmä kattaa kaikki ammattimaiset toimijat, ja ne on rekisteröitävä valvontatoimien helpottamiseksi. Kyseinen rekisteri yhdistetään [uuden kasvien terveyttä koskevan asetuksen nimi] nojalla perustettavaan rekisteriin. Ammattimaisille toimijoille asetetaan perusvelvollisuuksia, jotka koskevat niiden tuottaman tai markkinoilla saataville asettaman kasvien lisäysaineiston tunnistettavuutta, tietojen säilyttämistä, valvonnan helpottamista ja aineiston ylläpitämistä. Kaikenlaisen kasvien lisäysaineiston jäljitettävyys varmistetaan asettamalla ammattimaisille toimijoille velvollisuus säilyttää tiedot niiden liiketoimia välittömästi edeltävistä ja välittömästi seuraavista vaiheista.

3.3. III osa – Muu kasvien lisäysaineisto kuin metsänviljelyaineisto

I osasto Yleiset säännökset

Lajiketta ja sen ylläpitämistä, virallisesti kuvattua lajiketta sekä lajiketta, jolla on virallisesti tunnustettu kuvaus, kloonia ja eri kauppaluokkia koskevat määritelmät vahvistetaan.

II osasto Luetteloitujen lajien tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla

Lajikkeiden/aineiston rekisteröintiä ja erien sertifiointia/tarkastamista ennen niiden asettamista saataville markkinoilla koskeva peruslähestymistapa pidetään pääsääntöisesti entisellään. Ammattimaisille toimijoille annetaan kuitenkin lisäjoustoa, niin että ne voivat päättää suorittaa lajikkeiden rekisteröintiin tarvittavan tutkimuksen tai kasvien lisäysaineiston sertifiointiin liittyvät tarkastukset, näytteenoton ja analysoinnin toimivaltaisten viranomaisten virallisessa valvonnassa. Lisäksi annetaan tämän asetuksen nojalla säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyjen lajien ja niitä koskevien luokkien (esiperusaineisto, perusaineisto, sertifioitu aineisto ja vakioaineisto) tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevat

vaatimukset. Se on tärkeää, jotta voidaan joustavammin mukautua teknisen ja tieteellisen kehityksen edellyttämiin muutoksiin, samalla kun sääntelyssä noudatetaan suhteellisuutta ja kestävyyttä koskevia periaatteita.

Kasvien lisäysaineiston asettamista saataville markkinoilla koskevat vaatimukset ovat lyhyesti seuraavat:

– se kuuluu lajikkeeseen tai klooniin, joka on rekisteröity tämän asetuksen säännösten mukaisesti,

– se täyttää kyseistä kauppaluokkaa varten hyväksytyt suku- ja lajikohtaiset erityisvaatimukset,

– sillä on esiperus-, perus- tai sertifioidun aineiston virallinen etiketti, taikka vakioaineiston kohdalla toimijan etiketti,

– se on käsittelyvaatimusten mukaista,

– se on sertifiointi- ja tunnistamisvaatimusten mukaista.

Lajikkeiden rekisteröintivelvollisuutta ei sovelleta perusrunkoihin, jotka eivät täytä lajikkeen edellytyksiä. Lisäksi epäyhtenäinen aineisto, joka ei vastaa lajikkeen määritelmää, voitaisiin tietyin edellytyksin vapauttaa vaatimuksesta, jonka mukaan aineiston on kuuluttava rekisteröityyn lajikkeeseen, jotta saadaan joustoa tulevaa teknistä ja tieteellistä kehitystä varten. Sen lisäksi säädetään pienille erikoismarkkinoille tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa koskevasta poikkeuksesta.

Tiettyihin sukuihin ja lajeihin, jotka luetellaan nykyisissä direktiiveissä (luetteloidut lajit), kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen olisi edelleen sovellettava tiukennettuja vaatimuksia. On kuitenkin tarpeen vahvistaa kriteerit, joiden perusteella päätetään, mitkä kyseiset kasvilajit ovat. Luetteloon olisi sisällytettävä sellaisten kasvien suvut tai lajit, joiden tuotantoalue ja tuotannon arvo on merkittävä, joita tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla huomattavan suuri määrä ammattimaisia toimijoita tai jotka sisältävät aineita, jotka edellyttävät erityissääntöjä ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelemiseksi.

Kasvien lisäysaineistoa olisi tuotettava ja asetettava saataville markkinoilla ainoastaan esiperusaineistona, perusaineistona, sertifioituna aineistona tai vakioaineistona, jotta voidaan varmistaa avoimuus ja kuluttajien mahdollisuus tehdä valintoja oikean tiedon perusteella. On vahvistettava yksityiskohtaiset kriteerit, joiden perusteella päätetään, mitä kasvisukuja ja -lajeja ei saa asettaa saataville markkinoilla vakioaineistona, jotta voidaan varmistaa kasvien lisäysaineiston parempi laatu ja terveys, tunnistettavuus ja jäljitettävyys samoin kuin ruokaturva ja elintarvikkeiden turvallisuus. Kutakin mainittua luokkaa varten olisi hyväksyttävä suku- ja lajikohtaisia erityisvaatimuksia. Tunnistamis-, puhtaus-, terveys- ja muita laatuvaatimuksia, merkitsemistä, eriä, pakkaamista sekä pieniä pakkauksia, sertifioinnin jälkeiseen valvontaan liittyviä testejä, vertailevia testejä ja kokeita sekä seoksia koskevia vaatimuksia sovelletaan edelleen.

Poikkeukset

Nykyiset pysyvät poikkeukset, joilla sallitaan rajoitettu markkinoilla saataville asettaminen tiloilla tapahtuvaan testaukseen tarkoitettujen vielä rekisteröimättömien lajikkeiden ja lopullisesti sertifioimattoman aineiston osalta sekä tiukempien kansallisten vaatimusten hyväksyminen, olisi pidettävä voimassa. Samoin olisi

meneteltävä kiireellisiä toimenpiteitä, väliaikaisia toimitusvaikeuksia ja määräaikaisia kokeita koskevien tärkeiden tilapäisten poikkeusten suhteen.

Pienille erikoismarkkinoille tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa koskeva poikkeus

Olisi myös vahvistettava oikeasuhtaiset ja kestävät säännöt sellaista pienimuotoista toimintaa varten, jossa on kyse paikallisiin olosuhteisiin sopeutuneesta ja pieninä määrinä markkinoilla saataville asetettavasta kasvien lisäysaineistosta. Asianomaiset lajikkeet olisi vapautettava rekisteröintiä ja markkinoilla saataville asettamista koskevista vaatimuksista. Tällainen aineisto määritellään pienille erikoismarkkinoille tarkoitetuksi kasvien lisäysaineistoksi. Poikkeuksen olisi koskettava esimerkiksi viljelijä-jalostajia ja puutarhuri-jalostajia riippumatta siitä, onko heidän toimintansa ammattimaista vai ei. Olisi kuitenkin säädettävä joistakin aineiston merkitsemistä ja jäljitettävyyttä koskevista perussäännöistä. Poikkeuksen väärinkäytön ehkäisemiseksi kyseistä aineistoa saisi asettaa saataville markkinoilla ainoastaan määritellyn kokoisissa pakkauksissa.

Tuonti ja vienti

Vaatimusten EU-vastaavuusjärjestelmä pidetään voimassa perusedellytyksenä kolmansista maista tulevalle tuonnille. Vienti kuuluu kuitenkin asetuksen soveltamisalaan. Viennin olisi tapahduttava tuojamaana olevassa kolmannessa maassa käytössä olevien lakien, standardien, käytännesääntöjen tai muiden oikeudellisten tai hallinnollisten menettelyjen mukaisesti. Jos unionin ja asianomaisen kolmannen maan välillä on olemassa kahdenvälinen tai monenvälinen sopimus, vienti unionista tapahtuu sopimusta noudattaen. Jos tällaista sopimusta ei ole, sovelletaan asianomaisten ammattimaisten toimijoiden välistä sopimusta.

III osasto Luettelemattomiin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla

Myös luetteloituihin sukuihin ja lajeihin kuulumattomaan kasvien lisäysaineistoon on sovellettava muutamia perusvaatimuksia, jotka koskevat aineiston terveydentilaa, tarkoitukseensopivuutta, tarvittaessa asianmukaista viittausta lajikkeisiin ja asianomaisen aineiston tunnistettavuutta sekä tuontia.

IV osasto Lajikkeiden rekisteröinti kansallisiin ja unionin rekistereihin

Lajikerekisterit

Jotta lajikkeita voidaan asettaa saataville markkinoilla kaikkialla unionissa, ne on sisällytettävä johonkin kansalliseen rekisteriin tai unionin rekisteriin menettelyllä, jossa hakemus tehdään suoraan CPVO:lle. CPVO säilyttää ajantasaisia tietoja kaikista kasvilajikkeista, joita voidaan asettaa saataville unionin markkinoilla, mukaan luettuina kansallisiin rekistereihin rekisteröidyt lajikkeet (unionin kasvilajiketietokanta).

Uusien paranneltujen lajikkeiden osalta pidetään voimassa perusvaatimus, jonka mukaan niiden on oltava erottuvia, yhtenäisiä ja pysyviä (*distinct, uniform and stable*, DUS). Yhtenäisyyttä koskevassa tutkimuksessa olisi otettava huomioon lajiketyyppi ja lisääntymistapa. Asetuksen nojalla annettavalla säädöksellä voidaan lisäksi tehdä päätös siitä, mitä kasvilajeja varten voidaan vahvistaa viljely- ja käyttöarvoa koskevia lisävaatimuksia. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä yksityiskohtaisempia kriteereitä, jotka koskevat kyseisten kasvilajien viljely- ja käyttöarvon tutkimista niiden satoisuuden, laatuominaisuuksien, kestävyyden ja vähäpanoksisiin tuotantojärjestelmiin eli muun muassa luonnonmukaiseen viljelyyn

sopivuuden osalta. Luonnonmukaisen viljelyn edellyttämien erityispiirteiden vuoksi kyseiset erityistarpeet olisi näin ollen otettava asianmukaisesti huomioon lajiketutkimusta varten käyttöön otettavissa menetelmissä ja vaatimuksissa.

Kestävää viljelyarvoa koskevat säännöt vahvistetaan ja yhdenmukaistetaan EU:ssa hyväksymällä vaatimuksia, jotka koskevat sietokykyä tiettyjä tuhoojia vastaan, tuotantopanosten vähäisempää tarvetta, haitallisten aineiden pitoisuuksien vähenemistä taikka parempaa sopeutumiskykyä maatalous- ja ilmasto-oloiltaan erilaisiin ympäristöihin. Tällaiset säännöt ovat tärkeä väline, jolla voidaan ohjata jalostusprosessia kestävämpään suuntaan.

Jos jollekin lajikkeelle on myönnetty unionin kasvinjalostajanoikeudet asetuksen (EY) N:o 2100/1994 tai kansallisten sääntöjen nojalla, kyseisen lajikkeen olisi katsottava olevan erottuva, yhtenäinen ja pysyvä ja sillä olisi katsottava olevan sopiva lajikenimi tämän asetuksen mukaista lajikkeen rekisteröintiä varten.

Perusperiaate, jonka mukaan lajikkeesta on käytettävä yhtä ja samaa nimeä kaikkialla unionissa, pidetään voimassa. Joissakin erityistapauksissa sallitaan synonyymit. CPVO on paras käytettävissä oleva taho, joka voi pitää yllä kokonaiskuvaa kaikkialla unionissa sovellettavista lajikenimistä. Siitä syystä, ja jotta lajikenimien antaminen olisi johdonmukaista koko unionissa, toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä CPVO:ta tarkastamaan nimi, ennen kuin kyseinen lajike rekisteröidään kansalliseen lajikerekisteriin.

Asetuksessa vahvistetaan lajikkeen rekisteröintimenettelyä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset rekisteröintiedellytysten, hakemusten toimittamisen ja sisällön, muotoa koskevien ja teknisten tutkimusten, tutkimusraporttien, rekisteröintipäätösten, voimassaoloajan ja sen uusimisen, rekisteröinnin epäämisen/poistamisen sekä lajikkeiden ylläpitämisen osalta. Yhdenmukaisuuden vuoksi samoja sääntöjä sovelletaan myös suoraan CPVO:lle tehtäviin lajikehakemuksiin unionin lajikerekisteriin rekisteröintiä varten.

Lisäksi vahvistetaan erityiset säännökset unionin lajikerekisteriin rekisteröimisestä sekä hakijan mahdollisuudesta tehdä valitus CPVO:n päätöstä vastaan. Kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröintiä koskevia vastaavia säännöksiä ei vahvisteta, koska niihin sovelletaan kansallisia hallinnollisia menettelyjä.

CPVO:lle asetetaan uusi velvollisuus auditoida jokainen kansallinen lajikkeiden tutkimuskeskus. Tavoitteena on varmistaa lajikkeiden rekisteröintiprosessin laatu ja yhdenmukaisuus unionissa. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset auditoivat ja hyväksyvät ammattimaisten toimijoiden tutkimuskeskuksen. Jos hakemukset tehdään suoraan CPVO:lle, se auditoi ja hyväksyy lajiketutkimuksiin käyttämänsä tutkimuskeskukset.

Toimivaltaisten viranomaisten ja CPVO:n olisi perittävä jokaista rekisteröinnin voimassaolovuotta kohti maksu hakemusten käsittelystä, muotoa koskevista ja teknisistä tutkimuksista sekä auditoinneista, lajikenimien antamisesta ja lajikkeiden ylläpitämisestä. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava kyseisiä maksuja koskevat yhdenmukaiset säännöt. Yleisenä periaatteena olisi oltava kustannusten kattaminen. Mikroyritykset vapautetaan kuitenkin maksuista, sillä komissio on sitoutunut vähentämään hyvin pienille yrityksille aiheutuvaa rasitetta, kuten sen uusi pk-yritysten hallinnollisen rasitteen vähentämiseen ja EU-sääntelyn mukauttamiseen mikroyritysten tarpeisiin tähtäävä politiikka edellyttää. Lisäksi alennetaan virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella rekisteröitävien lajikkeiden ja epäyhtenäisen

aineiston rekisteröintimaksua sen varmistamiseksi, että maksu ei muodostu esteeksi kyseisen lajikkeen tai aineiston rekisteröinnille.

Vanhat perinteiset lajikkeet

Vanhoja lajikkeita, kuten suojeltavia lajikkeita (maatiaiskannat mukaan lukien) tai nk. harrastajalajikkeita, varten olisi edelleen vahvistettava lievennetyt vaatimukset, jotta voidaan edistää niiden suojelua tiloilla ja käyttöä direktiivien 2008/62/EY ja 2009/145/EY nykyisten säännösten mukaisesti. Kyseiset lajikkeet rekisteröidään kuitenkin edelleen virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella, jonka on oltava toimivaltaisten viranomaisten tunnustama – mutta ei niiden laatima. DUS-tutkimus ei enää ole pakollinen kyseisen kuvauksen laadintaa varten. Virallisesti tunnustetussa kuvauksessa kuvataan ainoastaan kasvin ja kasvinosien ne erityispiirteet, jotka ovat luonteenomaisia kyseiselle lajikkeelle ja tekevät lajikkeesta tunnistettavan, sekä niiden alkuperäalue. Kuvaus voi perustua lajikkeen vanhaan viralliseen kuvaukseen, jonka on aikanaan laatinut esimerkiksi tiedeakatemia tai -organisaatio. Kuvauksen sisällön paikkansapitävyyden tueksi voidaan esitellä aiempia virallisia tarkastuksia, epävirallisia tutkimuksia taikka viljelyn, lisäämisen ja käytön yhteydessä saatua käytännön kokemuksiin perustuvaa tietoa. Nykyiset määrälliset rajoitukset poistetaan. Käyttäjille annetaan tietoa aineistosta etiketillä, josta käy ilmi, että lajike on tunnistettavissa virallisesti tunnustetun kuvauksen ja alkuperäalueen perusteella. Kyseisiin lajikkeisiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa olisi asetettava saataville markkinoilla ainoastaan vakioaineistona.

3.4. IV osa – Metsänviljelyaineiston tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla

EU:n lainsäädännössä vahvistetaan metsänviljelyaineistoa koskeva erityinen lähestymistapa ja siihen liittyvä erityisterminologia. Sen vuoksi kyseistä alaa varten vahvistetaan erillinen osa, jossa säilytetään nykyinen peruslähestymistapa. Metsänviljelyaineistoon sovellettavat vaatimukset koskevat perusaineiston hyväksymistä, sisällyttämistä kansalliseen rekisteriin ja unionin luetteloon, kantatodistusta, kauppaluokkia, eriä, sekoituksia, merkintöjä, pakkaamista sekä vaatimusten EU-vastaavuuden edellytysten vahvistamista tuontia varten. Sen lisäksi on säädettävä seuraavista poikkeussäännöistä: tiukempien kansallisten vaatimusten hyväksyminen, kielto asettaa loppukäyttäjien saataville tiettyä metsänviljelyaineistoa, väliaikaisia toimitusvaikeuksia koskevat säännöt ja määräaikaisia kokeita koskevat säännöt.

3.5. V osa – Menettelysäännökset

Vahvistetaan delegoituja säädöksiä ja komiteamenettelyä koskevat säännöt.

3.6. VI osa – Loppusäännökset

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annettua asetusta (EY) N:o 2100/94 muutetaan CPVO:n nimen ja tehtävien osalta. Viraston nimi muutetaan EU:n toimielinten välisen työryhmän suosituksen mukaisesti ’Euroopan kasvilajikevirastoksi’ (*European Agency on Plant Varieties*, EAPV). CPVO:n tehtävänkuvaa laajennetaan kattamaan lajikerekisteröinti ja etenkin unionin lajikerekisterin hallinnointi ja kasvilajikkeiden rekisteröinti menettelyllä, jossa hakemus tehdään suoraan CPVO:lle. Lisäksi CPVO:lle osoitetaan useita sen uuteen rooliin liittyviä tehtäviä, joissa on kyse lajikenimiä koskevien suositusten antamisesta, lajikkeiden vertailukokoelmatietokannasta, lajikkeiden teknisten tutkimusten yhdenmukaistamisesta, teknistä tutkimusta suorittavien keskusten auditoinneista, neuvonantotehtävistä, koulutuksesta ja teknisestä tuesta.

Tarvittavat seuraamuksia koskevat säännöt vahvistetaan.

3.7. VII osa – Unionin toimivalta, toissijaisuus ja oikeudellinen muoto

Kasvien lisäysaineistoa koskeva oikeudellinen kehys perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 43 artiklaan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) toteuttamisesta. Politiikan tavoitteena on lisätä maatalouden tuottavuutta, varmistaa kohtuullinen elintaso maatalousväestölle, vakauttaa markkinat, turvata elintarvikkeiden saatavuus ja taata kohtuuhintaisten elintarvikkeiden tarjoaminen kuluttajille. Maatalouden kestävyyttä koskevat vaatimukset on sisällytetty YMP:hen useaan otteeseen tehdyillä tarkistuksilla. Lissabonin sopimuksen mukaan maatalous kuuluu EU:n ja sen jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan. On kuitenkin selvää, että maataloustoiminnan kaikki alueet sekä niitä tuotantoketjussa edeltävä ja seuraava toiminta ovat hyvin laajalti säänneltyjä EU:n tasolla. Näin ollen sääntelystä vastaavat pääasiassa Euroopan unionin toimielimet.

Ehdotuksen muotona on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus. Muut sääntelytavat eivät tule kyseeseen, koska toimenpiteen tavoitteet voidaan tehokkaimmin saavuttaa koko unionissa täysin yhdenmukaistetuilla vaatimuksilla, jotka takaavat kasvien lisäysaineiston vapaan liikkuvuuden.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Määrärahat asetuksen täytäntöönpanoa varten 31. joulukuuta 2020 asti esitetään elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevien säännösten vahvistamisesta annettavassa asetuksessa.

5. LISÄTIEDOT

2013/0137 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kasvien lisäysaineiston tuottamisesta ja asettamisesta saataville markkinoilla (asetus kasvien lisäysaineistosta)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[1],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Seuraavissa direktiiveissä vahvistetaan säännöt viljelykasvien, vihannesten, viiniköynnöksen, hedelmäkasvien, metsänviljelyaineiston ja koristekasvien siementen ja lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä varten:

a) neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan[2];

b) neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan[3];

c) neuvoston direktiivi 68/193/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan[4];

d) neuvoston direktiivi 98/56/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan[5];

e) neuvoston direktiivi 1999/105/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1999, metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan[6];

---

1 Euroopan parlamentin kanta, vahvistetti […], ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu […]. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu […], ja neuvoston päätös, tehty […].

2 EYVL L 125, 11.7.1966, s. 2298.

3 EYVL L 125, 11.7.1966, s. 2309.

4 EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15.

5 EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16.

6 EYVL L 11, 15.1.2000, s. 17.

f) neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta[7];

g) neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan[8];

h) neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, vihannesten siementen pitämisestä kaupan[9];

i) neuvoston direktiivi 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan[10];

j) neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan[11];

k) neuvoston direktiivi 2008/72/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan[12];

l) neuvoston direktiivi 2008/90/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan[13].

(2) Edellä mainittujen direktiivien perimmäisenä tavoitteena on maatalous-, puutarhaviljely- ja metsätaloustuotannon kestävyys. Kasvien lisäysaineiston terveys, laatu ja monipuolisuus on äärimmäisen tärkeää maataloudelle, puutarhaviljelylle, elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuudelle ja talouselämälle yleensä tuottavuuden varmistamiseksi. Lisäksi lainsäädännössä olisi kestävyyden varmistamiseksi otettava huomioon tarve täyttää kuluttajien odotukset, varmistaa tuotannon mukautuvuus erilaisiin maatalous-, puutarhaviljely- ja ympäristöoloihin, vastata ilmastonmuutoksesta johtuviin haasteisiin ja edistää maatalouden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä.

(3) Maataloudessa, puutarhaviljelyssä, metsätaloudessa, kasvinjalostuksessa sekä kasvien lisäysaineiston asettamisessa saataville markkinoilla tapahtunut kehitys on osoittanut, että lainsäädäntöä on tarpeen yksinkertaistaa ja mukauttaa paremmin alalla tapahtuneisiin muutoksiin. Siitä syystä edellä mainitut direktiivit olisi korvattava yhdellä asetuksella, joka koskee kasvien lisäysaineiston tuotantoa markkinoilla saatavaksi asettamista varten sekä sen asettamista saataville markkinoilla unionissa.

(4) Kasvien lisäysaineisto olisi määriteltävä kattavasti, niin että siihen sisältyvät kaikki kasvit, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen (mukaan lukien lisääminen kaikissa myöhemmissä tuotantovaiheissa). Näin ollen tämän asetuksen olisi katettava siemenet sekä missä tahansa muussa muodossa ja kasvuvaiheessa olevat kasvit, jotka on tarkoitettu ja joita voidaan käyttää kokonaisten kasvien tuottamiseen.

---

7 EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.
8 EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12.
9 EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.
10 EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60.
11 EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.
12 EUVL L 205, 1.8.2008, s. 28.
13 EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8.

(5) Tämän asetuksen olisi katettava myös teolliseen käyttöön tarkoitettujen maatalouden raaka-aineiden tuotantoon käytettävä kasvien lisäysaineisto, koska tällainen aineisto muodostaa suuren osan useista sektoreista ja sen olisi täytettävä tietyt laatuvaatimukset.

(6) Tämän asetuksen useiden säännösten soveltamisalan määrittämiseksi on tarpeen määritellä käsitteet ’ammattimainen toimija’ ja ’asettaminen saataville markkinoilla’. Alan markkinoiden kehittymistä silmällä pitäen etenkin ’asettaminen saataville markkinoilla’ olisi määriteltävä mahdollisimman laajasti, niin että kaikenlainen kasvien lisäysaineistoa koskeva liiketoiminta kuuluu sen piiriin. Määritelmän olisi katettava muun muassa etäsopimuksilla (esim. sähköisesti) kauppaa tekevät henkilöt sekä metsänviljelyaineiston perusaineistoa keräävät henkilöt.

(7) Kun otetaan huomioon tuottajien tarpeet sekä joustavuus- ja suhteellisuusvaatimukset, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa lisäysaineistoon, joka on tarkoitettu yksinomaan testaus-, tiede- ja jalostustarkoituksiin tai geenivaroja vaihtaville ja suojeleville geenipankeille, organisaatioille ja verkostoille (tiloilla suojelu mukaan luettuna), eikä lisäysaineistoon, jota vaihdetaan luontoissuorituksina muiden henkilöiden kuin ammattimaisten toimijoiden kesken.

(8) Pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/62/EY[14], luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 338/97[15], geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/18/EY[16], muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1829/2003[17], muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta 22 päivänä syyskuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1830/2003[18] ja asetusta (EU) N:o …/… [*Office of publications, please add number of Regulation on protective measures against pests of plants*] olisi sovellettava myös kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen.

(9) Kasvien lisäysaineiston tuotannon ja markkinoilla saataville asettamisen avoimuuden ja tehokkaamman valvonnan takaamiseksi ammattimaiset toimijat olisi rekisteröitävä. Jotta ammattimaisten toimijoiden hallinnollista rasitetta voitaisiin vähentää mahdollistamalla se, että heidän tarvitsee rekisteröityä vain kerran yhteen rekisteriin, olisi aiheellista, että he rekisteröityvät jäsenvaltioiden asetuksen (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) nojalla perustamiin julkisiin rekistereihin.

(10) Tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi olisi otettava käyttöön kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista harjoittavia ammattimaisia toimijoita koskevat perusvelvollisuudet.

---

14 EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.
15 EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.
16 EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.
17 EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.
18 EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

(11) Kokemus on osoittanut, että markkinoilla saataville asetetun lisäysaineiston luotettavuus ja laatu voi vaarantua, jos sovellettavien vaatimusten vastaista lisäysaineistoa ei ole mahdollista jäljittää. Siitä syystä on tarpeen perustaa kattava jäljitysjärjestelmä, joka tekee mahdolliseksi tuotteiden vetämisen pois markkinoilta ja kuluttajille tai toimivaltaisille viranomaisille tiedottamisen. Sen vuoksi ammattimaisille käyttäjille ja ammattimaisilta käyttäjiltä tapahtuvia siirtoja koskevien tarpeellisten tietojen ja asiakirjojen säilyttämisen olisi oltava pakollista. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kyseistä sääntöä ei pitäisi soveltaa siinä tapauksessa, että toimitus on osa vähittäismyyntiä varten tapahtuvaa markkinoilla saataville asettamista.

(12) Tiettyihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen olisi sovellettava tiukennettuja vaatimuksia niiden suuren taloudellisen sekä terveys- ja ympäristönäkökohtiin liittyvän merkityksen vuoksi. Suuren merkityksen olisi määräydyttävä asianomaisten sukujen ja lajien tuotantoalueen tai -arvon tai ammattimaisten toimijoiden lukumäärän perusteella tai sen perusteella, kuinka paljon aineisto sisältää terveydelle tai ympäristölle mahdollisesti riskin aiheuttavia aineita. Suurinta osaa kyseisistä suvuista ja lajeista säännellään nykyisin edellä mainituilla direktiiveillä. Kyseiset suvut ja lajit olisi sisällytettävä asiaa koskevaan luetteloon, jäljempänä ’luetteloidut suvut ja lajit’.

(13) Avoimuuden varmistamiseksi, ja jotta kuluttajat voisivat tehdä oikeaan tietoon perustuvia valintoja, luetteloituihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa olisi tuotettava ja asetettava saataville markkinoilla ainoastaan ennalta määriteltyihin luokkiin kuuluvana. Kyseisten luokkien olisi vastattava erilaisia laatutasoja ja tuotantovaiheita, ja niitä olisi kutsuttava ’esiperusaineistoksi’, ’perusaineistoksi’, ’sertifioiduksi aineistoksi’ ja ’vakioaineistoksi’.

(14) Kasvien lisäysaineiston mahdollisimman laajan saatavuuden ja sen käyttäjien mahdollisimman suuren valinnanvaran varmistamiseksi ammattimaisten toimijoiden olisi periaatteessa voitava asettaa markkinoilla saataville luetteloituihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa mihin tahansa luokkaan kuuluvana. Elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden varmistamiseksi ja kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden, laadun ja terveyden korkean tason saavuttamiseksi olisi kuitenkin säädettävä, että kasvien lisäysaineistoa ei saa asettaa saataville markkinoilla vakioaineistona, jos sertifiointikustannukset ovat kyseisiin tavoitteisiin nähden kohtuulliset.

(15) Sellaisiin lajikkeisiin, joilla on virallisesti tunnustettu kuvaus, kuuluvaan kasvien lisäysaineistoon samoin kuin epäyhtenäiseen aineistoon ja pienille erikoismarkkinoille tarkoitettuun aineistoon olisi sovellettava vähimmäisvaatimuksia. Näin ollen kyseisenlaista aineistoa olisi kaikissa tapauksissa tuotettava ja asetettava saataville markkinoilla ainoastaan vakioaineistona.

(16) Luetteloituihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa olisi tuotettava ja asetettava saataville markkinoilla ainoastaan, jos se kuuluu kansallisiin lajikerekistereihin tai unionin lajikerekisteriin rekisteröityihin lajikkeisiin, jotta käyttäjät voivat tehdä valintansa tunnistettavuutta ja ominaispiirteitä koskevan tiedon perusteella.

(17) Jotta kasvinjalostuksessa tapahtuvaan kehitykseen ja mahdollisiin uusiin tekniikoihin mukautuminen olisi helpompaa, epäyhtenäistä aineistoa, joka ei vastaa tämän asetuksen mukaista lajikkeen määritelmää, olisi tietyin edellytyksin saatava tuottaa tai asettaa saataville markkinoilla rekisteröityyn lajikkeeseen kuulumattomana ja vaikka

se ei täytä lajikkeiden rekisteröinnin edellytyksiä eli erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä taikka tyydyttävää viljelyarvoa tai kestävää viljelyarvoa koskevia vaatimuksia. Kyseisenlaisen aineiston rekisteröinnissä olisi otettava huomioon sen vaikutukset viljelykasvien geneettisen vaihtelevuuden, geenivarantojen ja luonnon monimuotoisuuden lisääntymiseen unionissa sekä maatalouden kestävyyden parantamiseen ja sitä kautta ilmastonmuutokseen sopeutumiseen. Rekisteröintimenetelmässä olisi erityisesti otettava huomioon kyseiset erityispiirteet, ja sen perusteena olisi oltava mahdollisimman pieni rasite niille toimijoille, jotka haluavat rekisteröidä kyseisenlaista aineistoa. Olisi myös aiheellista ja oikeasuhtaista vapauttaa perusrungot mainitusta vaatimuksesta, koska niillä on huomattava kaupallinen ja käytännön merkitys niille aloille, joilla niitä käytetään, mutta usein ne eivät vastaa lajikkeen määritelmää.

(18) Olisi vahvistettava säännöt kasvien lisäysaineiston sertifiointia varten samoin kuin niitä toimia varten, joiden tarkoituksena on varmistua sertifioinnin luotettavuudesta sertifioinnin jälkeisessä vaiheessa, jotta sovellettavien laatuvaatimusten täyttyminen voidaan varmistaa. Kyseisiä sääntöjä olisi mukautettava teknisen ja tieteellisen kehityksen perusteella.

(19) Laatuvaatimuksissa ja sertifiointijärjestelmissä olisi otettava huomioon kansainväliset suositukset, kuten Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) siemeniä koskevan järjestelmän säännöt ja säännökset, YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) siemenperunastandardit ja kansainvälisen siementestausjärjestön (ISTA) näytteenottoa ja testausta koskevat säännöt.

(20) Koska kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä annetussa asetuksessa (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)[19] vahvistetaan laatua heikentävien tuhoojien esiintymistä koskevat kynnysarvot, on aiheellista vahvistaa yksityiskohtaiset tarkastus- ja tutkimusmenettelyt, joiden avulla voidaan varmistaa samalla kertaa sekä tämän asetuksen että asetuksen (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) nojalla hyväksyttyjen vaatimusten täyttyminen.

(21) Luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuuluva kasvien lisäysaineisto olisi aineiston parhaan mahdollisen puhtauden ja tuotannon tasalaatuisuuden varmistamiseksi pidettävä erillisissä erissä.

(22) Kasvien lisäysaineiston monimuotoisuus huomioon ottaen ammattimaisilla toimijoilla olisi oltava mahdollisuus tuottaa kasvien lisäysaineistoa ja asettaa sitä saataville markkinoilla yksittäisinä kasveina, pakkauksissa, säiliöissä tai nipuissa.

(23) Luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston merkintöjä koskevat säännöt olisi hyväksyttävä, jotta voidaan varmistaa kyseisen aineiston asianmukainen tunnistettavuus. Kun on kyse sertifioitaviin luokkiin kuuluvasta aineistosta, luvan saaneiden ammattimaisten toimijoiden olisi valmistettava ja kiinnitettävä etiketti, jäljempänä ’virallinen etiketti’, toimivaltaisten viranomaisten virallisessa valvonnassa. Koska tietyillä ammattimaisilla toimijoilla ei kuitenkaan välttämättä ole resursseja sertifiointitoimien toteuttamiseen ja virallisen etiketin

[19] (Office of Publication, please insert OJ reference number of Regulation on protective measures against pest of plants).

antamiseen, olisi säädettävä, että ammattimaisten toimijoiden pyynnöstä toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa viralliset etiketit.

(24) Luonnonympäristön säilyttämiseksi geenivarojen suojelun yhteydessä on suotavaa sallia luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston sekoittaminen luetteloimattomien sukujen tai lajien kanssa. Seokset olisi sallittava ainoastaan, jos niiden koostumus liittyy luonnostaan tiettyyn alueeseen. Seosten tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen olisi avoimuuden ja kyseisten seosten laadun paremman valvonnan varmistamiseksi saatava toimivaltaisten viranomaisten lupa.

(25) Luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston unioniin tuontia varten olisi hyväksyttävä säännöt, jotka mahdollistavat ainoastaan sellaisen kasvien lisäysaineiston tuonnin, joka täyttää samat tuotanto- ja laatuvaatimukset kuin unionissa tuotettu ja markkinoilla saataville asetettu aineisto.

(26) Joustavuuden varmistamiseksi, ja jotta ammattimaiset toimijat ja markkinat voivat helpommin mukautua erityisiin olosuhteisiin tai väliaikaisiin toimitusvaikeuksiin, olisi säädettävä tietyistä poikkeuksista tämän asetuksen yleisiin sääntöihin. Poikkeusten myöntämiselle olisi oltava tiettyjä ehtoja, jotta voidaan estää väärinkäytökset ja varmistaa, että tämän asetuksen yleiset tarkoitukset täyttyvät. Poikkeusten olisi koskettava sellaisiin lajikkeisiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, joiden rekisteröinti on vireillä, sekä sellaista kasvien lisäysaineistoa, jota ei ole lopullisesti sertifioitu tai jota ei ole sertifioitu sovellettavat itävyysvaatimukset täyttäväksi. Olisi myös oltava mahdollista hyväksyä kiireellisiä toimenpiteitä ihmisten, eläinten ja kasvien terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien riskien torjumiseksi.

(27) Kasvien lisäysaineisto, jota pienet tuottajat asettavat saataville markkinoilla vain pieninä määrinä, jäljempänä ’pienille erikoismarkkinoille tarkoitettu kasvien lisäysaineisto’, olisi vapautettava rekisteröityyn lajikkeeseen kuulumista koskevasta vaatimuksesta. Tämä poikkeus on tarpeen, jotta ei tarpeettomasti rajoiteta sellaisen kasvien lisäysaineiston asettamista saataville markkinoilla, joka on kaupallisesti vähemmän merkittävää mutta jolla on suuri merkitys geneettisen monimuotoisuuden ylläpitämisen kannalta. Olisi kuitenkin varmistettava, että kyseistä poikkeusta ei säännöllisesti hyödynnä suuri määrä ammattimaisia toimijoita ja että sitä käyttävät vain sellaiset ammattimaiset toimijat, jotka eivät pysty kantamaan lajikerekisteröinnistä aiheutuvia kustannuksia ja hallinnollista rasitetta. Se on tärkeää, jotta voidaan välttää poikkeuksen väärinkäyttö ja varmistaa tämän asetuksen sääntöjen soveltaminen. Sen vuoksi ainoastaan sellaisten ammattimaisten toimijoiden, jotka työllistävät pienen määrän henkilöitä ja joilla on pieni vuotuinen liikevaihto, olisi voitava asettaa pienille erikoismarkkinoille tarkoitettua aineistoa saataville markkinoilla.

(28) On suotavaa järjestää määräaikaisia kokeita, joiden tarkoituksena on löytää aiempaa parempia vaihtoehtoja luetteloituja sukuja tai lajeja koskevien hyväksyttyjen toimenpiteiden korvaamiseksi. Kokeita järjestettäessä olisi otettava huomioon kasvien lisäysaineiston tuotanto- ja valvontatekniikkojen kehittyminen.

(29) Luetteloituihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston viennissä kolmansiin maihin olisi noudatettava unionissa tuotettua ja markkinoilla saataville asetettua kasvien lisäysaineistoa koskevia sääntöjä, jollei asianomaiseen aineistoon sovelleta kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai kolmansien maiden sääntöjä.

(30) Olisi vahvistettava luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuulumatonta kasvien lisäyaineistoa koskevat perusvaatimukset, jotta voidaan varmistaa laatua ja tunnistettavuutta koskevat vähimmäisnormit aineiston tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista varten.

(31) Sen varmistamiseksi, että kaikki lajikkeet on mahdollista rekisteröidä ja että niihin sovelletaan samoja sääntöjä ja edellytyksiä, lajikkeiden rekisteröintiä varten olisi vahvistettava säännöt, joita olisi sovellettava sekä luetteloitujen sukujen ja lajien että luetteloimattomien lajien lajikkeisiin.

(32) Tähänastinen kokemus on osoittanut, että jotkin jalostajat ovat kiinnostuneita asettamaan lajikkeitaan saataville koko unionin markkinoilla tai suurimmassa osassa niitä. Sen vuoksi on aiheellista tarjota jalostajille vaihtoehto rekisteröidä lajikkeensa joko kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin. Unionin lajikerekisterin perustaminen, julkaiseminen ja päivittäminen olisi annettava tehtäväksi Euroopan kasvilajikevirastolle, jäljempänä ’kasvilajikevirasto’, aikaisemmalta nimeltään ’Yhteisön kasvilajikevirasto’, joka perustettiin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 4 artiklan nojalla ja joka nykyisin vastaa kasvinjalostajanoikeuksien myöntämisestä. Näin ollen kasvilajikeviraston olisi käsiteltävä kaikkia kasvilajikkeiden hallinnointiin liittyviä näkökohtia.

(33) Lajikkeet olisi periaatteessa rekisteröitävä toimivaltaisen viranomaisen tai kasvilajikeviraston laatiman virallisen kuvauksen perusteella. Toimivaltaisille viranomaisille ja kasvilajikevirastolle aiheutuvan rasitteen vähentämiseksi ja joustavuuden lisäämiseksi olisi kuitenkin aiheellista säätää myös hakijoille annettavasta mahdollisuudesta suorittaa virallisen kuvauksen laatimista varten tarvittavat tutkimukset.

(34) Niihin lajikkeisiin, jotka kuuluvat unionin maatalouden ja puutarhaviljelyn kehityksen kannalta erityisen tärkeisiin lajeihin, olisi rekisteröintiä koskevien perusvaatimusten lisäksi sovellettava lisävaatimuksia, joilla varmistetaan tyydyttävä ja kestävä viljely- tai käyttöarvo.

(35) Vaatimukset, jolla varmistetaan kestävä viljelyarvo, olisi vahvistettava unionin tasolla kestävän kehityksen tukemiseksi, kasvinjalostuksen ohjaamiseksi ja jalostajien, tuottajien ja kuluttajien kyseisenlaista kehitystä koskeviin vaatimuksiin vastaamiseksi. Vaatimuksia, joilla varmistetaan tyydyttävä viljely- ja käyttöarvo, voivat määrittää vain jäsenvaltiot omien maatalous- ja ilmasto-olojensa sekä viljelyedellytystensä perusteella. Näin ollen asianomaiset lajikkeet olisi rekisteröitävä ainoastaan kansallisiin lajikerekistereihin. Tyydyttävän viljely- ja käyttöarvon varmistavien vaatimusten olisi koskettava satoisuutta ja laatuominaisuuksia. Kun jäsenvaltiot laativat ja soveltavat tällaisia vaatimuksia, niiden olisi otettava huomioon tietyille maatalouskäytännöille ominaiset rajoitukset. Niiden olisi erityisesti otettava asianmukaisesti huomioon luonnonmukaisen viljelyn erityistarpeet, jotka koskevat kestävyyttä ja vähäpanoksisia olosuhteita.

(36) Unioni on yhtenä sopimuspuolena biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa, jonka yhteydessä se on sitoutunut ylläpitämään viljelykasvien ja niiden luonnonvaraisten sukulaiskasvien geneettistä monimuotoisuutta ja vähentämään geneettistä köyhtymistä. Sitoumus täydentää unionin tavoitetta pysäyttää biologisen monimuotoisuuden häviäminen vuoteen 2020 mennessä. Sitä varten tiettyjä lajikkeita olisi voitava tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla, vaikka ne eivät täytä erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevia vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa niiden säilyminen ja kestävä käyttö ja siten osaltaan edistää maatalouden

kestävyyttä ja sopeutumista ilmastonmuutokseen. Sen vuoksi kyseiset lajikkeet olisi rekisteröitävä ainoastaan virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella.

(37) Virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella rekisteröityjä lajikkeita olisi kuitenkin tuotettava alueella, jolla niitä on perinteisesti kasvatettu ja johon ne ovat sopeutuneet, jotta niiden aitous ja lisäarvo geneettisen monimuotoisuuden suojelun ja ympäristönsuojelun kannalta voidaan varmistaa. Sen vuoksi niitä olisi sisällytettävä ainoastaan kansallisiin lajikerekistereihin. Samasta syystä kyseisten lajikkeiden olisi oltava jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa markkinoilla saatavilla olleita ja/tai esimerkiksi geenipankkien kokoelmiin sisältyneitä taikka enemmän kuin viiden vuoden ajan kansallisesta lajikerekisteristä tai unionin lajikerekisteristä poistettuna olleita, jos ne oli rekisteröity niihin niiden erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevan teknisen tutkimuksen perusteella.

(38) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat menettelyjä lajikkeiden ja kloonien rekisteröimiseksi kansallisiin lajikerekistereihin, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset kaikille hakemuksille ja kaikkien osapuolten kannalta avoimet puitteet.

(39) Tiettyjä lajikkeita, jotka ovat luonnostaan sopeutuneita paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, tai joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten, on jo hyväksytty kansallisiin lajikeluetteloihin tai -rekistereihin tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maatiaiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan 20 päivänä kesäkuuta 2008 annetun komission direktiivin 2008/62/EY[20] 3 artiklan sekä sellaisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden, joita on perinteisesti kasvatettu erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä lajikkeiden, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten, hyväksymiseen ja siementen kaupan pitämiseen tehtävistä poikkeuksista 26 päivänä marraskuuta 2009 annetun komission direktiivin 2009/145/EY[21] 3 artiklan 1 kohdan nojalla. Kyseisille lajikkeille ei ole tehty niiden erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevaa täydellistä teknistä tutkimusta. Sen vuoksi on aiheellista, että kyseiset lajikkeet rekisteröidään suoraan ilman muita menettelyjä kansallisiin lajikerekistereihin lajikkeina, joilla on virallisesti tunnustettu kuvaus.

(40) Unionin lajikerekisteriin olisi sisällyttävä myös kaikkien niiden lajikkeiden, jotka on rekisteröity kansallisiin lajikerekistereihin. Tällä tavalla varmistetaan, että unionin lajikerekisteristä saa selkeän yleiskäsityksen kaikista unionissa rekisteröidyistä lajikkeista.

(41) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat lajikkeiden ja kloonien rekisteröintiä unionin lajikerekisteriin. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi kyseisten sääntöjen olisi oltava samanlaiset kuin kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröintiä koskevat säännöt.

---

[20] EUVL L 162, 21.6.2008, s. 13.

[21] EUVL L 312, 27.11.2009, s. 44.

(42) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten ja kasvilajikeviraston olisi perittävä maksu hakemusten käsittelystä ja muotoa koskevista ja teknisistä tutkimuksista jokaista rekisteröinnin voimassaolovuotta kohti. Niin voitaisiin varmistaa, että koko lajikkeiden rekisteröintijärjestelmää varten on riittävät varat ja että järjestelmän toiminnasta aiheutuvat kustannukset tulevat rekisteröinnistä eniten hyötyvien tahojen kannettavaksi. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava kyseisten maksujen vahvistamista koskevat säännöt.

(43) Jotta olisi helpompi rekisteröidä lajikkeita, joiden avulla voidaan torjua geneettistä köyhtymistä unionissa, jäsenvaltioiden olisi perittävä alennettu rekisteröintimaksu, kun on kyse lajikkeista, joilla on virallisesti tunnustettu kuvaus, tai epäyhtenäisestä aineistosta. Alennettujen maksujen olisi oltava riittävän alhaisia, jotta ne eivät hankaloita tai estä kyseisten lajikkeiden asettamista saataville markkinoilla. Mikroyritysten tukemiseksi ne olisi vapautettava maksuista kokonaan.

(44) Ammattimaisten toimijoiden taloudellisten etujen ja teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi tarkastuksen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus olisi pidettävä luottamuksellisina, jos jalostaja sitä pyytää. Avoimuuden varmistamiseksi kaikki kansallisiin lajikerekistereihin tai unionin lajikerekisteriin luetteloitujen lajikkeiden kuvaukset olisi asetettava julkisesti saataville.

(45) Metsät peittävät suuren alan unionin alueesta, ja niillä on merkitystä niin yhteiskunnan, talouden, ympäristön, luonnonsuojelun kuin kulttuurinkin kannalta. Näin ollen erityyppisten metsien suhteen tarvitaan erityisiä lähestymistapoja ja toimia, kun otetaan huomioon unionin metsille tyypillisten olosuhteiden moninaisuus.

(46) Metsätaloudelle tärkeiden puulajien ja keinollisten risteymien metsänviljelyaineiston olisi oltava paikallisiin olosuhteisiin geneettisesti soveltuvaa ja korkealaatuista. Kestävän metsätalouden kannalta on olennaisen tärkeää suojella ja edistää metsien biologista monimuotoisuutta ja puiden geneettistä monimuotoisuutta.

(47) Olisi vahvistettava metsänviljelyaineistoon sovellettavia vaatimuksia, jotka koskevat perusaineistoa, luokkia, joihin kuuluvana aineistoa voi asettaa saataville markkinoilla, eriä, merkintöjä ja pieniä pakkauksia, jotta voidaan varmistaa tarkoituksenmukainen laatu ja kaupan pitämistä koskevat vaatimukset ja mukautua alan tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen.

(48) Joustavuuden ja erityisiin olosuhteisiin mukautumisen varmistamiseksi olisi säädettävä poikkeuksista, joita sovelletaan tietyin edellytyksin metsänviljelyaineiston tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen. Poikkeusten olisi koskettava jäsenvaltioiden mahdollisuutta hyväksyä tiukempia vaatimuksia, väliaikaisia toimitusvaikeuksia, tarvetta asettaa siemeniä nopeasti saataville markkinoilla, määräaikaisten kokeiden suorittamista ja kiireellisten toimenpiteiden hyväksymistä.

(49) Metsätalouskasvien geenivarojen suojelemiseksi ja kestävän käytön edistämiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus hyväksyä väljempiä vaatimuksia sellaista metsänviljelyaineistoa varten, joka on luonnostaan sopeutunut paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja jota uhkaa geneettinen köyhtyminen.

(50) Toimivaltaisten viranomaisten olisi perittävä maksuja metsänviljelyaineiston perusaineiston rekisteröinnistä/hyväksynnästä ja kantatodistusten antamisesta rekisteröidystä/hyväksytystä metsänviljelyaineiston perusaineistosta saadulle metsänviljelyaineistolle. Näin voitaisiin varmistaa, että metsänviljelyaineiston sertifiointiin on riittävät resurssit ja että sertifioinnista aiheutuvat kustannukset tulevat siitä eniten hyötyvien tahojen kannettavaksi. Mikroyritysten tukemiseksi ne olisi

vapautettava maksuista kokonaan. Kyseisiä maksuja koskevat säännöt olisi vahvistettava tässä asetuksessa, sillä ne ovat tärkeitä metsänviljelyaineiston tosiasiallisen tuotannon, rekisteröinnin ja markkinoilla saataville asettamisen kannalta.

(51) Asetusta (EY) N:o 2100/94 on tarpeen muuttaa lajikkeiden rekisteröinnin sisällyttämiseksi kasvilajikeviraston tehtäviin ja sen entisen nimen (Yhteisön kasvilajikevirasto) muuttamiseksi.

(52) Sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen liitteitä mukautetaan tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta antaa säädöksiä tämän asetuksen liitteiden muuttamisesta.

(53) Alan teknisen ja taloudellisen kehittymisen seuraamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä niiden sukujen ja lajien luetteloista, joihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa ei saa asettaa saataville markkinoilla vakioaineistona.

(54) Alan teknisen ja taloudellisen kehittymisen seuraamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa säädetään, mitä kasvien lisäysaineistoa voidaan tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla ilman, että se kuuluu rekisteröityyn lajikkeeseen, ja vahvistetaan sen tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevat vaatimukset.

(55) Sen varmistamiseksi, että luetteloituihin sukuihin tai lajeihin sekä tietyn tyyppiseen metsänviljelyaineistoon kuuluva kasvien lisäysaineisto täyttää – kyseisen suvun, lajin tai luokan ominaispiirteet huomioon ottaen – korkeimmat mahdolliset tunnistettavuus-, laatu- ja terveysvaatimukset, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla hyväksytään kyseisiä sukuja ja lajeja koskevat tuotanto- ja laatuvaatimukset ja sertifiointijärjestelmät sekä metsänviljelyaineistoon kuuluvien lajien ja keinollisten risteymien tiettyjen kasvinosien ja taimien markkinoilla saataville asettamista koskevat laatuvaatimukset.

(56) Sen varmistamiseksi, että kasvien lisäysaineistoa asetetaan saataville markkinoilla sellaisten edellytysten mukaisesti, jotka on mukautettu niiden sukujen tai lajien erityispiirteisiin, johon kyseinen aineisto kuuluu, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, jotka koskevat tiettyihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston erien enimmäiskokoa, koostumusta ja tunnistettavuutta sekä pieniä pakkauksia koskevia vaatimuksia.

(57) Virallisia etikettejä ja toimijan etikettejä koskevien sääntöjen mukauttamiseksi tietyn tyyppisen kasvien lisäysaineiston ominaispiirteisiin komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan lisäsääntöjä kasvien lisäysaineiston tiettyjen luokkien ja muiden ryhmien etiketeistä sekä etiketin numeron, esiperus-, perus-, sertifioidun ja vakioaineiston sukupolvien, lajiketyyppien ja lajin sisäisten tai lajienvälisten hybridien, luokkien erilaiset edellytykset täyttävien alatasojen, seoksen eri ainesosien laji- ja tarvittaessa lajikekohtaisten painoprosenttiosuuksien sekä aineiston suunnitellun käyttötarkoituksen ilmoittamisesta.

(58) Sen varmistamiseksi, että ammattimaiset toimijat pystyvät asianmukaisesti suorittamaan asianomaisen kasvien lisäysaineen luotettavan sertifioinnin, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan niiden ammattimaisten toimijoiden ja tarkastajien pätevyyttä, joiden tehtäväksi sertifiointitoimia voidaan antaa, sekä ammattimaisten toimijoiden ja

laboratorioiden käyttämien toimitilojen sopivuutta ja tietyn laitteiston saatavuutta koskevat yksityiskohtaisemmat vaatimukset.

(59) Toimijoiden suorittamaa sertifiointia koskevaan viralliseen valvontaan sovellettavien, kunkin suvun ja lajin ominaispiirteisiin soveltuvien vaatimusten ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaisemmat vaatimukset siitä, millä tavalla toimivaltaisten viranomaisten on valvottava sertifiointia.

(60) Sertifioinnin jälkeistä vaihetta koskevien, kunkin suvun ja lajin ominaispiirteisiin soveltuvien vaatimusten ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan vaatimukset, jotka koskevat testattavien näytteiden osuutta ja testausmenettelyjä.

(61) Sen varmistamiseksi, että kasvien lisäysaineiston seoksia tuotetaan ja asetetaan saataville markkinoilla asianmukaisten suku- ja lajikohtaisten laatuvaatimusten mukaisesti ja että niiden käyttäjät voivat tehdä valintansa oikean tiedon perusteella, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt liitteessä I lueteltuihin eri sukuihin tai lajeihin tai kyseisten sukujen tai lajien eri lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston seosten tuottamista ja markkinoilla saataville asettamista varten sekä säännöt liitteessä I lueteltuihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston ja liitteessä I luettelemattomiin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston seoksia varten.

(62) Jotta voidaan varmistaa, että rekisteröintipäätöstä vielä odottaviin lajikkeisiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston markkinoilla saataville asettaminen tapahtuu avoimesti ja vain pieninä määrinä, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan pakkausmerkintöjä ja suurimpia sallittuja markkinoilla saataville asetettavia määriä koskevat vaatimukset tiettyjen sukujen tai lajien osalta.

(63) Sen varmistamiseksi, että pienille erikoismarkkinoille tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa asetetaan saataville rajallisesti ja avoimesti, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisen pienille erikoismarkkinoille tarkoitetun kasvien lisäysaineiston pakkausten, säiliöiden ja nippujen enimmäiskoko sekä aineiston jäljitettävyyttä, eriä ja merkintöjä koskevat vaatimukset.

(64) On tärkeää varmistaa, että lopullisesti sertifioimatonta kasvien lisäysaineistoa ja siemeniä, joiden ei ole todistettu täyttävän itävyysvaatimuksia, voidaan tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla tietyin edellytyksin. Sen vuoksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan kasvien lisäysaineistoa varten pakkauksia, säiliöitä ja nippuja koskevat erityiset säännöt sekä säännöt, jotka koskevat pieniä pakkauksia ja säiliöitä, kyseisen aineiston merkitsemistä, kyseisten siementen markkinoilla saataville asettamiseen sallitun jakson kestoa sekä itävyyttä koskevien väliaikaisten analyysiselosteiden sisältöä.

(65) On tärkeää varmistaa, että kolmansista maista tuotava kasvien lisäysaineisto täyttää tämän asetuksen mukaiset vaatimukset. Sen vuoksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa tehdään päätös siitä, täyttääkö kolmannessa maassa tai kolmannen maan tietyillä alueilla

tuotettu määrättyihin sukuihin, lajeihin tai luokkiin kuuluva kasvien lisäysaineisto vaatimukset, jotka ovat vastaavia kuin unionissa tuotettavaan ja markkinoilla saataville asetettavaan kasvien lisäysaineistoon sovellettavat vaatimukset.

(66) On tärkeää varmistaa, että tiettyihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla vastaa yhteiskunnan kasvaneita vaatimuksia, jotka liittyvät aineiston viljelytehokkuuteen ja laatuominaisuuksiin jatkojalostamisen kannalta. Alan teknisen ja taloudellisen kehittymisen seuraamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo niistä suvuista tai lajeista, jotka ovat unionin maatalouden tyydyttävän ja kestävän kehityksen kannalta erityisen tärkeitä.

(67) Unionin maatalouden kestävän kehityksen kannalta erityisen tärkeiden lajikkeiden rekisteröintiä koskevien, kunkin suvun ja lajin ominaispiirteisiin soveltuvien vaatimusten ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisiin sukuihin ja lajeihin kuuluvien lajikkeiden rekisteröintiä varten säännöt, jotka koskevat kykyä sietää tuhoojia, tiettyjen tuotantopanosten vähäisempää tarvetta, haitallisten aineiden pienempää pitoisuutta ja parempaa sopeutumiskykyä maatalous- ja ilmasto-oloiltaan erilaisiin ympäristöihin.

(68) Lajikenimien sopivuutta tietyissä tapauksissa koskevien edellytysten ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä sellaisten sääntöjen vahvistamiseksi, jotka koskevat lajikenimien suhdetta tuotemerkkeihin, niiden suhdetta maataloustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin ja alkuperänimityksiin, aiempien oikeuksien haltijoiden antamia kirjallisia suostumuksia, joilla poistetaan lajikenimen sopivuuden esteet, kriteereitä, joiden perusteella määritetään, onko nimi harhaanjohtava tai sekaannusta aiheuttava, sekä nimen käyttöä koodimuodossa.

(69) On tärkeää varmistaa, että klooneihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla, jos se täyttää tietyt laatu- ja terveysvaatimukset ja lisäksi kuuluu sukuihin tai lajeihin, joilla on erityisen suuri merkitys tietyille markkinasektoreille. Sen vuoksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyihin sukuihin ja lajeihin kuuluvia klooneja koskevia laatu- ja terveysvaatimuksia tai vahvistetaan luettelo niistä suvuista tai lajeista, joihin kloonien on kuuluttava, jotta niitä voi asettaa saataville markkinoilla.

(70) Sen varmistamiseksi, että lajikkeiden rekisteröintihakemuksissa esitetyt tiedot pysyvät alalla tapahtuvan kehityksen tasalla ja ovat asianomaisiin sukuihin ja lajeihin kuuluvien lajikkeiden erityispiirteisiin nähden merkityksellisiä, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan, mitä lisätietoja hakemuksiin on sisällytettävä tiettyjen sukujen ja lajien osalta.

(71) Jotta voidaan varmistaa, että kasvilajikeviraston ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamia teknisissä tutkimuksissa käytettävien toimitilojen ja tutkimusjärjestelyjen auditointeja koskevat vaatimukset ovat ajantasaiset, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisiä auditointeja koskevat säännöt.

(72) Lajikkeiden teknisiä tutkimuksia koskevien vaatimusten ajan tasalla pitämisen varmistamiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten tai hakijoiden henkilöstön pätevyyttä ja koulutusta koskevia velvollisuuksia, teknisten tutkimusten suorittamiseen tarvittavia laitteita, lajikkeiden vertailukokoelmien perustamista, laadunhallintajärjestelmien perustamista sekä tiettyjä sukuja tai lajeja koskevien viljelykokeiden ja laboratoriotestien suorittamista.

(73) Sen varmistamiseksi, että rekisteröinnin hakijoiden maksamat määrät lajikkeen rekisteröinnistä unionin lajikerekisteriin ovat kohtuullisia ja pidetään ajan tasalla, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan hakijan maksettavaksi tulevien maksujen määrät.

(74) Sen varmistamiseksi, että tiettyihin luokkiin ja lajeihin kuuluvasta metsänviljelyaineistosta toimitetaan kattavat tiedot, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä on esitettävä toimijan etiketin lisäksi jokin muu ammattimaisen toimijan tuottama asiakirja.

(75) Kyseisenlaisen metsänviljelyaineiston laatuun ja terveyteen liittyvien riskien välttämiseksi komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla täydennetään klooneja ja klooniyhdistelmiä koskevia tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia määrittämällä vuosien tai tuotettujen kasvullisten jälkeläisten enimmäismäärä, jolla rajoitettaisiin kloonien tai klooniyhdistelmien hyväksymistä.

(76) Sen varmistamiseksi, että metsänviljelyaineistoon kuuluvien siementen pienten määrien vapauttamista itävyyttä tai elinvoimaisuutta koskevista ilmoittamisvaatimuksista sovelletaan oikeasuhtaisesti, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisten pienten määrien enimmäismäärät kunkin metsänviljelyaineistotyypin osalta.

(77) Sen varmistamiseksi, että toimivaltaisten viranomaisten metsänviljelyyn hyväksytyn perusaineiston rekisteröinnistä ja kantatodistusten antamisesta perimien maksujen kustannuserät ovat asianmukaiset suhteessa tehtyyn työhön ja että ne pidetään ajan tasalla, komissiolle olisi SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti siirrettävä valta antaa säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseiset kustannuserät.

(78) On erittäin tärkeää, että komissio toteuttaa delegoitujen säädösten antamista edeltävän valmistelutyönsä aikana asianmukaisia kuulemisia, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(79) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanolle seuraavien osalta:

a) jäsenvaltioille annettava lupa hyväksyä luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa ja lueteltuihin lajeihin ja keinotekoisiin risteymiin kuuluvaa metsänviljelyaineistoa koskevia vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tämän asetuksen nojalla hyväksytyt vaatimukset;

b) kiireellisten toimenpiteiden hyväksyminen;

c) jäsenvaltioille annettava lupa sallia luetteloitujen sukujen tai lajien sellaiseen lajikkeeseen, joka ei vielä sisälly kansalliseen eikä unionin lajikerekisteriin, kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinoilla saataville asettaminen enintään yhden vuoden ajan;

d) jäsenvaltioille annettava lupa sallia luetteloituihin sukuihin tai lajeihin kuuluvan sellaisen kasvien lisäysaineiston, joka täyttää tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjä vaatimuksia alhaisemmat vaatimukset, markkinoilla saataville asettaminen enintään yhden vuoden ajan;

e) määräaikaisten kokeiden järjestäminen;

f) kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin muoto;

g) lajikkeiden rekisteröintihakemuksen muoto;

h) lajikkeiden rekisteröinti-ilmoitusten toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

i) metsänviljelyaineistoa koskevien kansallisten luetteloiden muoto;

j) metsänviljelyaineiston sisällyttämisestä kansalliseen luetteloon tehtävän ilmoituksen muoto; ja

k) metsänviljelyaineiston kantatodistusten muoto.

(80) Kyseistä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

(81) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, omistusoikeus, henkilötietojen suoja, elinkeinovapaus ja taiteen ja tutkimuksen vapaus. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava tätä asetusta näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

(82) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli vahvistaa kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevia sääntöjä, joilla varmistetaan aineiston laatu ja käyttäjien mahdollisuus tehdä oikeaan tietoon perustuvia valintoja, vaan tavoite voidaan sen vaikutusten, monimutkaisuuden sekä rajatylittävän ja kansainvälisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi hyväksyä toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla
Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään

a) kasvien lisäysaineiston tuotannosta markkinoilla saatavaksi asettamista varten; ja

b) kasvien lisäysaineiston asettamisesta saatavaksi markkinoilla.

2 artikla
Soveltamisalan ulkopuolelle jättäminen

Tätä direktiiviä ei sovelleta kasvien lisäysaineistoon,

a) joka on tarkoitettu yksinomaan testaukseen tai tieteellisiin tarkoituksiin;

b) joka on tarkoitettu yksinomaan jalostustarkoituksiin;

c) joka on tarkoitettu yksinomaan geenivaroja suojeleville geenipankeille, organisaatioille ja verkostoille tai kyseisiin organisaatioihin tai verkostoihin kuuluville henkilöille tai jota edellä mainitut ylläpitävät;

d) jota muut henkilöt kuin ammattimaiset toimijat vaihtavat keskenään luontoissuorituksina.

3 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

(1) ’kasveilla’ asetuksen (EU) N:o …/… *(Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants)* 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä kasveja;

(2) ’kasvien lisäysaineistolla’ kasvia tai kasveja, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen;

(3) ’emokasvilla’ tunnistettua kasvia, josta otetaan lisäysaineistoa uusien kasvien lisäämiseksi;

(4) ’sukupolvella’ kasviryhmää, joka muodostaa yhden ainoan tason kasvisukupolvien alenevassa ketjussa;

(5) ’asettamisella saataville markkinoilla’ hallussapitämistä unionissa tapahtuvaa myyntiä varten, myös tarjoamista myyntiä tai muuta luovutusta varten, sekä myyntiä, jakelua, tuontia unioniin ja vientiä unionista sekä muita luovutusmuotoja, joko ilmaiseksi tai maksua vastaan;

(6) ’ammattimaisella toimijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa ammattimaisesti ainakin yhtä seuraavista kasvien lisäysaineistoon liittyvistä toiminnoista:

   a) tuotanto,

   b) jalostus,

c) ylläpitäminen,

d) palveluntarjonta,

e) säilyttäminen, myös varastointi, ja

f) asettaminen saataville markkinoilla;

(7) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ asetuksen (EU) N:o …/…. [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*] 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia;

(8) ’muuntogeenisellä organismilla’ direktiivin 2001/18/EY 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä geneettisesti muunnettua organismia;

(9) ’metsänviljelyaineistolla’ metsätaloudelliseen käyttöön tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa;

(10) ’erällä’ kasvien lisäysaineiston yksikköä, joka on tunnistettavissa yhtenäisen koostumuksensa ja alkuperänsä perusteella.

4 artikla

Vapaa liikkuvuus

Kasvien lisäysaineistoon ei saa soveltaa muita tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevia rajoituksia kuin ne, joista säädetään tässä asetuksessa, direktiivissä 94/62/EY, asetuksessa (EY) N:o 338/97, direktiivissä 2001/18/EY, asetuksessa (EY) N:o 1829/2003, asetuksessa (EY) N:o 1830/2003, asetuksessa (EU) N:o …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*] ja haitallisten vieraslajien tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista rajoittavassa unionin lainsäädännössä.

II OSA
AMMATTIMAISET TOIMIJAT

5 artikla

Ammattimaisten toimijoiden rekisterit

Ammattimaiset toimijat on rekisteröitävä asetuksen (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) 61 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin kyseisen asetuksen 62 artiklan säännösten mukaisesti.

6 artikla

Ammattimaisten toimijoiden yleiset velvollisuudet

Ammattimaisten toimijoiden on varmistettava, että niiden valvonnassa tuotettu ja markkinoilla saataville asetettu kasvien lisäysaineisto täyttää tämän asetuksen mukaiset vaatimukset.

7 artikla

Kasvien lisäysaineistoa tuottavien ammattimaisten toimijoiden erityiset velvollisuudet

Kasvien lisäysaineistoa tuottavien ammattimaisten toimijoiden on

a) oltava tavoitettavissa henkilökohtaisesti tai nimettävä henkilö toimimaan yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa virallisen valvonnan helpottamiseksi;

b) määritettävä tuotantoprosessin ja markkinoilla saataville asettamisen kriittiset kohdat, jotka voivat vaikuttaa kasvien lisäysaineiston laatuun, ja seurattava niitä;

c) säilytettävä tiedot b alakohdassa tarkoitettujen kriittisten kohtien seurannasta ja asetettava tiedot saataville tutkimusta varten, jos toimivaltaiset viranomaiset sitä pyytävät;

d) varmistettava, että erät pysyvät yksitellen tunnistettavina;

e) säilytettävä ajantasaisia tietoja toimitiloistaan ja muista kasvien lisäysaineiston tuotantoon käytetyistä tiloista;

f) huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät tuotantotiloihin, myös kolmansien sopimuspuolten toimitiloihin ja pelloille, ja että valvontatiedot ja kaikki niihin liittyvät asiakirjat ovat viranomaisten käytettävissä;

g) toteutettava tarvittaessa toimenpiteitä kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ylläpitämiseksi tämän asetuksen soveltuvien vaatimusten mukaisesti;

h) toimitettava toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä niiden saataville kolmansien osapuolten kanssa tehdyt sopimukset.

8 artikla

Jäljitettävyys

1. Ammattimaisten toimijoiden on huolehdittava siitä, että kasvien lisäysaineiston jäljittäminen on mahdollista tuotannon ja markkinoilla saataville asettamisen kaikissa vaiheissa.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä tiedot, joiden perusteella ne voivat tunnistaa ne ammattimaiset toimijat, jotka ovat toimittaneet niille kasvien lisäysaineistoa, samoin kuin asianomaisen aineiston.

   Pyydettäessä niiden on toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä tiedot, joiden perusteella ne voivat tunnistaa ne henkilöt, joille ne ovat toimittaneet kasvien lisäysaineistoa, samoin kuin asianomaisen aineiston, paitsi jos kyseinen aineisto on toimitettu vähittäismyyntiin.

   Pyydettäessä niiden on toimitettava kyseiset tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville.

4. Kun on kyse muusta kasvien lisäysaineistosta kuin metsänviljelyaineistosta, ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut kasvien lisäysaineistoa koskevat tiedot kolmen vuoden ajan siitä, kun asianomainen aineisto on toimitettu niille tai kun ne ovat toimittaneet sen eteenpäin.

   Metsänviljelyaineiston kohdalla vastaava ajanjakso on kymmenen vuotta.

III OSA
MUU KASVIEN LISÄYSAINEISTO KUIN METSÄNVILJELYAINEISTO

I OSASTO
Yleiset säännökset

9 artikla
Soveltamisala

Tätä osaa sovelletaan muun kasvien lisäysaineiston kuin metsänviljelyaineiston markkinoilla saataville asettamista varten tapahtuvaan tuotantoon sekä markkinoilla saataville asettamiseen.

10 artikla
Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan

(1) ’lajikkeella’ yhteen ainoaan alimpaan tunnettuun kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaa kasviryhmää, joka täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

a) se määritellään tietystä genotyypistä tai genotyyppiyhdistelmästä johtuvien ominaispiirteiden perusteella,

b) se on erotettavissa muista kasviryhmistä vähintään yhden a alakohdassa tarkoitetun ominaispiirteen perusteella, ja

c) se katsotaan kokonaisuudeksi sillä perusteella, että sitä voidaan lisätä sen muuttumatta;

(2) ’virallisella kuvauksella’ toimivaltaisen viranomaisen laatimaa lajikkeen kuvausta, johon sisältyvät lajikkeen erityiset ominaispiirteet ja joka tekee lajikkeesta tunnistettavan sen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien tutkimusten perusteella;

(3) ’virallisesti tunnustetulla kuvauksella’ toimivaltaisen viranomaisen tunnustamaa lajikkeen kuvausta, johon sisältyvät lajikkeen erityiset ominaispiirteet, joka tekee lajikkeesta tunnistettavan ja joka on saatu muilla tavoilla kuin lajikkeen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien tutkimusten perusteella kyseisen lajikkeen rekisteröinnin ajankohtana sovellettujen sääntöjen nojalla 79 artiklan mukaisesti;

(4) ’kloonilla’ yksittäistä jälkeläistä, joka on alun perin saatu toisesta kasvista kasvullisesti lisäämällä ja joka pysyy sen kanssa geneettisesti identtisenä;

(5) ’lajikkeen ylläpitämisellä’ toimia, joilla varmistetaan lajikkeen pysyminen kuvauksensa mukaisena;

(6) ’esiperusaineistolla’ tuotannon ensimmäisessä vaiheessa olevaa kasvien lisäysaineistoa, joka on tarkoitettu muiden lisäysaineistoluokkien tuotantoon;

(7) ’perusaineistolla’ esiperusaineistosta tuotettua kasvien lisäysaineistoa, joka on tarkoitettu sertifioidun aineiston tuotantoon;

(8) ’sertifioidulla aineistolla’ esiperus- tai perusaineistosta tuotettua kasvien lisäysaineistoa;

(9) ’vakioaineistolla’ muuta kasvien lisäysaineistoa kuin esiperus-, perus- tai sertifioitua aineistoa;

(10) ’luokalla’ esiperusaineistoa, perusaineistoa, sertifioitua aineistoa tai vakioaineistoa.

II OSASTO
Liitteessä I lueteltuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla

I LUKU
Johdantosäännökset

11 artikla
Soveltamisala

1. Tätä osastoa sovelletaan sellaisiin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen, jotka täyttävät yhden tai useampia seuraavista kriteereistä:

   a) niiden tuotantoalue on merkittävä;

   b) niiden tuotannon arvo on merkittävä;

   c) niitä tuottaa tai asettaa saataville markkinoilla merkittävä määrä ammattimaisia toimijoita unionissa;

   d) ne sisältävät aineita, joihin on joko kaikkien tai tiettyjen käyttötarkoitusten osalta sovellettava tiettyjä ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelua koskevia sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut suvut ja lajit luetellaan liitteessä I.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I sen mukauttamiseksi teknisen ja tieteellisen tietämyksen sekä taloustietojen kehittymiseen.

4. Tätä osastoa sovelletaan myös muihin kuin liitteessä I lueteltuihin sukuihin tai lajeihin kuuluviin perusrunkoihin ja muihin kasvinosiin, jäljempänä ’perusrungot’, jos niihin vartetaan aineistoa, joka kuuluu johonkin liitteessä I lueteltuun sukuun tai lajiin tai niiden hybrideihin.

12 artikla
Kasvien lisäysaineistoluokat

1. Kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla ainoastaan johonkin seuraavista luokista kuuluvana:

   a) esiperusaineisto,

   b) perusaineisto,

   c) sertifioitu aineisto,

   d) vakioaineisto.

2. Kasvien lisäysaineistoa ei saa tuottaa eikä asettaa saataville markkinoilla vakioaineistona, jos se kuuluu sellaisiin sukuihin tai lajeihin, joiden lisäysaineiston tuotannosta ja markkinoilla saataville asettamisesta esiperus-, perus- ja sertifioituna aineistona aiheutuvat kustannukset ja sitä varten tarvittavat sertifiointimenettelyt ovat oikeassa suhteessa

   a) elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuden varmistamiseen ja

   b) kasvien lisäysaineiston parempaan tunnistettavuuteen, terveyteen ja laatuun, jotka esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa koskevien vaatimusten täyttyminen takaa verrattuna vakioaineistoa koskeviin vaatimuksiin.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa luetellaan ne suvut ja lajit, joihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa ei saa asettaa saataville markkinoilla 2 kohdassa tarkoitettuna vakioaineistona.

4. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla vakioaineistona ainoastaan, jos yksi tai useampi seuraavista seikoista pätee:

   a) se kuuluu lajikkeeseen, josta on toimitettu virallisesti tunnustettu kuvaus;

   b) se on 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua epäyhtenäistä aineistoa;

   c) se on 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pienille erikoismarkkinoille tarkoitettua aineistoa.

II LUKU
Tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevat vaatimukset

1 JAKSO
LUETTELO VAATIMUKSISTA

13 artikla

Esiperusaineiston, perusaineiston, sertifioidun aineiston ja vakioaineiston tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla

1. Tuotetun ja markkinoilla saataville asetetun kasvien lisäysaineiston on täytettävä

   a) 2 jakson mukaiset rekisteröintivaatimukset;

   b) asianomaiseen luokkaan sovellettavat 3 jakson mukaiset tuotanto- ja laatuvaatimukset;

   c) 4 jakson mukaiset käsittelyvaatimukset;

   d) 5 jakson mukaiset tunnistettavuusvaatimukset ja tapauksen mukaan sertifiointivaatimukset.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta 14 artiklan 3 kohdassa ja 36 artiklassa tarkoitetun kasvien lisäysaineiston tuotantovaatimuksiin.

14 artikla

Vaatimus kuulumisesta rekisteröityihin lajikkeisiin

1. Kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla ainoastaan, jos se kuuluu lajikkeeseen, joka on rekisteröity 51 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin tai 52 artiklassa tarkoitettuun unionin lajikerekisteriin.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, perusrunkoja saa tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla, vaikka ne eivät kuulu kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin rekisteröityyn lajikkeeseen.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa säädetään tämän artiklan 1 kohdasta poiketen mahdollisuudesta tuottaa ja asettaa saataville markkinoilla sellaista kasvien lisäysaineistoa, joka ei kuulu 10 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaiseen lajikkeeseen, jäljempänä ’epäyhtenäinen aineisto’, ja joka ei täytä 60, 61 ja 62 artiklan mukaisia erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevia eikä 58 ja 59 artiklan mukaisia tyydyttävää viljely- ja/tai käyttöarvoa tai kestävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevia vaatimuksia.

   Delegoiduissa säädöksissä voidaan vahvistaa epäyhtenäisen aineiston osalta yksi tai useampia seuraavista seikoista:

   a) merkintöjä ja pakkaamista koskevat säännöt;

   b) aineiston kuvausta, mukaan lukien käytetyt jalostusmenetelmät ja jalostusvanhemmat, kasvien lisäysaineiston tuotantojärjestelmän kuvausta ja vakionäytteiden saatavuutta koskevat säännöt;

   c) ammattimaisten toimijoiden velvollisuutta säilyttää tuotantotietoja ja -näytteitä sekä aineiston ylläpitämistä koskevat säännöt;

   d) toimivaltaisten viranomaisten tehtäväksi annettava epäyhtenäisen aineiston rekistereiden perustaminen ja rekisteröintiä sekä rekistereiden sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

   e) d alakohdassa tarkoitettua epäyhtenäisen aineiston rekisteröintiä koskevien maksujen sekä niiden laskennassa käytettävien kustannuserien määrittäminen siten, että varmistetaan, ettei maksu muodostu esteeksi kyseisen epäyhtenäisen aineiston rekisteröinnille.

   Kyseiset delegoidut säädökset on annettava viimeistään […] päivänä […]kuuta […] *[Office of Publications, please insert date of application of this Regulation…*]. Niitä voidaan antaa suku- tai lajikohtaisesti.

15 artikla

Vaatimus kuulumisesta rekisteröityihin klooneihin

Klooniin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa saa tuottaa ja asettaa sataville markkinoilla ainoastaan, jos kyseinen klooni on rekisteröity 51 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin tai 52 artiklassa tarkoitettuun unionin lajikerekisteriin.

2 JAKSO
TUOTANTO- JA LAATUVAATIMUKSET

16 artikla

Kasvien lisäysaineistoa koskevat tuotanto- ja laatuvaatimukset

1. Kasvien lisäysaineisto on tuotettava liitteessä II olevassa A osassa asetettujen tuotantovaatimusten mukaisesti ja asetettava saataville markkinoilla ainoastaan, jos se täyttää liitteessä II olevassa B osassa asetetut laatuvaatimukset.

2. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia. Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä voidaan tarvittaessa tarkentaa kyseisiä vaatimuksia, jotka esitetään liitteessä II olevassa D osassa.

3. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä otetaan huomioon asiaankuuluvat kansainväliset tekniset ja tieteelliset standardisuositukset:

   a) Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä ’OECD’, siemeniä koskevan järjestelmän säännöt ja säännökset;

   b) YK:n Euroopan talouskomission, jäljempänä ’UNECE’, siemenperunastandardit;

   c) kansainvälisen siementestausjärjestön, jäljempänä ’ISTA’, näytteenottoa ja testausta koskevat säännöt; ja

   d) Euroopan ja Välimeren maiden kasvinsuojelujärjestön, jäljempänä ’EPPO’, säännöt.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevaa A ja B osaa niiden mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen.

3 JAKSO
KÄSITTELYVAATIMUKSET

17 artikla

Erät

1. Kasvien lisäysaineisto on asetettava saataville markkinoilla erinä. Erien on oltava riittävän tasalaatuisia ja ne on merkittävä muista kasvien lisäysaineiston eristä erottuviksi.

2. Eri alkuperää olevia kasvien lisäysaineiston eriä voidaan jalostamisen, pakkaamisen, varastoinnin ja kuljetuksen aikana tai toimituksen yhteydessä yhdistää uudeksi eräksi. Siinä tapauksessa ammattimaisen toimijan on säilytettävä tiedot myös uuden erän yksittäisten osien alkuperästä.

3. Kasvien lisäysaineiston eriä voidaan jalostamisen, pakkaamisen, varastoinnin ja kuljetuksen aikana tai toimituksen yhteydessä jakaa kahdeksi tai useammaksi eräksi. Siinä tapauksessa ammattimaisen toimijan on säilytettävä tiedot uusien erien alkuperästä.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyihin sukuihin tai lajeihin sovellettavia lisäsääntöjä, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista seikoista:

a) erien enimmäiskoko asianomaisen kasvien lisäysaineiston tasalaatuisuuden varmistamiseksi;

b) erien koostumus asianomaisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden ylläpitämisen varmistamiseksi;

c) erien tunnistettavuus asianomaisen kasvien lisäysaineiston jäljitettävyyden varmistamiseksi;

18 artikla

Pakkaukset, säiliöt ja niput sekä pieniä pakkauksia ja säiliöitä koskevat säännöt

1. Kasvien lisäysaineisto on asetettava saataville markkinoilla yksittäisinä kasveina taikka pakkauksissa, säiliöissä tai nipuissa.

2. Pakkaukset ja säiliöt on suljettava niin, että niitä ei voi avata ilman, että suljin vahingoittuu, ja pakkauksiin on jäätävä jälki avaamisesta.

3. Niput on sidottava niin, että nipun eri osat muodostavaa aineistoa ei voi erottaa toisistaan vahingoittamatta sidettä tai siteitä.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyihin sukuihin tai lajeihin sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista seikoista:

   a) pakkausten, säiliöiden tai nippujen sulkeminen, myös sinetöinti ja uudelleensinetöinti, asianomaisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuuden varmistamiseksi ja erien vahingossa tapahtuvan sekoittumisen estämiseksi;

   b) kasvien lisäysaineiston asettamista saataville markkinoilla ainoastaan pakkauksissa, säiliöissä tai nipuissa koskevan vaatimuksen vahvistaminen asianomaisten erien jäljitettävyyden helpottamiseksi.

5. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan erityiset säännöt tiettyjen sukujen ja lajien kasvien lisäysaineiston tuotannosta ja markkinoilla saataville asettamisesta pienissä pakkauksissa, säiliöissä tai nipuissa. Säännöt voivat koskea yhtä tai useampia seuraavista seikoista:

   a) pienten pakkausten, säiliöiden tai nippujen enimmäiskoko ja -tilavuus;

   b) pienten pakkausten, säiliöiden tai nippujen etikettien väri ja sisältö sekä merkitsemismenetelmät;

   c) pienten pakkausten, säiliöiden tai nippujen ja niihin sisältyvän kasvien lisäysaineiston tutkiminen;

   d) pienten pakkausten sulkeminen.

4 JAKSO

SERTIFIOINTI-, TUNNISTETTAVUUS- JA MERKINTÄVAATIMUKSET

19 artikla

Aineiston todistaminen esiperus-, perus- ja sertifioiduksi aineistoksi ja sen tunnistettavuuden sekä vakioaineiston tunnistettavuuden varmistaminen

1. Aineisto on todistettava esiperus-, perus- tai sertifioiduksi aineistoksi ja sen tunnistettavuus on varmistettava virallisella etiketillä, jäljempänä ’virallinen etiketti’.

2. Virallisen etiketin on todistettava, että esiperus-, perus- tai sertifioitu aineisto täyttää sovellettavat 16 artiklassa tarkoitetut tuotanto- ja laatuvaatimukset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun todistamisen on perustuttava 20 artiklassa tarkoitettujen sääntöjen, jäljempänä 'sertifiointijärjestelmät', ja 22–26 artiklan säännösten mukaisesti suoritettuihin viljelystarkastuksiin, näytteenottoon ja testaukseen.

4. Vakioaineiston tunnistettavuus on varmistettava toimijan antamalla etiketillä, jäljempänä 'toimijan etiketti'.

5. Toimijan etiketin on osoitettava, että vakioaineisto täyttää sovellettavat 16 artiklassa tarkoitetut laatuvaatimukset.

20 artikla
Sertifiointijärjestelmät

1. Esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa koskevat sertifiointijärjestelmät vahvistetaan liitteessä II olevassa C osassa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 140 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään sertifiointijärjestelmiä. Kyseisillä delegoiduilla säädöksillä voidaan tarvittaessa tarkentaa kyseisiä järjestelmiä, jotka esitetään liitteessä II olevassa D osassa.

3. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä otetaan huomioon soveltuvat kansainväliset tekniset ja tieteelliset standardisuositukset, kuten

   a) OECD:n siemeniä koskevan järjestelmän säännöt ja määräykset;

   b) UNECEn siemenperunastandardit;

   c) ISTAn näytteenottoa ja testausta koskevat säännöt; ja

   d) EPPOn säännöt.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevaa C ja D osaa niiden mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen.

21 artikla
Virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältö

1. Virallisessa etiketissä ja toimijan etiketissä on oltava liitteessä II olevassa A osassa esitetyt tiedot.

2. Virallinen etiketti ja toimijan etiketti on kirjoitettava jollakin unionin virallisista kielistä. Niiden on oltava helppolukuisia, häviämättömällä tekstillä yhdelle puolelle painettuja, aiemmin käyttämättömiä ja helposti nähtävissä.

3. Jokaista kasvien lisäysaineistoluokkaa varten on oltava erivärinen virallinen etiketti.

4. Jos kasvipassin antamista vaaditaan asetuksen (EU) N:o .../… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*] 74 artiklan 1 kohdan ja 75 artiklan 1 kohdan mukaan, kasvipassin on kyseisen asetuksen 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti sisällyttävä viralliseen etikettiin.

5. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan virallisiin etiketteihin ja toimijan etiketteihin 1 ja 2 kohdassa

tarkoitettujen vaatimusten lisäksi sovellettavat vaatimukset. Kyseisten vaatimusten on koskettava yhtä tai useampia seuraavista seikoista:

a) tiettyihin luokkiin ja muihin ryhmiin kuuluvan kasvien lisäysaineiston etikettien värit;

b) etiketin numeron ilmoittaminen;

c) esiperus-, perus-, sertifioidun ja vakioaineiston sukupolvien ilmoittaminen;

d) lajiketyyppien ilmoittaminen, mukaan lukien lajin sisäiset tai lajienväliset hybridit;

e) luokkien erilaiset edellytykset täyttävien alatasojen ilmoittaminen;

f) seosten osalta eri ainesosien painoprosenttiosuuden ilmoittaminen lajeittain ja tarvittaessa lajikkeittain;

g) aineiston suunniteltujen käyttötarkoitusten ilmoittaminen.

6. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1107/2009 49 artiklan 4 kohdan, joka koskee kyseisessä asetuksessa tarkoitettuihin käsiteltyihin siemeniin liittyviä merkintöjä ja asiakirjoja, soveltamista.

7. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä virallisen etiketin ja toimijan etiketin muodon (muodot). Muotoja voidaan vahvistaa suku- tai lajikohtaisesti. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

22 artikla

Velvollisuus valmistaa ja kiinnittää viralliset etiketit

Viralliset etiketit valmistaa ja kiinnittää

a) ammattimainen toimija toimivaltaisen viranomaisen virallisessa valvonnassa; tai

b) toimivaltainen viranomainen, jos ammattimainen toimija sitä pyytää tai jos asianomaisella ammattimaisella toimijalla ei ole siihen 23 artiklan nojalla saatua lupaa.

23 artikla

Ammattimaisille toimijoille myönnettävä lupa sertifiointia ja virallisten etikettien valmistamista varten

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää ammattimaisille toimijoille luvan suorittaa sertifiointia ja valmistaa viralliset etiketit virallisessa valvonnassa, kuten 22 artiklan a alakohdassa säädetään, ainoastaan jos ammattimainen toimija täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) sillä on tuotanto- ja laatuvaatimusten täyttämiseen tarvittava tietämys, ja se noudattaa 16 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjä sertifiointijärjestelmiä ja täyttää tarvittaessa tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset;

b) sillä on tai sen käytettävissä on tarkoituksenmukaiset laitteet ja laboratoriot, joiden avulla se pystyy oikein ja tehokkaasti soveltamaan 16 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ja etenkin 3

kohdan b ja c alakohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset täyttävät laitteet ja laboratoriot;

c) se on määrittänyt ne tuotantoprosessin kriittiset kohdat, jotka voivat vaikuttaa kasvien lisäysaineiston laatuun ja tunnistettavuuteen, ja pystyy seuraamaan niitä, ja se säilyttää tietoja seurannan tuloksista;

d) se pystyy varmistamaan, että erät pysyvät tunnistettavina, kuten 7 artiklassa säädetään;

e) sillä on käytössä järjestelmät ja säännökset, joilla varmistetaan 8 artiklassa säädettyjen jäljitettävyyttä koskevien vaatimusten täyttyminen;

f) se käyttää asianmukaisen pätevyyden omaavaa tarkastus- ja laboratoriohenkilöstöä, ja etenkin 3 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset täyttävää tarkastus- ja laboratoriohenkilöstöä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää vain tiettyjä tai kaikkia sukuja tai lajeja varten.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1 kohdan säännöksiä sen varmistamiseksi, että ammattimaiset toimijat pystyvät moitteettomasti suorittamaan asianomaisen kasvien lisäysaineiston luotettavan sertifioinnin. Kyseiset delegoidut säädökset voivat koskea yhtä tai useampia seuraavista seikoista:

a) ammattimaisten toimijoiden pätevyys, koulutus ja tehtävät, sekä muiden sellaisten henkilöiden pätevyys, koulutus ja tehtävät, joiden vastuulle ammattimaiset toimijat voivat antaa viljelystarkastusten, näytteenoton ja testauksen suorittamisen;

b) asianomaisten ammattimaisten toimijoiden käyttämien toimitilojen sopivuus ja tiettyjen laitteiden saatavuus;

c) niitä laboratorioita koskevat vaatimukset, joiden vastuulle ammattimaiset toimijat voivat antaa testauksen suorittamisen.

24 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama virallinen valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on 22 artiklan a alakohdassa tarkoitettua virallista valvontaa varten suoritettava vähintään kerran vuodessa auditointi sen varmistamiseksi, että ammattimainen toimija täyttää 23 artiklassa tarkoitetut vaatimukset.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on 22 artiklan a alakohdassa tarkoitettua virallista valvontaa varten myös suoritettava virallisia tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta tietylle osuudelle pelloilla olevista viljelyksistä ja kasvien lisäysaineiston erille sen varmentamiseksi, että kyseinen aineisto täyttää 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuotanto- ja laatuvaatimukset. Osuus on määritettävä sen perusteella, kuinka suuri on kyseisten vaatimusten vastaisuuden potentiaalinen riski.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten, näytteenoton ja testauksen lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa myös muita viljelystarkastuksia ja näytteenottoa tai testausta, jos ammattimainen toimija sitä pyytää.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä. Kyseiset delegoidut säädökset voivat koskea yhtä tai useampia seuraavista seikoista:

   a) se osuus pelloilla olevista tiettyjen sukujen ja lajien viljelyksistä, jolle on tehtävä 2 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia, näytteenottoa ja testausta;

   b) toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat seurantatoimet.

25 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valmistamat etiketit

Jos viralliset etiketit valmistaa toimivaltainen viranomainen, kuten 22 artiklan b alakohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat viljelystarkastukset, näytteenotto ja testaus 20 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sertifiointijärjestelmien mukaisesti sen varmistamiseksi, että 16 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt tuotanto- ja laatuvaatimukset täyttyvät.

26 artikla

Luvan peruuttaminen tai muuttaminen

1. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämisen jälkeen, että ammattimainen toimija ei täytä kyseisessä artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, sen on pyydettävä ammattimaista toimijaa toteuttamaan korjaavia toimia tietyn ajan kuluessa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä peruutettava lupa tai tapauksen mukaan muutettava sitä, jos ammattimainen toimija ei toteuta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja korjaavia toimia määritetyn ajan kuluessa.

27 artikla

Esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston suunnitellusta tuotannosta ja sertifioinnista ilmoittaminen

Ammattimaisten toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin aikomuksestaan tuottaa kasvien lisäysaineiston esiperus-, perus- ja sertifioitua aineistoa ja suorittaa 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sertifiointi. Ilmoituksessa on mainittava asianomaiset kasvilajit ja luokat.

28 artikla

Toimijan etiketin valmistaminen vakioaineistoa varten

Ammattimaisen toimijan on valmistettava ja kiinnitettävä toimijan etiketit sen jälkeen, kun se on tekemiensä tarkastusten, näytteenoton ja testauksen avulla todentanut, että kasvien lisäysaineisto täyttää 16 artiklassa tarkoitetut tuotanto- ja laatuvaatimukset.

29 artikla

Viittaus eriin

1. Viralliseen etikettiin ja toimijan etikettiin on liitettävä viittaus erään. Etiketit on kiinnitettävä tapauksen mukaan joko yksittäisiin kasveihin tai pakkausten, säiliöiden ja nippujen ulkopuolelle.

2. Jos erä jaetaan useammiksi eriksi, kullekin erälle on annettava uusi virallinen etiketti tai toimijan etiketti. Jos useita eriä yhdistetään yhdeksi uudeksi eräksi, sille on annettava uusi virallinen etiketti tai toimijan etiketti.

III LUKU
Testit

30 artikla

Sertifioinnin jälkeiset testit esiperus-, perus- ja sertifioidulle aineistolle

1. Edellä 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sertifioinnin jälkeen toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä kasvien lisäysaineistolle testejä, jäljempänä ’sertifioinnin jälkeiset testit’, joilla varmistetaan, että aineisto täyttää 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut laatuvaatimukset ja että sen osalta noudatetaan 20 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjä sertifiointijärjestelmiä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ja suunniteltava sertifioinnin jälkeiset testit asianomaisen kasvien lisäysaineiston mahdollista vaatimustenvastaisuutta koskevan riskianalyysin perusteella.

3. Sertifioinnin jälkeiset testit on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen ottamille näytteille. Testeillä on määritettävä asianomaisen kasvien lisäysaineiston tunnistettavuus ja puhtaus.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston sertifioinnin jälkeisiä testejä koskevat säännöt. Kyseisissä säännöissä otetaan huomioon tieteellisen ja teknisen tiedon kehittyminen. Ne voivat koskea seuraavia seikkoja:

   a) testattavien näytteiden osuus suvuittain ja lajeittain ja luokittain;

   b) testausmenetelmä.

31 artikla

Tapaukset, joissa ammattimaiset toimijat eivät noudata laatuvaatimuksia ja sertifiointijärjestelmiä

1. Jos sertifioinnin jälkeiset testit osoittavat, että esiperus-, perus- tai sertifioitua aineistoa ei ole tuotettu tai asetettu saataville markkinoilla 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotanto- ja laatuvaatimusten sekä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmien mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että asianomainen ammatillinen toimija toteuttaa tarvittavat korjaavat toimet. Toimilla on varmistettava, että asianomainen aineisto joko täyttää mainitut vaatimukset tai se vedetään pois markkinoilta.

2. Jos sertifioinnin jälkeisissä testeissä havaitaan toistuvasti, että ammattimainen toimija tuottaa tai asettaa saataville markkinoilla sellaista kasvien lisäysaineistoa, joka ei täytä 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja laatuvaatimuksia tai ei ole 20 artiklassa tarkoitettujen sertifiointijärjestelmien mukainen, sovelletaan 26 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

IV LUKU
Seokset

32 artikla

Liitteessä I lueteltujen sukujen ja lajien seokset

1. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa hyväksytään liitteessä I lueteltuihin eri sukuihin ja lajeihin tai kyseisten sukujen ja lajien eri lajikkeisiin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa sisältävien seosten tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevat säännöt. Kyseiset säännöt voivat poiketa seuraavista säännöksistä:

   a) 16 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt tuotanto- ja laatuvaatimukset;

   b) eriä koskevat 17 artiklan säännökset;

   c) pakkauksia, säiliöitä ja nippuja koskevat 18 artiklan säännökset sekä pieniä pakkauksia ja säiliöitä koskevat säännöt; ja

   d) virallisen etiketin ja toimijan etiketin sisältöä ja muotoa koskevat 21 artiklan säännökset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on koskettava yhtä tai useampia seuraavista seikoista:

   a) erien, pakkausten, säiliöiden tai nippujen enimmäiskoko ja -tilavuus;

   b) etikettien väri ja sisältö;

   c) seoksen nimi ja kuvaus seoksen koostumuksesta;

   d) pakkausten, säiliöiden ja nippujen sulkeminen;

   e) seosten tuotantoa ja tarkastuksia koskevat vaatimukset;

   f) vaatimukset, jotka helpottavat eri ainesosien jäljitettävyyttä laji- ja tarvittaessa lajikekohtaisesti painoprosenttiosuuksittain.

33 artikla

Monimuotoisuutta säilyttävät seokset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan sellaisen seoksen tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen, joka sisältää liitteessä I lueteltuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa ja liitteessä I luettelemattomiin sukuihin ja lajeihin kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, jos kyseinen seos täyttää kummankin seuraavista ehdoista:

   a) se edistää geenivarojen suojelua ja luonnonympäristön säilyttämistä;

   b) se liittyy luonnostaan tiettyyn alueeseen, jäljempänä ’alkuperäalue’. Tällaisesta seoksesta käytetään jäljempänä nimitystä ’monimuotoisuutta säilyttävä seos’.

2. Jos toimivaltainen viranomainen antaa luvan monimuotoisuutta säilyttävän seoksen tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista varten, sen on määritettävä alkuperäalue ottaen huomioon kasvien geenivaroista vastaavilta viranomaisilta ja organisaatioilta saadut tiedot.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyjen tai kaikkien sukujen ja lajien osalta seuraavat seikat:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitetun luvan myöntämismenettely;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa koskevat vaatimukset, joita sovelletaan mainitussa kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi;

c) monimuotoisuutta säilyttävien seosten pakkauksia ja säiliöitä koskevat vaatimukset;

d) monimuotoisuutta säilyttäviä seoksia koskevat merkintävaatimukset;

e) alkuperäalueen määrittämistä koskevat säännöt;

f) ammattimaisten toimijoiden velvollisuus raportoida monimuotoisuutta säilyttävien seosten tuotannosta ja markkinoilla saataville asettamisesta;

g) jäsenvaltioiden velvollisuus raportoida komissiolle tämän artiklan säännösten soveltamisesta.

V LUKU
Poikkeukset

1 JAKSO
POIKKEAMINEN REKISTERÖINTIVAATIMUKSISTA

34 artikla

Rekisteröintipäätöstä odottavien lajikkeiden lisäysaineisto

1. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ammattimaisille toimijoille määrätyksi ajaksi luvan asettaa saataville markkinoilla tiloilla tai muissa tuotantotiloissa tehtäviä testejä ja kokeita varten enimmäismääriä sellaiseen lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa, jota ei ole rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin 79 artiklan nojalla eikä unionin lajikerekisteriin 94 artiklan 1 kohdan nojalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos kyseinen aineisto kuuluu lajikkeeseen, jota koskeva hakemus kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröintiä varten on toimitettu 66 artiklan nojalla tai unionin lajikerekisteriin rekisteröintiä varten 94 artiklan nojalla.

3. Ammattimaisen toimijan on 1 kohdassa tarkoitetun luvan saadakseen toimitettava niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa asianomaiset testit ja kokeet on määrä toteuttaa, pyyntö, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

a) ehdotettujen testien ja kokeiden kuvaus;

b) ehdotettujen testien ja kokeiden tavoitteet;

c) kyseisten testien ja kokeiden toteutuspaikat;

d) rekisteröintihakemuksessa ilmoitettu lajikkeen väliaikainen nimi;

e) lajikkeen ylläpitomenettely;

f) tieto viranomaisesta, jossa lajikkeen rekisteröintihakemus on vireillä, ja asianomaiselle hakemukselle annettu viite;

g) pyydetyn luvan voimassaoloaika;

h) markkinoilla saataville asetettavan aineiston määrä.

4. Niiden jäsenvaltioiden, joiden toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet 1 kohdassa tarkoitetun luvan, on ilmoitettava asiasta muille jäsenvaltioille, komissiolle ja Euroopan kasvilajikevirastolle, jäljempänä ’kasvilajikevirasto’.

5. Vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta kasvilajikevirasto raportoi komissiolle ja jäsenvaltioille edeltävän vuoden aikana 1 kohdan nojalla myönnetyistä luvista ja 3 kohdan nojalla ilmoitetuista tiedoista.

6. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 1, 2 ja 3 kohtaa vahvistamalla vaatimuksia, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

   a) pakkausten merkinnät; ja

   b) tiettyjä sukuja tai lajeja koskevat enimmäismäärät, jotka voidaan 1 kohdan nojalla asettaa saataville markkinoilla.

35 artikla

Rekisteröintivaatimuksista poikkeaminen väliaikaisten toimitusvaikeuksien tapauksessa

1. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio voi sellaisten väliaikaisten vaikeuksien poistamiseksi, joita saattaa esiintyä kasvien lisäysaineiden yleisessä toimittamisessa unionissa, antaa täytäntöönpanosäännöksillä jäsenvaltioille luvan sallia enintään yhden vuoden ajan sellaiseen lajikkeeseen kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja markkinoilla saataville asettaminen, joka ei sisälly kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan vahvistaa suku- tai lajikohtaiset enimmäismäärät, joita voidaan asettaa saataville markkinoilla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luvat myönnetään asianomaisen jäsenvaltion toimittaman perustellun pyynnön perusteella.

4. Luvat myönnetään ainoastaan, jos 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus on tarpeen ja oikeassa suhteessa tavoitteeseen poistaa asianomaisen kasvien lisäysaineiston yleiseen toimittamiseen liittyvät väliaikaiset vaikeudet.

5. Edellä olevan 1 kohdan nojalla markkinoilla saataville asetetun kasvien lisäysaineiston etiketin on oltava ruskea. Etiketissä on ilmoitettava, että kyseinen kasvien lisäysaineisto kuuluu rekisteröimättömään lajikkeeseen.

36 artikla

Rekisteröintivaatimuksista poikkeaminen pienille erikoismarkkinoille tarkoitetun kasvien lisäysaineiston kohdalla

1. Edellä olevan 14 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta kasvien lisäysaineistoon, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) sitä asettavat saataville markkinoilla pieninä määrinä muut henkilöt kuin ammattimaiset toimijat tai sellaiset ammattimaiset toimijat, jotka työllistävät enintään 10 henkilöä ja joiden vuotuinen liikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa;

   b) sen merkintöihin sisältyy maininta ’pienille erikoismarkkinoille tarkoitettu aineisto’.

Tällaisesta kasvien lisäysaineistosta käytetään jäljempänä nimitystä ’pienille erikoismarkkinoille tarkoitettu aineisto’.

2. Pienille erikoismarkkinoille tarkoitettua aineistoa tuottavien henkilöiden on säilytettävä tietoja tuotetuista ja markkinoilla saataville asetetuista aineistomääristä suvuittain, lajeittain tai aineistotyypeittäin. Pyydettäessä niiden on asetettava kyseiset tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan pienille erikoismarkkinoille tarkoitetun aineiston tuotannon ja markkinoilla saataville asettamisen osalta yksi tai useampia seuraavista seikoista:

   a) pakkausten, säiliöiden ja nippujen enimmäiskoko;

   b) asianomaisen pienille erikoismarkkinoille tarkoitetun aineiston jäljitettävyyttä, eriä ja merkintöjä koskevat vaatimukset;

   c) markkinoilla saataville asettamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2 JAKSO
POIKKEAMINEN TUOTANTO- JA LAATUVAATIMUKSISTA

37 artikla

Alennetut itävyysvaatimukset ja muut alennetut laatuvaatimukset väliaikaisten toimitusvaikeuksien tapauksessa

1. Kasvien lisäysaineiden yleisessä toimittamisessa saattaa jossakin jäsenvaltiossa esiintyä väliaikaisia vaikeuksia, ja niiden poistamiseksi kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan heikommin itävien siementen asettamiseen saataville markkinoilla edellyttäen, että itävyys on vähemmän kuin 5 prosenttia heikompi kuin 16 artiklan 2 kohdan nojalla vaadittava itävyysprosentti.

   Lupa on myönnettävä enintään neljän kuukauden pituiseksi määräajaksi asianomaisen ammattimaisen toimijan toimittaman perustellun pyynnön perusteella.

   Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siementen etiketissä on ilmoitettava todellinen, alhaisempi itävyysprosentti.

2. Kasvien lisäysaineiston yleisessä toimittamisessa saattaa jossakin jäsenvaltiossa esiintyä väliaikaisia vaikeuksia, ja niiden poistamiseksi kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan sellaisen kasvien lisäysaineiston asettamiseen saataville markkinoilla, joka muuten kuin 1 kohdassa tarkoitetun alennetun itävyysvaatimuksen osalta täyttää alhaisemmat laatuvaatimukset verrattuna 16 artiklan 2 kohdan nojalla sovellettaviin laatuvaatimuksiin.

   Lupa on myönnettävä enintään neljän kuukauden pituiseksi määräajaksi asianomaisen ammattimaisen toimijan toimittaman perustellun pyynnön perusteella.

   Tämä kohdan nojalla markkinoilla saataville asetettavan kasvien lisäysaineiston etiketin on oltava ruskea. Siinä on mainittava, että kyseinen lisäysaineisto täyttää alhaisemmat laatuvaatimukset kuin ne, joita tarkoitetaan 16 artiklan 2 kohdassa.

3. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi kaikki 1 ja 2 kohdan nojalla myönnetyt luvat.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä päätöksen 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen lupien kumoamisesta tai muuttamisesta siinä tapauksessa, että kyseiset

toimenpiteet eivät ole mainittujen kohtien edellytysten mukaisia tai niiden katsotaan olevan mainittujen kohtien mukaisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta epätarkoituksenmukaisia tai kohtuuttomia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 JAKSO
POIKKEAMINEN MERKINTÄ-, SERTIFIOINTI- JA TUNNISTETTAVUUSVAATIMUKSISTA

38 artikla
Lopullisesti sertifioimaton kasvien lisäysaineisto

1. Kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta 39 artiklassa tarkoitettuja siemeniä, joka on korjattu jossakin jäsenvaltiossa mutta jota ei vielä ole lopullisesti varmennettu esiperus-, perus- tai sertifioiduksi aineistoksi 19 artiklan 1 kohdan nojalla, voidaan asettaa saataville markkinoilla kyseisiin luokkiin viitaten, jos

   a) toimivaltainen viranomainen on tehnyt ennen korjuuta viljelystarkastuksen ja vahvistanut kyseisen aineiston olevan 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotanto- ja laatuvaatimusten mukaista;

   b) kyseinen kasvien lisäysaineisto merkitään lopullisesti sertifioimattomaksi aineistoksi 19 artiklan nojalla; ja

   c) jäljempänä 2–6 kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa voidaan asettaa saataville markkinoilla vain yhden kerran kahden ammattimaisen toimijan välillä, eikä sitä saa siirtää enää kenellekään muulle henkilölle.

3. Ammattimaisen toimijan on ilmoitettava etukäteen asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan asettaa markkinoilla saataville 1 kohdassa tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa.

4. Jos se jäsenvaltio, jossa kasvien lisäysaineisto on korjattu, jäljempänä ’tuotantojäsenvaltio’, ei ole sama kuin se jäsenvaltio, jossa kasvien lisäysaineisto sertifioidaan 19 artiklan 1 kohdan nojalla, jäljempänä ’sertifiointijäsenvaltio’, asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään kyseisen aineiston asettamista saataville markkinoilla koskevat merkitykselliset tiedot.

5. Tuotantojäsenvaltion on pyydettäessä toimitettava kaikki merkitykselliset tuotantotiedot sertifiointijäsenvaltiolle. Sertifiointijäsenvaltion on toimitettava tiedot sertifioiduista määristä tuotantojäsenvaltiolle.

6. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettua kasvien lisäysaineistoa koskevat säännöt, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

   a) pakkaukset, säiliöt ja niput sekä pieniä pakkauksia ja säiliöitä koskevat säännöt;

   b) kyseistä aineistoa koskevat merkinnät.

7. Kasvien lisäysaineistoa, lukuun ottamatta 39 artiklassa tarkoitettuja siemeniä, joka on korjattu jossakin kolmannessa maassa mutta jota ei vielä ole lopullisesti varmennettu

esiperus-, perus- tai sertifioiduksi aineistoksi 19 artiklan 1 kohdan nojalla, voidaan asettaa saataville markkinoilla kyseisiin luokkiin viitaten, jos

a) 44 artiklan nojalla on tehty kyseistä kolmatta maata koskeva päätös vaatimusten vastaavuudesta,

b) 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 2 ja 3 kohdassa esitetyt sekä 6 kohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset täyttyvät,

c) asianomaisen jäsenvaltion ja asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat kyseisen aineiston markkinoilla saataville asettamista koskevia merkityksellisiä tietoja ja

d) asianomaisen kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset toimittavat pyydettäessä kaikki merkitykselliset tuotantotiedot sertifiointijäsenvaltiolle.

8. Sitä varten kyseisissä kohdissa olevia viittauksia tuotantojäsenvaltioihin on pidettävä viittauksina asianomaiseen kolmanteen maahan, ja kyseisissä kappaleissa olevia viittauksia 16 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettuihin vaatimuksiin on pidettävä viittauksina vastaaviin vaatimuksiin.

39 artikla

Siemenet, joiden ei ole todistettu täyttävän sovellettavia itävyysvaatimuksia

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tietyksi määräajaksi luvan siementen asettamiseen saataville markkinoilla esiperus-, perus- tai sertifioituna aineistona, vaikka 16 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettujen itävyysvaatimusten täyttymistä ei vielä olisi varmistettu, jos sen katsotaan olevan tarpeen siementen asettamiseksi nopeasti saataville markkinoilla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja siemeniä voidaan itävyyttä koskevan väliaikaisen analyysiselosteen perusteella asettaa saataville markkinoilla vain yhden kerran ammattimaiselta toimijalta toiselle, eikä niitä saa siirtää enää kenellekään muulle henkilölle.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä tiettyihin sukuihin tai lajeihin kuuluvia siemeniä voidaan asettaa saataville markkinoilla esiperus-, perus- tai sertifioituna aineistona 1 ja 2 kohdan nojalla. Kyseiset edellytykset voivat koskea seuraavia seikkoja:

a) merkintävaatimukset;

b) sen ajanjakson kesto, jonka aikana kyseisiä siemeniä saa asettaa saataville markkinoilla; ja

c) itävyyttä koskevan väliaikaisen analyysiselosteen sisältö.

4 JAKSO

POIKKEAMINEN MUISTA VAATIMUKSISTA

40 artikla

Tiukennetut laatuvaatimukset

1. Komissio vai täytäntöönpanosäädöksillä antaa jäsenvaltioille luvan hyväksyä tiukennettuja tuotanto- ja laatuvaatimuksia kuin ne, joita tarkoitetaan 16 artiklan 2

kohdassa, taikka tiukempia sertifiointisääntöjä kuin ne, joita tarkoitetaan 20 artiklan 1 kohdassa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdassa tarkoitetun luvan saadakseen toimitettava komissiolle pyyntö, jossa ilmoitetaan

   a) luonnokset säännöksistä, joihin ehdotetut vaatimukset sisältyvät;

   b) perustelut kyseisten vaatimusten tarpeellisuudelle ja oikeasuhtaisuudelle; ja

   c) olisivatko ehdotetut vaatimukset pysyviä vai voimassa tietyn ajanjakson.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

   a) edellä olevan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luonnosteltujen säännösten soveltamisella varmistetaan asianomaisen kasvien lisäysaineiston laadun paraneminen, ympäristön suojelu tai maatalouden kestävä kehitys; ja

   b) luonnostellut säännökset ovat tarpeellisia ja tavoitteisiinsa nähden oikeasuhtaisia.

41 artikla
Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos kasvien lisäysaineistosta aiheutuu todennäköisesti vakava riski ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle tai ympäristölle eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita asianomaisen jäsenvaltion toteuttamilla toimenpiteillä, komissio toteuttaa viipymättä tarkoituksenmukaisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä antamalla täytäntöönpanosäädöksiä. Toimenpiteisiin voi sisältyä säännöksiä, joilla tilanteen vakavuudesta riippuen joko rajoitetaan asianomaisen kasvien lisäysaineen asettamista saataville markkinoilla tai kielletään se.

2. Komissio voi toteuttaa edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä. Ne hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Asianmukaisesti perustelluista syistä erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa ihmisten terveyttä uhkaa vakava riski, komissio antaa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 141 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

4. Kun jäsenvaltio on ilmoittanut virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä eikä komissio ole toiminut 1 kohdan säännösten mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa tarkoituksenmukaisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä. Toimenpiteisiin voi sisältyä säännöksiä, joilla tilanteen vakavuudesta riippuen joko rajoitetaan asianomaisen kasvien lisäysaineen asettamista saataville markkinoilla kyseisen jäsenvaltion alueella tai kielletään se. Kyseisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle hyväksytyistä toimenpiteistä ja perusteltava päätöksensä.

5. Komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten väliaikaisten kiireellisten toimenpiteiden kumoamisesta tai muuttamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kyseinen jäsenvaltio voi jatkaa

kansallisten väliaikaisten kiireellisten toimenpiteiden soveltamista tässä kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivään asti.

6. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan 2 kohdan nojalla tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 34 artiklan nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden, joilla kielletään muuntogeenisten organismien viljely tai rajoitetaan sitä, soveltamista.

42 artikla
Määräaikaiset kokeet

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä päätöksen määräaikaisten kokeiden järjestämisestä parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tässä osassa vahvistetuille tai tämän osan nojalla hyväksytyille toimenpiteille. Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä voidaan säätää poikkeuksista tämän osan säännöksiin. Ne hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä täsmennetään asianomaiset suvut ja lajit, kokeiden edellytykset suvuittain ja lajeittain, kokeiden kesto ja osallistuvien jäsenvaltioiden seuranta- ja raportointivelvollisuudet. Niissä otetaan huomioon asianomaista kasvien lisäysainetta koskevien lisäys-, tuotanto- ja valvontatekniikkojen kehittyminen.

3. Koe ei saa kestää yli seitsemää asianomaisen kasvien lisäysaineiston kasvusykliä eikä missään tapauksessa yli seitsemää vuotta.

VI LUKU
Tuonti kolmansista maista ja vienti kolmansiin maihin

1 JAKSO
TUONTI

43 artikla
Vaatimusten unionivastaavuuteen perustuva tuonti

Kasvien lisäysaineistoa saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos 44 artiklan nojalla vahvistetaan, että se täyttää vaatimukset, jotka ovat vastaavia kuin unionissa tuotettavaan ja markkinoilla saataville asetettavaan kasvien lisäysaineistoon sovellettavat vaatimukset.

44 artikla
Komission päätös vaatimusten vastaavuudesta

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä päätöksen siitä, täyttääkö kolmannessa maassa tai kolmannen maan määrätyillä alueilla tuotettu tiettyihin sukuihin, lajeihin tai luokkiin kuuluva kasvien lisäysaineisto vaatimukset, jotka ovat vastaavia kuin unionissa tuotettavaan ja markkinoilla saataville asetettavaan kasvien lisäysaineistoon sovellettavat vaatimukset, seuraavien perusteella:

   a) asianomaisen kolmannen maan asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on official controls*] 124 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu; ja

b) asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on official controls*] 119 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetun valvonnan tyydyttävä tulos.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä hyväksyessään huomioon sen,

a) antaako kolmannessa maassa suoritettu lajikkeiden ylläpidon valvonta samat takeet kuin 86 artiklan mukainen valvonta, silloin kun kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin rekisteröityjä lajikkeita on määrä ylläpitää asianomaisessa kolmannessa maassa; ja

b) kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja markkinoilla saataville asettamista koskevien kolmannen maan vaatimusten osalta sen,

i) antavatko ne samat takeet kuin liitteessä II olevassa A osassa vahvistetut tuotantovaatimukset ja 16 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset;

ii) antavatko ne samat takeet kuin liitteessä II olevassa B osassa vahvistetut laatuvaatimukset ja 16 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset;

iii) antavatko ne samat takeet kuin liitteessä II olevan C osan mukaiset sertifiointijärjestelmät ja 20 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyt vaatimukset;

iv) antavatko ne samat takeet kuin asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert number of Regulation on Official Controls*] mukaisesti suoritettu valvonta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten tekemistä varten komissio voi soveltaa asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*] 71 artiklan säännöksiä, jotka koskevat kolmansien maiden suorittaman vientiä edeltävän valvonnan hyväksymistä.

45 artikla
Tuonnin yhteydessä ilmoitettavat tiedot

1. Kolmansista maista tuotavan kasvien lisäysaineiston mukana on markkinoilla saataville asetettaessa oltava seuraavat tiedot:

a) maininta siitä, että kyseinen kasvien lisäysaineisto ”vastaa EU:n sääntöjä ja vaatimuksia”;

b) asianomaisen kasvien lisäysaineiston laji, lajike, luokka ja eränumero;

c) virallinen sulkemispäivä, jos aineisto asetetaan saataville markkinoilla säiliöissä, pakkauksissa tai nipuissa;

d) tuotantomaana oleva kolmas maa ja sen toimivaltainen viranomainen;

e) tarvittaessa viimeinen kolmas maa, josta kasvien lisäysaine tuodaan;

f) tuotavan kasvien lisäysaineiston ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai kasvien lisäysaineiston tuotavien erien ilmoitettu lukumäärä;

g) kasvien lisäysaineiston tuojana oleva henkilö.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava

a) esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston osalta virallisessa asiakirjassa tai sen lisäksi toimitettavassa virallisessa etiketissä;

b) vakioaineiston osalta toimijan etiketissä.

2 JAKSO
VIENTI

46 artikla
Vienti unionista

1. Jos kasvien lisäysaineiston viennistä kolmanteen maahan määrätään kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyssä sopimuksessa, viennin on tapahduttava sopimuksen mukaisesti.

2. Jos kasvien lisäysaineiston viennistä kolmanteen maahan ei ole tehty sopimusta kyseisen kolmannen maan kanssa, viennissä on noudatettava sen kolmannen maan sääntöjä, johon kyseinen kasvien lisäysaineisto on määrä viedä.

3. Jos kasvien lisäysaineiston viennistä ei määrätä kolmannen maan kanssa tehdyssä sopimuksessa eikä sen kolmannen maan säännöissä, johon kyseinen kasvien lisäysaineisto on määrä viedä, on sovellettava 13–42 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja asettamista saataville markkinoilla unionin alueella.

III OSASTO
Muihin kuin liitteessä I lueteltuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotanto ja asettaminen saataville markkinoilla

47 artikla
Soveltamisala

Tätä osastoa sovelletaan muihin kuin liitteessä I lueteltuihin sukuihin ja lajeihin kuuluvan kasvien lisäysaineiston tuotantoon ja markkinoilla saataville asettamiseen.

48 artikla
Perusvaatimukset

1. Kasvien lisäysaineisto on asetettava saataville markkinoilla seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) sen on oltava vailla silmin havaittavia vikoja, jotka voisivat huonontaa sen käyttökelpoisuutta suunniteltuun tarkoitukseen;

b) sillä on oltava asianomainen suku ja laji huomioon ottaen hyvä elinvoima ja tarkoituksenmukainen koko, jotka varmistavat sen käyttökelpoisuuden suunniteltuun tarkoitukseen;

c) siemenillä on asianomainen suku ja laji huomioon ottaen oltava tyydyttävä itävyys, joka tuottaa asianmukaisen määrän kasveja tiettyä alaa kohti kylvön jälkeen ja varmistaa tuotannon satoisuuden ja laadun;

d) jos sitä asetetaan saataville markkinoilla käyttäen viittausta lajikkeeseen, lajikkeen tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden on oltava asianomainen suku ja laji huomioon ottaen riittävä, niin että käyttäjät voivat tehdä valintansa oikean tiedon perusteella;

e) sen on ainakin silmämääräisesti tarkasteltuna oltava käytännöllisesti katsoen vailla laatua heikentäviä tuhoojia taikka niihin viittaavia merkkejä tai oireita, jotka vähentävät sen käyttökelpoisuutta.

2. Edellä olevan 1 kohdan a, b, c, d ja e alakohdassa esitettyjen vaatimusten noudattaminen on arvioitava soveltuvien kansainvälisten standardisuositusten perusteella:

a) OECD:n siemeniä koskevan järjestelmän säännöt ja määräykset;

b) UNECEn siemenperunastandardit;

c) asianomaisiin sukuihin ja lajeihin sovellettavat kansainvälisen siementestausjärjestön ISTAn näytteenottoa ja testausta koskevat säännöt;

d) EPPOn säännöt.

3. Jos asianomaisia sukuja tai lajeja koskevia kansainvälisiä standardisuosituksia ei ole olemassa, 1 kohdan a, b, c, d ja e alakohdan mukaisten vaatimusten noudattaminen on arvioitava sen jäsenvaltion asiaa koskevien kansallisten vaatimusten perusteella, jossa kasvien lisäysaineisto ensimmäisen kerran asetetaan saataville markkinoilla.

4. Kasvien lisäysaineisto on asetettava saataville markkinoilla erinä. Jos eri alkuperää olevia kasvien lisäysaineiston eriä yhdistetään uudeksi eräksi pakkaamisen, varastoinnin ja kuljetuksen aikana tai toimituksen yhteydessä, ammattimaisen toimijan on säilytettävä tiedot myös uusien erien yksittäisten osien koostumuksesta ja alkuperästä.

Jos erä jaetaan useammiksi eriksi, ammattimaisen toimijan on säilytettävä tiedot jokaisesta uudesta erästä ja sen alkuperästä.

49 artikla
Merkinnät

1. Kun kasvien lisäysaineistoa asetetaan saataville markkinoilla, sen mukana on oltava etiketti, joka sisältää liitteessä III olevan B osan mukaiset tiedot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun etiketin on oltava ammattimaisen toimijan valmistama, ja merkintöjen on oltava selkeitä ja häviämättömiä. Etiketti on kiinnitettävä kasvien lisäysaineiston pakkauksen, säiliön tai nipun ulkopuolelle. Se on painettava vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä.

3. Jos lisäysaineistoa asetetaan saataville markkinoilla käyttäen viittausta sukuun tai lajiin lajikkeen asemesta, ammattimaisen toimijan on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetussa etiketissä kyseinen laji tai lajiryhmä siten, että vältetään sen sekoittuminen minkään lajikenimen kanssa.

4. Etiketin värin ja muodon on poikettava selvästi 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen virallisten etikettien väristä ja muodosta.

5. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1107/2009 49 artiklan 4 kohdan, joka koskee kyseisessä asetuksessa tarkoitettuihin käsiteltyihin siemeniin liittyviä merkintöjä ja asiakirjoja, soveltamista.

50 artikla

Markkinoilla saataville asettaminen käyttäen viittausta lajikkeisiin

1. Kasvien lisäysaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla käyttäen viittausta lajikkeeseen ainoastaan, jos yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   a) kyseinen lajike on oikeudellisesti suojattu kasvinjalostajanoikeuksin asetuksen (EY) N:o 2100/94 säännösten mukaisesti tai kansallisten säännösten mukaisesti;

   b) kyseinen lajike on rekisteröity 51 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lajikerekisteriin tai 52 artiklassa tarkoitettuun unionin lajikerekisteriin;

   c) kyseinen lajike on kirjattu johonkin muuhun julkiseen tai yksityiseen luetteloon virallisella tai virallisesti tunnustetulla kuvauksella ja nimellä.

2. Edellä olevan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla markkinoilla saataville asetetulla kasvien lisäysaineistolla on oltava sama lajikenimi kaikissa jäsenvaltioissa.

   Jos lajiketta ei ole 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetulla tavalla suojattu kasvinjalostajanoikeudella tai rekisteröity IV osaston nojalla, mutta se on mainitun kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetulla tavalla kirjattu julkiseen tai yksityiseen luetteloon virallisella tai virallisesti tunnustetulla kuvauksella ja nimellä, ammattimainen toimija voi pyytää kasvilajikevirastolta lausunnon nimen sopivuudesta 64 artiklan säännösten nojalla. Pyynnön perusteella kasvilajikeviraston on annettava hakijalle suositus hakijan esittämän lajikenimen sopivuudesta ottaen huomioon 64 artiklassa vahvistetut vaatimukset.

IV OSASTO
Lajikkeiden rekisteröinti kansallisiin lajikerekistereihin ja unionin lajikerekisteriin

I LUKU
Kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin perustaminen

51 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden perustaminen

1. Jokaisen jäsenvaltion on perustettava, julkaistava ja pidettävä ajan tasalla yksi yhteinen kansallinen lajike- ja kloonirekisteri, jäljempänä ’kansallinen lajikerekisteri’.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten lajikerekistereiden muodon. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

52 artikla

Unionin lajikerekisterin perustaminen

1. Kasvilajikeviraston on perustettava, julkaistava ja pidettävä ajan tasalla yksi yhteinen lajike- ja kloonirekisteri, jäljempänä ’unionin lajikerekisteri’.

   Unionin lajikerekisteriin on sisällyttävä

a) ne lajikkeet ja kloonit, jotka rekisteröidään suoraan unionin lajikerekisteriin V luvun mukaisesti; ja

b) ne lajikkeet ja kloonit, jotka rekisteröidään kansallisiin lajikerekistereihin IV luvun mukaisesti ja joista jäsenvaltiot ilmoittavat kasvilajikevirastolle VI luvun mukaisesti.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä unionin lajikerekisterin muodon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II LUKU
Kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin sisältö

53 artikla
Lajikkeita koskevat tiedot

1. Lajikkeiden osalta kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin on sisällettävä vähintään

a) sen suvun tai lajin nimi, johon kyseinen lajike kuuluu;

b) lajikkeen nimi, sekä ennen tämän asetuksen voimaantuloa markkinoilla saataville asetettujen lajikkeiden osalta tarvittaessa synonyymit;

c) hakijan nimi ja tarvittaessa viitenumero;

d) lajikkeen rekisteröintipäivä ja tarvittaessa rekisteröinnin uusimispäivä;

e) rekisteröinnin voimassaolon päättymispäivä;

f) lajikkeen virallinen kuvaus tai, tapauksen mukaan, virallisesti tunnustettu kuvaus sekä maininta alueesta tai alueista, joilla kyseistä lajiketta on perinteisesti kasvatettu ja joihin se on luonnostaan sopeutunut, jäljempänä ’alkuperäalue(et)’;

g) lajikkeen ylläpitämisestä vastaavan ammattimaisen toimijan nimi;

h) tarvittaessa maininta siitä, että lajike sisältää muuntogeenistä organismia;

i) tarvittaessa maininta siitä, että lajike on jonkin toisen rekisteröidyn lajikkeen ainesosalajike;

j) tarvittaessa maininta siitä, että kyseiseen lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa tuotetaan ja asetetaan saataville markkinoilla ainoastaan perusrunkoina;

k) tarvittaessa tiivistelmä 58 artiklassa tarkoitettua tyydyttävää viljely- ja/tai käyttöarvoa taikka 59 artiklassa tarkoitettua kestävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevien tutkimusten tuloksista.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan g alakohdassa säädetään, ammattimaisten toimijoiden nimiä ei tarvitse ilmoittaa rekisteriin, jos useat ammattimaiset toimijat vastaavat lajikkeen ylläpitämisestä. Siinä tapauksessa kansallisissa lajikerekistereissä ja unionin lajikerekisterissä on ilmoitettava, millä toimivaltaisella viranomaisella on hallussaan lajikkeen ylläpitämisestä vastaavien ammattimaisten toimijoiden nimiluettelo.

54 artikla

Klooneja koskevat tiedot

Kloonien osalta kansallisten lajikerekistereiden ja unionin lajikerekisterin on sisällettävä vähintään

a) sen suvun tai lajin nimi, johon kyseinen klooni kuuluu;

b) viite, jolla se lajike, johon kyseinen klooni kuuluu, on rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin;

c) sen lajikkeen nimi, johon klooni kuuluu, sekä ennen tämän asetuksen voimaantuloa markkinoilla saataville asetettujen lajikkeiden osalta tarvittaessa synonyymit;

d) kloonin rekisteröintipäivä ja tarvittaessa rekisteröinnin uusimispäivä;

e) rekisteröinnin voimassaolon päättymisaika;

f) tarvittaessa maininta siitä, että se lajike, johon klooni kuuluu, on rekisteröity virallisesti tunnustetulla kuvauksella, johon sisältyy myös kyseisen lajikkeen alkuperäalue;

g) tarvittaessa maininta siitä, että klooni sisältää muuntogeenistä organismia tai koostuu siitä.

55 artikla

Unionin lajikerekisteriin sisällytettävät lisätiedot

Silloin kun jäsenvaltio antaa kasvilajikevirastolle tiedoksi lajikkeen tai kloonin VI luvun mukaisesti, unionin lajikerekisteriin on 53 ja 54 artiklan nojalla vaadittujen tietojen lisäksi sisällytettävä

a) asianomaiset kansalliset lajikerekisterit perustaneiden jäsenvaltioiden nimet, ja

b) viite, jolla lajike tai klooni on rekisteröity kansallisiin lajikerekistereihin.

III LUKU

Lajikkeiden rekisteröintiä kansallisiin lajikerekistereihin ja unionin lajikerekisteriin koskevat vaatimukset

1 JAKSO

LAJIKKEET

56 artikla

Lajikkeita koskevat rekisteröintivaatimukset

1. Lajikkeet voidaan rekisteröidä kansalliseen lajikerekisteriin IV luvun nojalla tai unionin lajikerekisteriin V luvun nojalla ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

   a) niillä on 64 artiklan nojalla sopivaksi katsottava nimi;

   b) ne eivät aiheuta kohtuutonta riskiä ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle eivätkä ympäristölle;

c) muuntogeeniseen organismiin kuuluvien lajikkeiden tapauksessa kyseiselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.

2. Jotta lajikkeet voidaan rekisteröidä kansalliseen lajikerekisteriin IV luvun nojalla, niiden on 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niillä on virallinen kuvaus, joka osoittaa niiden täyttävän 60, 61 ja 62 artiklassa vahvistetut erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset, tai niistä toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus 57 artiklan nojalla;

b) jos ne kuuluvat sellaisiin 5 kohdassa tarkoitettuihin sukuihin tai lajeihin, jotka ovat unionin maatalouden tyydyttävän kehityksen kannalta erityisen merkittäviä, niillä on tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo 58 artiklan nojalla;

c) jos ne kuuluvat sellaisiin 6 kohdassa tarkoitettuihin sukuihin tai lajeihin, jotka ovat unionin maatalouden tyydyttävän kehityksen kannalta erityisen merkittäviä, niillä on kestävä viljely- ja/tai käyttöarvo 59 artiklan nojalla.

3. Edellä 2 kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia ei sovelleta seuraaviin lajikkeisiin:

a) lajikkeet, joista toimitetaan ainoastaan virallisesti tunnustettu kuvaus;

b) lajikkeet, joita käytetään pelkästään ainesosina muiden lajikkeiden kehittämisessä ja tuotannossa.

4. Jotta lajikkeet voidaan rekisteröidä unionin lajikerekisteriin V luvun nojalla, niiden on 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niillä on virallinen kuvaus, joka osoittaa niiden täyttävän 60, 61 ja 62 artiklassa vahvistetut erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset;

b) ne eivät kuulu sellaisiin 5 kohdassa tarkoitettuihin sukuihin tai lajeihin, jotka ovat unionin maatalouden tyydyttävän kehityksen kannalta erityisen merkittäviä;

c) jos ne kuuluvat sellaisiin 6 kohdassa tarkoitettuihin sukuihin tai lajeihin, jotka ovat unionin maatalouden tyydyttävän kehityksen kannalta erityisen merkittäviä, niillä on tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo 59 artiklan nojalla;

d) niitä ei käytetä pelkästään ainesosina muiden lajikkeiden kehittämisessä ja tuotannossa.

5. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa luetellaan ne suvut tai lajit, jotka ovat unionin maatalouden tyydyttävän kehityksen kannalta erityisen merkittäviä. Kyseiset suvut tai lajit luetellaan liitteessä IV olevassa A osassa vahvistettujen kriteereiden mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa luetellaan ne suvut tai lajit, jotka ovat unionin maatalouden kestävän kehityksen kannalta erityisen merkittäviä. Kyseiset suvut tai lajit luetteloidaan liitteessä IV olevassa B osassa vahvistettujen kriteereiden mukaisesti.

57 artikla

Niiden lajikkeiden rekisteröinti, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus

1. Lajike voidaan rekisteröidä kansalliseen lajikerekisteriin virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

   a) kyseinen lajike ei ole aikaisemmin ollut rekisteröitynä kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin, ja kyseiseen lajikkeeseen kuuluvaa kasvien lisäysaineistoa on asetettu saataville markkinoilla ennen tämän asetuksen voimaantuloa;

   b) lajike on aikaisemmin ollut rekisteröitynä johonkin kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin teknisen tutkimuksen perusteella 71 artiklan nojalla, mutta se on poistettu rekisteristä enemmän kuin viisi vuotta ennen uuden hakemuksen tekemistä, eikä se täyttäisi 60, 61 ja 62 artiklassa sekä tapauksen mukaan 58 artiklan 1 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

2. Jotta lajike voidaan rekisteröidä virallisesti tunnustetun kuvauksen perusteella, sen on 1 kohdan lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

   a) sitä tuotetaan alkuperäalueella (alkuperäalueilla);

   b) sitä ei ole sisällytetty kansalliseen tai unionin lajikerekisteriin lajikkeena, jolla on virallinen kuvaus;

   c) sitä ei ole suojattu neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 62 artiklassa säädetyllä unionin kasvinjalostajanoikeudella tai kansallisella kasvinjalostajanoikeudella, eikä tällaisia oikeuksia koskevaa hakemusta ole sen osalta vireillä.

3. Sen jälkeen, kun lajike on rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin 2 kohdan a alakohdan nojalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä kyseistä lajiketta varten muita alkuperäalueita.

4. Virallisesti tunnustetun kuvauksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   a) se perustuu kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä organisaatioilta saatuihin tietoihin, jos sellaisia on käytettävissä; ja

   b) sen oikeellisuutta tukevat aiempien virallisten tarkastusten tai epävirallisten tutkimusten tulokset taikka viljelyn, lisäämisen ja käytön yhteydessä saatuun käytännön kokemukseen perustuva tieto.

58 artikla

Tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo

1. Edellä olevan 56 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi lajikkeilla on katsottava olevan tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo, jos niiden ominaispiirteet kokonaisuutena tarjoavat samanlaisissa maatalous- ja ilmasto-oloissa ja samanlaisissa tuotantojärjestelmissä tutkittuihin muihin lajikkeisiin verrattuna ainakin tietyn alueen tuotannossa tuntuvaa parannusta joko viljelyssä yleisesti tai viljelykasvien ja niistä saatavien tuotteiden erityisissä käyttötarkoituksissa.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt niitä tutkimuksia varten, jotka tehdään niiden kansallisiin lajikerekistereihin rekisteröitävien lajikkeiden tyydyttävän viljely-

ja/tai käyttöarvon määrittämiseksi. Kyseisten sääntöjen on koskettava lajikkeiden ominaispiirteitä, jotka liittyvät yhteen tai useampaan seuraavista seikoista:

a) laatu ja viljelyominaisuudet, muun muassa satoisuus;

b) sopivuus viljeltäväksi kestävyyttä edellyttävissä ja vähäpanoksisissa tuotantojärjestelmissä, muun muassa luonnonmukaisessa maataloustuotannossa.

Jokaisen jäsenvaltion on julkaistava kyseiset säännöt ja annettava ne tiedoksi kasvilajikevirastolle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

59 artikla

Kestävä viljely- ja/tai käyttöarvo

1. Edellä olevan 56 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi lajikkeilla on katsottava olevan kestävä viljely- ja/tai käyttöarvo, jos niiden ominaispiirteet kokonaisuutena tarjoavat samanlaisissa maatalous- ja ilmasto-oloissa ja samanlaisissa tuotantojärjestelmissä tutkittuihin muihin lajikkeisiin verrattuna ainakin tuhoojille alttiuden, tuotantopanosten, haitallisille aineille herkkyyden tai erilaisiin maatalous- ja ilmasto-oloihin sopeutumisen osalta tuntuvaa parannusta joko viljelyssä yleisesti tai viljelykasvien ja niistä saatavien tuotteiden erityisissä käyttötarkoituksissa.

2. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan niitä tutkimuksia koskevat säännöt, jotka tehdään lajikkeiden kestävän viljely- ja/tai käyttöarvon määrittämiseksi. Kyseisten sääntöjen on koskettava lajikkeiden ominaispiirteitä, jotka liittyvät yhteen tai useampaan seuraavista seikoista:

a) kyky sietää tuhoojia;

b) tiettyjen tuotantopanosten vähäisempi tarve;

c) haitallisten aineiden pienempi pitoisuus; tai

d) parempi sopeutumiskyky maatalous- ja ilmasto-oloiltaan erilaisiin ympäristöihin.

Kyseisissä säännöissä on tarvittaessa otettava huomioon käytettävissä olevat tekniset protokollat.

60 artikla

Erottuvuus

1. Edellä olevan 56 artiklan 2 ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajike on katsottava erottuvaksi, jos se tietystä genotyypistä tai genotyyppiyhdistelmästä johtuvien ominaispiirteiden perusteella erottuu selvästi kaikista muista lajikkeista, joiden olemassaolo on yleisesti tunnettu 70 artiklan nojalla määritettävänä hakemuksen toimittamispäivänä.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu toisen lajikkeen olemassaolo on katsottava yleisesti tunnetuksi, jos 70 artiklan nojalla määritettävänä hakemuksen toimittamispäivänä yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) kyseinen lajike sisältyy kansalliseen tai unionin lajikerekisteriin;

b) on jätetty hakemus, jonka tarkoituksena on kyseisen lajikkeen rekisteröiminen kansalliseen lajikerekisteriin 66 artiklan nojalla tai unionin lajikerekisteriin 95 artiklan 1 kohdan nojalla taikka kyseistä lajiketta koskevan unionin kasvinjalostajanoikeuden myöntäminen;

c) unionissa on laadittu kyseistä lajiketta koskeva virallinen kuvaus, ja tekninen tutkimus on suoritettu 69 artiklan, 71 artiklan ja tapauksen mukaan 73 artiklan säännösten nojalla.

3. Jos 2 kohdan c alakohtaa sovelletaan, teknisistä tutkimuksista vastaavan henkilön (vastaavien henkilöiden) on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten ja kasvilajikeviraston saataville tutkimansa lajikkeen virallinen kuvaus.

61 artikla
Yhtenäisyys

Edellä olevan 56 artiklan 2 ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan yhtenäinen, jos se lisäämiseen ja tyyppiin liittyvien ominaispiirteidensä perusteella odotettavissa olevaa muuntelua lukuun ottamatta on riittävän yhtenäinen niiltä ominaispiirteiltään, joiden avulla erottuvuus tutkitaan, sekä muilta virallisessa kuvauksessa käytetyiltä ominaispiirteiltään.

62 artikla
Pysyvyys

Edellä olevan 56 artiklan 2 ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua virallista kuvausta varten lajikkeen on katsottava olevan pysyvä, jos se niiltä ominaispiirteiltään, joiden avulla erottuvuus tutkitaan, sekä muilta lajikekuvauksessa käytetyiltä ominaispiirteiltään pysyy muuttumattomana perättäisten lisäysten jälkeen tai, jos on kyse lisäysjaksoista, kunkin jakson lopussa.

63 artikla
Myönnetyt kasvinjalostajanoikeudet

Jos lajikkeelle on myönnetty kasvinjalostajanoikeus asetuksen (EY) N:o 2100/94 62 artiklan tai jonkin jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, kyseisen lajikkeen on 56 artiklan 2 ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun virallisen kuvauksen soveltamista varten katsottava olevan erottuva, yhtenäinen ja pysyvä ja sillä on katsottava olevan sopiva lajikenimi 56 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamista varten.

64 artikla
Lajikenimet

1. Edellä olevan 56 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi on katsottava, että lajikenimi ei ole sopiva, jos

a) kolmannen osapuolen aikaisempi oikeus estää sen käytön unionin alueella;

b) sen käyttäjillä voi yleisesti olla vaikeuksia tunnistaa tai toistaa nimi;

c) se on samanlainen tai voidaan sekoittaa sellaiseen lajikenimeen, jolla saman tai läheistä sukua olevan lajin toinen lajike on kirjattu kansalliseen tai unionin lajikerekisteriin tai jolla johonkin toiseen lajikkeeseen kuuluvaa aineistoa on asetettu saataville markkinoilla jossakin jäsenvaltiossa tai kasvilajikkeiden

kansainvälisen suojeluliiton jäsenvaltiossa, paitsi jos kyseistä toista lajiketta ei enää ole eikä sen lajikenimi ole saanut erityismerkitystä;

d) se on samanlainen tai voidaan sekoittaa sellaisiin toisiin nimiin, joita käytetään yleisesti asetettaessa tavaroita saataville markkinoilla tai jotka on pidettävä vapaana unionin muun lainsäädännön nojalla;

e) se on hyvien tapojen vastainen jossakin jäsenvaltiossa tai yleisen järjestyksen vastainen;

f) se voi johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta lajikkeen ominaispiirteiden, arvon tai tunnistettavuuden tai jalostajan henkilöllisyyden suhteen.

2. Jos lajike on jo rekisteröity muihin kansallisiin lajikerekistereihin tai unionin lajikerekisteriin, lajikenimi on katsottava soveltuvaksi ainoastaan, jos se on sama kuin kyseisiin rekistereihin merkitty nimi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos

a) lajikenimi voi johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta asianomaisen lajikkeen osalta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa; tai

b) kolmansien osapuolten oikeudet estävät kyseisen lajikenimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan lajikenimien sopivuutta koskevat säännöt. Kyseiset säännöt voivat koskea

a) lajikenimien suhdetta tuotemerkkeihin;

b) niiden suhdetta maataloustuotteiden maantieteellisiin merkintöihin ja alkuperänimityksiin;

c) aiempien oikeuksien haltijoiden kirjallista suostumusta lajikenimen sopivuuden esteiden poistamiseksi;

d) kriteereitä, joiden perusteella määritetään, onko lajikenimi 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla harhaanjohtava tai sekaannusta aiheuttava; ja

e) lajikenimen käyttöä koodimuodossa.

2 JAKSO
KLOONIT

65 artikla
Klooneja koskevat rekisteröintivaatimukset

1. Klooni voidaan sisällyttää kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin ainoastaan, jos se täyttää seuraavat vaatimukset:

a) se kuuluu sellaisiin sukuihin tai lajeihin, joilla on erityinen merkitys tietyillä markkinasektoreilla ja jotka on luetteloitu 3 kohdan nojalla;

b) se kuuluu lajikkeeseen, joka on rekisteröity kansalliseen lajikerekisteriin IV luvun nojalla tai unionin lajikerekisteriin V luvun nojalla;

c) se on geneettisesti valikoitu;

d) sillä on sopiva nimi.

2. Jotta voidaan määrittää tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu nimen sopivuus, sovelletaan 64 artiklan säännöksiä tarvittavin muutoksin. Edellä 64 artiklassa olevia viittauksia lajikkeisiin on pidettävä viittauksina klooneihin.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla luetteloidaan ne suvut ja lajit, joihin kuuluvilla klooneilla on erityistä merkitystä tietyillä markkinasektoreilla.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 140 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat seikat:

   a) se, että tiettyihin sukuihin tai lajeihin kuuluvat kloonit on valittava terveyden perusteella niiden sisällyttämiseksi kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin; ja

   b) edellä a alakohdassa tarkoitettua terveyteen perustuvaa valintaa koskevat vaatimukset.

IV LUKU
Kansallista lajikerekisteriä koskevat menettelyt

1 JAKSO
LAJIKKEIDEN REKISTERÖINTIMENETTELY

66 artikla
Hakemusten toimittaminen

1. Kuka tahansa henkilö voi toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle hakemuksen lajikkeen rekisteröimiseksi kansalliseen lajikerekisteriin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu hakemus on toimitettava kirjallisena. Toimittamisen voi hoitaa sähköisesti.

67 artikla
Hakemusten sisältö

1. Lajikkeen rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin koskevaan hakemukseen on sisällyttävä

   a) rekisteröintipyyntö;

   b) se kasvitieteellinen taksoni (suku tai laji), johon kyseinen lajike kuuluu;

   c) tarvittaessa hakijan viitenumero ja sen nimi ja osoite tai tapauksen mukaan yhteishakijoiden nimet ja osoitteet sekä edustajan tai edustajien valtuudet;

   d) väliaikainen nimi;

   e) lajikkeen ylläpitämisestä vastaavan henkilön nimi ja osoite ja tarvittaessa viitenumero;

   f) lajikkeen tärkeimpien ominaispiirteiden kuvaus ja täytetty tekninen kyselykaavake, jos sellainen on käytettävissä;

   g) lajikkeen ylläpitomenettelyn kuvaus;

   h) lajikkeen maantieteellinen alkuperä;

i) tieto siitä, onko lajike rekisteröity johonkin toiseen kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin ja onko hakijan tiedossa, että rekisteröimistä jompaankumpaan rekisteriin koskeva hakemus on vireillä;

j) jos lajike sisältää muuntogeenistä organismia tai koostuu siitä, näyttö siitä, että kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla;

k) jos hakemus perustuu lajikkeen virallisesti tunnustettuun kuvaukseen, kyseisen kuvauksen sisältävä asiakirja-aineisto ja sitä tukevat muut asiakirjat tai julkaisut;

l) jos hakemus koskee lajikkeita, joille on myönnetty 63 artiklassa tarkoitettu kasvinjalostajanoikeus, todisteet siitä, että lajike on suojattu kyseisellä oikeudella, ja siihen liittyvä virallinen kuvaus;

m) tarvittaessa ilmoitus siitä, että lajikkeella on 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo ja/tai 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kestävä viljely- ja/tai käyttöarvo.

2. Lajikkeen rekisteröimistä kansalliseen lajikerekisteriin koskevan hakemuksen mukana on toimitettava lajikkeesta näyte, joka on toimivaltaisen viranomaisen määrittämien edellytysten mukaisesti riittävän laadukas ja riittävän kokoinen.

3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyjä sukuja tai lajeja koskeviin hakemuksiin sisällytettävät lisätiedot, jotka koskevat kyseisiin sukuihin ja lajeihin kuuluvien lajikkeiden erityispiirteitä.

68 artikla

Hakemuksen muoto

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 66 kohdassa tarkoitetun hakemuksen muodon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

69 artikla

Hakemuksen muotoa koskeva tutkimus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava jokainen vastaanottamansa kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröintiä koskeva hakemus ja suoritettava hakemuksen muotoa koskeva tutkinta. Hakemuksen muotoa koskevassa tutkimuksessa on selvitettävä, onko hakemus seuraavien mukainen:

a) edellä 67 artiklassa säädetyt sisältövaatimukset; ja

b) edellä olevan 68 artiklan nojalla hyväksytty muoto.

2. Jos hakemus ei ole 67 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen tai se ei vastaa 68 artiklan nojalla vahvistettua muotoa, toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle mahdollisuus saattaa hakemus vaatimusten mukaiseksi tietyn ajan kuluessa.

70 artikla

Hakemuksen toimittamispäivä

Rekisteröintihakemuksen toimittamispäivä on päivä, jona 67 artiklassa säädetyt sisältövaatimukset täyttävä ja 68 artiklan nojalla hyväksytyssä muodossa oleva hakemus toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

71 artikla

Tekninen tutkimus

1. Jos muotoa koskevassa tutkimuksessa todetaan hakemuksen täyttävän 67 artiklassa tarkoitetut sisältövaatimukset ja olevan 68 artiklan nojalla hyväksytyssä muodossa, on suoritettava lajikkeen tekninen tutkimus virallisen kuvauksen laadintaa varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla teknisellä tutkimuksella on varmistettava, että

   a) lajike täyttää 60, 61 ja 62 artiklassa säädetyt erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat vaatimukset;

   b) kyseisellä lajikkeella on tarvittaessa 58 artiklan 1 kohdan mukainen tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo ja 59 artiklan 1 kohdan mukainen kestävä viljely- ja/tai käyttöarvo.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu tekninen tutkimus 74 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti.

   Hakija voi toimivaltaiselle viranomaiselle esittämänsä asiaa koskevan pyynnön perusteella suorittaa teknisen tutkimuksen tai osan siitä 73 artiklan säännösten ja 74 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti.

4. Jos lajikkeesta on jo saatavissa kasvilajikeviraston tai toimivaltaisen viranomaisen laatima virallinen kuvaus, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös siitä, että 1 kohdassa tarkoitettu tekninen tutkimus ei ole tarpeen.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että 1 kohdassa tarkoitettu tekninen tutkimus on tarpeen sellaisen lajikkeen osalta, jonka rekisteröintiä on pyydetty 57 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla.

72 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen toimitilojen ja organisaation auditointi

1. Toimivaltainen viranomainen voi suorittaa 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen ainoastaan, jos kasvilajikevirasto on auditoinut sen tähän tarkoitukseen varatut toimitilat ja sen organisaation.

   Auditoinnilla on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen toimitilat ja organisaatio soveltuvat teknisen tutkimuksen suorittamiseen seuraavien osalta:

   a) edellä 60, 61 ja 62 artiklassa tarkoitettujen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien vaatimusten noudattaminen; ja

   b) edellä 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kestävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevien vaatimusten noudattaminen.

2. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettua auditointia koskevat säännöt.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun auditoinnin perusteella kasvilajikevirasto voi tarvittaessa suosittaa toimivaltaiselle viranomaiselle toimia, joilla varmistetaan toimivaltaisen viranomaisen toimitilojen ja organisaation sopivuus. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun auditoinnin lisäksi kasvilajikevirasto voi suorittaa lisäauditointeja ja tarvittaessa suosittaa toimivaltaisille viranomaisille korjaavia toimia, joilla varmistetaan niiden toimitilojen ja organisaation sopivuus.

73 artikla

Hakijan suorittama tekninen tutkimus

1. Hakija voi suorittaa 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen tai osan siitä ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on antanut sille luvan sitä varten. Hakijan suorittama tekninen tutkimus on toteutettava kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on auditoitava hakijan toimitilat ja organisaatio ennen kuin se antaa luvan teknistä tutkimusta varten. Auditoinnilla on tarkistettava, soveltuvatko toimivaltaisen viranomaisen toimitilat ja organisaatio teknisen tutkimuksen suorittamiseen seuraavien osalta:
   a) edellä 60, 61 ja 62 artiklassa tarkoitettujen erottuvuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevien vaatimusten noudattaminen; ja
   b) edellä 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tyydyttävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevien vaatimusten noudattaminen;
   c) edellä 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kestävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevien vaatimusten noudattaminen.
3. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 2 kohdassa tarkoitettua auditointia koskevat säännöt.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun auditoinnin perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa suosittaa hakijalle toimia, joilla varmistetaan hakijan toimitilojen ja organisaation sopivuus.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun luvan ja auditoinnin lisäksi toimivaltainen viranomainen voi suorittaa lisäauditointeja ja tarvittaessa suosittaa hakijalle tietyn määräajan kuluessa sen toimitiloja ja organisaatiota koskevia korjaavia toimia.

Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että hakijan toimitilat ja organisaatio eivät ole soveltuvia, se voi peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun luvan tai muuttaa sitä.

74 artikla

Teknistä tutkimusta koskevat lisäsäännöt

1. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään 71, 72 ja 73 artiklassa säädettyjä teknistä tutkimusta koskevia vaatimuksia. Kyseiset delegoidut säännökset voivat koskea
   a) toimivaltaisen viranomaisen tai hakijan henkilöstön pätevyyttä, koulutusta ja tehtäviä 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua teknistä tutkimusta varten;
   b) teknisen tutkimuksen suorittamiseen tarvittavia laitteita, mukaan lukien taudinkestävyyteen liittyvien ominaispiirteiden määrittämiseen tarvittavat laboratoriot;

c) lajikkeiden vertailukokoelman perustamista erottuvuuden arviointia varten ja kyseisen vertailukokoelman tallennuksenhallintaa;

d) teknisessä tutkimuksessa käytettävien laadunhallintajärjestelmien perustamista, mukaan lukien toimintakirjanpito sekä protokollat tai ohjeet;

e) tiettyjä sukuja tai lajeja koskevien viljelykokeiden ja laboratoriotestien suorittamista.

Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä otetaan huomioon käytettävissä olevat tekniset ja tieteelliset protokollat.

2. Jos 1 kohdan nojalla ei ole hyväksytty vaatimuksia, tekniset tutkimukset on suoritettava 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevien kansallisten protokollien mukaisesti.

75 artikla

Luottamuksellisuus

1. Jos 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen yhteydessä on tarpeen tutkia genealogiset ainesosat, kyseisen tutkimuksen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus on pidettävä luottamuksellisina, jos hakija sitä pyytää.

2. Kun on kyse sellaisista kasvien lisäysaineiston lajikkeista, jotka on tarkoitettu yksinomaan teolliseen käyttöön tarkoitettujen maatalouden raaka-aineiden tuotantoon, 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen tulokset ja kyseisten lajikkeiden suunnitellut käyttötarkoitukset on pidettävä luottamuksellisina, jos hakija sitä pyytää.

76 artikla

Väliaikainen tutkimusraportti ja väliaikainen virallinen kuvaus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun teknisen tutkimuksen pohjalta laadittava väliaikainen tutkimusraportti ja, jos se katsoo 60, 61 ja 62 artiklassa tarkoitettujen erottuvuus-, yhtenäisyys- ja pysyvyysvaatimusten täyttyvän, kyseisen raportin perusteella lajikkeen väliaikainen virallinen kuvaus.

2. Väliaikaisessa tutkimusraportissa voidaan viitata kyseisen toimivaltaisen viranomaisen, muiden toimivaltaisten viranomaisten tai kasvilajikeviraston laatimien, asianomaista lajiketta koskevien muiden tutkimusraporttien päätelmiin.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava hakijalle väliaikainen tutkimusraportti ja lajikkeen väliaikainen virallinen kuvaus.

4. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei tutkimusraportti muodosta riittävää perustetta lajikkeen rekisteröintiä koskevan päätöksen tekemistä varten, sen on joko omasta aloitteestaan hakijaa kuultuaan tai hakijan pyynnöstä määrättävä lisätutkimus. Mahdollisten lisätutkimusten, joita suoritetaan ennen päätöksen tekemistä 79 artiklan 1 kohdan nojalla, on pidettävä osana 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua teknistä tutkimusta.

77 artikla

Tutkimusraportti ja virallinen kuvaus

1. Annettuaan hakijalle tilaisuuden esittää huomautuksia väliaikaisesta tutkimusraportista ja väliaikaisesta virallisesta kuvauksesta toimivaltaisen

viranomaisen on vahvistettava lopullinen tutkimusraportti ja lopullinen virallinen kuvaus.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on perustellusta pyynnöstä asetettava tutkimusraportit kolmansien osapuolten saataville kansallisten tai unionin tietosuojasäännösten ja sovellettavien luottamuksellisuussääntöjen mukaisesti.

78 artikla
Nimen tarkastelu

1. Edellä 69 artiklassa tarkoitetun hakemuksen muotoa koskevan tutkimuksen jälkeen ja ennen lajikkeen rekisteröimistä kansalliseen lajikerekisteriin 79 artiklan nojalla toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kasvilajikevirastoa hakijan ehdottamasta lajikenimestä.

2. Kasvilajikeviraston on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle suositus hakijan esittämän lajikenimen sopivuudesta 64 artiklassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava hakijalle kyseisestä suosituksesta.

79 artikla
Rekisteröintipäätös

1. Jos 66–78 artiklassa vahvistetun menettelyn perusteella päätellään, että lajike täyttää sovellettavat 56 artiklassa vahvistetut vaatimukset, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös lajikkeen rekisteröimisestä kansalliseen lajikerekisteriin.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröimisen epäämisestä, jos

   a) käy ilmi, että sovellettavat 56 artiklassa vahvistetut vaatimukset eivät täyty; tai

   b) hakija ei ole noudattanut jotakin sitä koskevaa, 66–74 artiklassa vahvistettua velvollisuutta.

3. Rekisteröinnin epäävissä päätöksissä on ilmoitettava syyt, joihin epääminen perustuu.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava hakijalle jäljennös 1 ja 2 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä.

80 artikla
Aiemmin rekisteröidyt lajikkeet ja kloonit

1. Poiketen siitä, mitä 66–79 artiklassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä kansallisiin lajikerekistereihin kaikki sellaiset lajikkeet, jotka on ennen tämän asetuksen voimaantuloa virallisesti hyväksytty tai rekisteröity luetteloihin tai rekistereihin, jotka jäsenvaltiot ovat perustaneet direktiivin 2002/53/EY 3 artiklan, direktiivin 2002/55/EY 3 artiklan 2 kohdan, direktiivin 2008/90/EY 7 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 68/193/ETY 5 artiklan nojalla, ja kaikki sellaiset kloonit, jotka on rekisteröity direktiivin 68/193/ETY 5 artiklan, direktiivin 2008/90/EY 7 artiklan 4 kohdan, direktiivin 2008/62/EY II luvun ja direktiivin 2009/145/EY II luvun I jakson ja III luvun I jakson nojalla.

2. Direktiivin 2008/62/EY 3 artiklan ja direktiivin 2009/145/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt lajikkeet on rekisteröitävä kansallisiin lajikerekistereihin lajikkeina, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus.

81 artikla
Uusi lajikenimi rekisteröinnin jälkeen

Jos toimivaltainen viranomainen toteaa lajikkeen rekisteröinnin jälkeen, että rekisteröitäessä käytetty lajikenimi ei ollut sopiva 64 artiklassa tarkoitetulla tavalla, hakijan on toimitettava hakemus uutta lajikenimeä varten. Toimivaltaisen viranomaisen on kasvilajikevirastoa kuultuaan tehtävä hakemusta koskeva päätös. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan aikaisemman lajikenimen tilapäiseen käyttöön.

2 JAKSO
REKISTERÖINTIKAUSI JA LAJIKKEEN YLLÄPITÄMINEN

82 artikla
Rekisteröinnin voimassaolokausi

1. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin on voimassa 30 vuotta.
2. Muuntogeenistä organismia sisältävien tai siitä koostuvien lajikkeiden rekisteröinnin voimassaoloaika on rajattava kauteen, joksi kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.

83 artikla
Jatkokauden kesto

1. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin voidaan uusia 30 vuoden jatkokausiksi 84 artiklassa säädettyjen menettelyjen ja edellytysten mukaisesti.
2. Muuntogeenistä organismia sisältävien tai siitä koostuvien lajikkeiden rekisteröinnin uusiminen on rajattava kauteen, joksi kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.

84 artikla
Rekisteröinnin uusimista koskevat menettelyt ja edellytykset

1. Lajikkeen rekisteröinnin uusimista aikovien on toimitettava hakemus aikaisintaan kaksitoista kuukautta ja viimeistään kuusi kuukautta ennen 82 artiklassa tarkoitetun voimassaolokauden päättymistä.
2. Hakemus on esitettävä kirjallisena. Toimittamisen voi hoitaa sähköisesti. Hakemuksen mukana on oltava todisteet 3 ja 4 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymisestä.
3. Lajikkeen rekisteröinti kansalliseen lajikerekisteriin uusitaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
   a) lajike täyttää edelleen 56 artiklan ja tapauksen mukaan 57 artiklan vaatimukset;
   b) toimivaltainen viranomainen saa varmuuden siitä, että on olemassa lajikkeen ylläpitämisestä 86 artiklan säännösten mukaisesti vastaava henkilö.

4. Toimivaltainen viranomainen voi uusia lajikkeen rekisteröinnin kansalliseen lajikerekisteriin, vaikka uusintahakemusta ei esitettäisi 1 ja 2 kohdan nojalla, jos se katsoo, että rekisteröinnin uusiminen edistää kestävää maataloustuotantoa ja geneettisen monimuotoisuuden suojelua ja että 3 kohdan edellytykset täyttyvät.

85 artikla

Poistaminen kansallisista lajikerekistereistä

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös lajikkeen poistamisesta kansallisesta lajikerekisteristä, jos

   a) toimivaltainen viranomainen päättelee uusien todisteiden perusteella, että 56 artiklan mukaiset rekisteröinnin edellytykset eivät enää täyty;

   b) hakija on esittänyt pyynnön lajikkeen poistamiseksi kansallisesta lajikerekisteristä;

   c) hakija ei maksa 87 artiklan 1 kohdan e alakohtaan perustuvaa vuotuista maksua;

   d) lajikkeen ylläpitämisestä vastaava, 86 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö pyytää sitä, paitsi jos lajikkeen ylläpitämisestä huolehtii joku toinen henkilö;

   e) lajiketta ei enää ylläpidetä 86 artiklan vaatimusten mukaisesti;

   f) silloin kun lajiketta ylläpidetään kolmannessa maassa, kyseinen kolmas maa ei ole avustanut ylläpidon valvonnassa 86 artiklan 8 kohdan mukaisesti;

   g) hakemuksen toimittamishetkellä oli annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella rekisteröintipäätös tehtiin;

   h) hakija ei ole toimittanut uusimishakemusta 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä, ja 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu voimassaoloaika on päättynyt.

2. Hakijan pyynnöstä toimivaltainen viranomainen voi edelleen sallia kansallisesta lajikerekisteristä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti poistetun lajikkeen asettamisen saataville markkinoilla rekisteristä poistamista seuraavan kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

   Sitä koskeva pyyntö on toimitettava viimeistään rekisteröintikauden päättymispäivänä.

3. Sen jälkeen, kun lajike on poistettu kansallisesta lajikerekisteristä, toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava näyte kyseisestä lajikkeesta ja sen kuvaus geenivaroja suojelevalle geenipankille.

86 artikla

Lajikkeen ylläpitäminen

1. Hakijan tai jonkin toisen henkilön, joka toimii hakijan kanssa yhteisestä sopimuksesta, on ylläpidettävä kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityjä lajikkeita. Hakijan on ilmoitettava kyseinen toinen henkilö toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Lajikkeen ylläpitäminen on toteutettava suku-, laji- tai lajiketyyppikohtaisten hyväksyttyjen käytäntöjen mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on säilytettävä lajikkeen ylläpitämistä koskevat tiedot. Toimivaltaisen viranomaisen on voitava milloin tahansa tarkistaa lajikkeen ylläpitäminen kyseisten tietojen perusteella. Tietojen on katettava myös esiperus-, perus-, sertifioidun ja vakioaineiston tuotanto sekä esiperusaineistoa edeltävät tuotantovaiheet.

4. Lajikkeita, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus, on ylläpidettävä niiden alkuperäalueella (alkuperäalueilla).

5. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava valvontaa tarkastaakseen, millä tavalla lajiketta ylläpidetään, ja sitä varten se voi ottaa näytteitä asianomaisista lajikkeista.

6. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että lajikkeen ylläpitämisestä vastaava henkilö ei noudata 1–4 kohtaa, sen on annettava kyseiselle henkilölle tilaisuus toteuttaa korjaavia toimia.

7. Jos lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalliseen lajikerekisteriin lajike on rekisteröity, molempien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on avustettava toisiaan lajikkeiden ylläpidon valvonnassa.

8. Jos lajikkeen ylläpitäminen tapahtuu jossakin kolmannessa maassa, sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jonka kansalliseen lajikerekisteriin asianomainen lajike on rekisteröity, on pyydettävä kyseisen kolmannen maan toimivaltaisilta viranomaisilta apua lajikkeiden ylläpidon valvontaan.

3 JAKSO
REKISTERÖINTIMAKSUT

87 artikla
Rekisteröintimaksut

1. Toimivaltaisten viranomaisten on perittävä maksuja kattaakseen välttämättömät kustannukset, joita aiheutuu seuraavista toimista:

   a) 69 artiklassa tarkoitettu hakemuksen muotoa koskeva tutkimus;

   b) 71 artiklassa tarkoitettu tekninen tutkimus ja 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut auditoinnit;

   c) 78 artiklassa tarkoitettu lajikenimen tarkastelu;

   d) 79 artiklassa tarkoitettu rekisteröintipäätös ja mahdollinen hallinnollinen muutoksenhaku kyseiseen päätökseen kansallisten sääntöjen nojalla;

   e) lajikkeen, tai tapauksen mukaan kloonin, sisällyttäminen kansalliseen lajikerekisteriin jokaista rekisteröinnin voimassaolovuotta kohti;

   f) 86 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu ylläpidon valvonta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimet toteutetaan ainoastaan, jos hakija esittää niitä koskevan pyynnön toimivaltaiselle viranomaiselle, ja sen jälkeen, kun asianomaiset maksut on suoritettu. Pyyntöä ei katsota esitetyksi, jos maksuja ei ole suoritettu kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen pyysi maksujen suorittamista ja ilmoitti kyseisessä pyynnössä maksamatta jättämisen seurauksista.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 140 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdan a–f alakohdan nojalla katettavat kustannuserät.

88 artikla

Maksut lajikkeista, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus

1. Niiden lajikkeiden osalta, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus, ei saa periä maksuja 87 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista toimista.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on alennettava 87 artiklan 1 kohdan a, c, d ja f alakohdassa tarkoitetuista toimista perittäviä maksuja niiden lajikkeiden osalta, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus. Alennukset on toteutettava tavalla, jolla voidaan varmistaa, että maksu ei ole esteenä kyseisen lajikkeen rekisteröinnille.

89 artikla

Vapauttaminen rekisteröintimaksujen suorittamisesta

1. Edellä 87 ja 88 artiklassa säädettyjä maksuja ei saa palauttaa suoraan eikä välillisesti, jolleivät ne ole aiheettomasti perittyjä.

2. Hakijat, jotka työllistävät vähemmän kuin 10 henkilöä ja joiden vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa, on vapautettava 87 ja 88 artiklassa säädetyistä maksuista.

3. Edellä 87 ja 88 artiklassa tarkoitettuihin kustannuksiin eivät sisälly virallisen valvonnan suorittamisesta 2 kohdassa tarkoitetuille hakijoille aiheutuneet kustannukset.

4 JAKSO
KLOONIEN REKISTERÖINTI

90 artikla

Sovellettavat säännökset

1. Kloonin rekisteröimiseksi kansalliseen lajikerekisteriin sovelletaan 1, 2 ja 3 jaksoa tarvittavin muutoksin, lukuun ottamatta seuraavia säännöksiä:

   a) 67 artiklassa tarkoitetut hakemusten sisältöä koskevat säännökset;

   b) niitä lajikkeita koskevat säännökset, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus;

   c) sellaisia lajikkeita, joilla on kestävä tai tyydyttävä viljely- ja/tai käyttöarvo, koskevat säännökset.

2. Hakemusten sisällön osalta sovelletaan 67 artiklan sijasta 92 artiklaa.

91 artikla

Viittaukset

Kun 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan kloonin rekisteröimiseksi kansalliseen lajikerekisteriin, viittaukset on tulkittava seuraavasti:

a) viittauksia lajikkeisiin on pidettävä viittauksina klooneihin;

b) viittauksia 56 artiklaan on pidettävä viittauksina 65 artiklaan;

c) viittauksia 60, 61 ja 62 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin on pidettävä viittauksina 65 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin;

d) viittauksia hakemusten sisältöä koskevaan 67 artiklaan on pidettävä viittauksina 92 artiklaan.

92 artikla
Hakemusten sisältö

1. Kloonin rekisteröintiä kansalliseen lajikerekisteriin koskevaan hakemukseen on sisällyttävä

   a) rekisteröintipyyntö;

   b) sen lajikkeen tunnistaminen, johon kyseinen klooni kuuluu;

   c) hakijan, tai tarvittaessa yhteishakijoiden, nimi ja osoite, ja edustajan tai edustajien valtuudet;

   d) väliaikainen nimi;

   e) kloonin ylläpitämisestä vastaavan henkilön nimi ja osoite ja tarvittaessa viitenumero;

   f) kloonin tärkeimpien ominaispiirteiden kuvaus ja täytetty tekninen kyselykaavake, jos sellainen on käytettävissä;

   g) kloonin maantieteellinen alkuperä;

   h) tieto siitä, onko klooni rekisteröity johonkin toiseen kansalliseen lajikerekisteriin tai unionin lajikerekisteriin tai onko hakijan tiedossa, että kloonin rekisteröimistä kyseisiin rekistereihin koskeva hakemus on vireillä;

   i) jos klooni sisältää muuntogeenistä organismia tai koostuu siitä, näyttö siitä, että kyseiselle muuntogeeniselle organismille on myönnetty viljelylupa direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.

2. Kloonin rekisteröimistä kansalliseen lajikerekisteriin koskevan hakemuksen mukana on toimitettava kloonista riittävän laadukas ja riittävän kokoinen näyte.

V LUKU
Unionin lajikerekisteriä koskevat menettelyt

1 JAKSO
TÄMÄN LUVUN SOVELTAMISALA

93 artikla
Soveltamisalaan kuuluvat lajikkeet ja kloonit

Tätä lukua sovelletaan lajikkeisiin ja klooneihin, joita ei ole rekisteröity mihinkään kansalliseen lajikerekisteriin 79 artiklan nojalla.

2 JAKSO
REKISTERÖINTIMENETTELY

94 artikla
Sovellettavat säännökset

1. Lajikkeen tai kloonin rekisteröimiseksi unionin lajikerekisteriin sovelletaan IV lukua tarvittavin muutoksin, lukuun ottamatta seuraavia säännöksiä:

   a) 78 artiklassa tarkoitetut nimien tarkastelua koskevat säännökset;

   b) 86 artiklassa tarkoitetut lajikkeiden ylläpitämistä koskevat säännökset;

   c) niitä lajikkeita koskevat säännökset, joista toimitetaan virallisesti tunnustettu kuvaus;

   d) 89 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut rekisteröintimaksuista vapauttamista koskevat säännökset.

2. Nimien tarkastelun, lajikkeen ja kloonin ylläpitämisen ja rekisteröintimaksuista vapauttamisen osalta sovelletaan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen säännösten sijasta 95, 96 ja 97 artiklaa.

3. Kun IV lukua sovelletaan lajikkeen tai kloonin rekisteröimiseksi unionin lajikerekisteriin, viittaukset on tulkittava seuraavasti:

   a) viittauksia toimivaltaiseen viranomaiseen on pidettävä viittauksina kasvilajikevirastoon;

   b) viittauksia kansallisiin lajikerekistereihin on pidettävä viittauksina unionin lajikerekisteriin;

   c) viittauksia 78 artiklaan on pidettävä viittauksina 95 artiklaan;

   d) viittauksia 86 artiklaan on pidettävä viittauksina 96 artiklaan;

   e) viittauksia päätöstä koskevaan hallinnolliseen muutoksenhakuun kansallisten sääntöjen nojalla on pidettävä viittauksina 98 artiklassa tarkoitettuun muutoksenhakuun.

95 artikla
Nimen tarkastelu

1. Edellä olevassa 69 artiklassa, jota sovelletaan 94 artiklan nojalla, tarkoitetun hakemuksen muotoa koskevan tutkimuksen jälkeen ja ennen lajikkeen tai kloonin rekisteröimistä unionin lajikerekisteriin kasvilajikeviraston on tarkasteltava hakijan ehdottamaa lajikkeen tai kloonin nimeä.

2. Kasvilajikeviraston on tehtävä päätös lajikkeen tai kloonin nimen sopivuudesta 64 artiklassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

96 artikla
Lajikkeiden ja kloonien ylläpitäminen

1. Hakijan tai jonkin toisen henkilön, joka toimii hakijan kanssa yhteisestä sopimuksesta, on ylläpidettävä unionin lajikerekisteriin rekisteröityjä lajikkeita ja klooneja. Kyseinen toinen henkilö on ilmoitettava kasvilajikevirastolle.

2. Ylläpitäminen on toteutettava suku-, laji- tai lajiketyyppikohtaisten hyväksyttyjen menetelmien mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun henkilön on säilytettävä lajikkeen tai kloonin ylläpitämistä koskevat tiedot. Kasvilajikeviraston on voitava milloin tahansa tarkistaa lajikkeen tai kloonin ylläpitäminen kyseisten tietojen perusteella. Tietojen on katettava myös esiperus-, perus-, sertifioidun ja vakioaineiston tuotanto sekä esiperusaineistoa edeltävät tuotantovaiheet.

4. Kasvilajikeviraston on tarkastettava, miten ylläpitämistä toteutetaan, ja sitä varten se voi ottaa näytteitä lajikkeista ja klooneista.

5. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa lajikkeen tai kloonin ylläpitäminen tapahtuu, on avustettava kasvilajikevirastoa ylläpidon valvonnassa.

6. Jos kasvilajikevirasto toteaa, että ylläpitämisestä vastaava henkilö ei noudata 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä, sen on annettava kyseiselle henkilölle tilaisuus toteuttaa korjaavia toimia.

97 artikla
Maksujen määrä

1. Siirretään komissiolle valta antaa 140 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, 94 artiklan nojalla sovellettavien maksujen määrä.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla vahvistettavat maksut on asetettava moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti tasolle, joka pitää kasvilajikeviraston talousarvion tasapainossa.

3 JAKSO
MUUTOKSENHAKU

98 artikla
Oikeus muutoksenhakuun

Kasvilajikeviraston päätöksiin, jotka on tehty 2 jakson nojalla, voidaan hakea muutosta. Muutoksenhakupyynnön tutkii asetuksen (EY) N:o 2100/94 46 artiklassa tarkoitettu kasvilajikeviraston valituslautakunta.

99 artikla
Muutoksenhakuun sovellettavat säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 neljännen osan lukua V ja VI sovelletaan tarvittavin muutoksin 98 artiklassa tarkoitettuun muutoksenhakuun.

2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, 98 artiklassa tarkoitettuun muutoksenhakuun ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 2100/94 neljännen osan luvun V ja VI seuraavia säännöksiä:

   a) 67 artiklan 1 ja 3 kohta;

   b) 74 artikla;

   c) 80 artiklan 5 kohta.

100 artikla

Viittaukset

Edellä olevan 99 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 neljännen osan luvussa V ja VI olevia viittauksia on tulkittava seuraavasti:

a) 68 artiklassa olevaa viittausta 82 artiklaan ei oteta huomioon;

b) 70 artiklan 1 kohdassa olevaa viittausta ”viraston yksikköön, joka on valmistellut päätöksen” on pidettävä viittauksena kasvilajikevirastoon;

c) 76 artiklassa olevaa viittausta ”54 ja 55 artiklassa säädettyyn tutkintaan” on pidettävä viittauksena kasvilajikeviraston tämän asetuksen nojalla tekemään rekisteröintihakemuksen tekniseen tutkimukseen;

d) 78 artiklan 3 ja 4 kohdassa olevaa viittausta 90 artiklan 2 kohtaan ei oteta huomioon;

e) 79 artiklassa olevaa viittausta ”toimivaltaisiin virastoihin” on pidettävä viittauksena toimivaltaisiin viranomaisiin;

f) 80 artiklan 1 kohdassa olevaa viittausta ”kasvinjalostajan oikeuksien hakijaan tai omistajaan” on pidettävä viittauksena rekisteröinnin hakijaan;

g) 80 artiklan 3 kohdassa olevaa viittausta ”52 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa säädettyihin määräaikoihin” ei oteta huomioon;

h) 81 artiklassa olevaa viittausta ”tutkintavirastojen henkilöstöön” ei oteta huomioon.

VI LUKU
Lajikkeiden ilmoittaminen unionin lajikerekisteriin

101 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viiden työpäivän kuluessa kasvilajikevirastolle lajikkeen rekisteröintihakemuksesta, 79 artiklassa tarkoitetusta rekisteröintipäätöksestä, 81 artiklan nojalla rekisteröinnin jälkeen annettavasta uudesta lajikenimestä, rekisteröinnin uusimisesta 83 artiklan nojalla ja lajikkeen poistamisesta rekisteristä 85 artiklan nojalla.

2. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava kasvilajikevirastolle lajikkeen ylläpitämisestä 86 artiklan nojalla vastaava henkilö. Ilmoitus on tehtävä viiden työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen saa tiedon kyseisestä henkilöstä.

3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten toimittamismenettelyt. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII LUKU
Tietojen säilyttäminen ja käsittely

102 artikla

Kansallisia lajikerekistereitä ja unionin lajikerekisteriä koskeva asiakirja-aineisto

1. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä jokaista kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityä lajiketta koskeva asiakirja-aineisto, johon sisältyvät virallinen kuvaus,

tutkimusraportti ja 76 artiklan nojalla toimitetut mahdolliset täydentävät tutkimusraportit. Tapauksen mukaan asiakirja-aineistoon on sisällyttävä ainoastaan lajikkeen virallisesti hyväksytty kuvaus ja kyseistä kuvausta tukevat asiakirjat.

2. Kasvilajikeviraston on säilytettävä jokaista unionin lajikerekisteriin rekisteröityä lajiketta koskeva asiakirja-aineisto, johon sisältyvät virallinen kuvaus ja 94 artiklan 1 kohdan nojalla laadittu tutkimusraportti.

103 artikla

Kansallisten lajikerekistereiden tietojen saatavuus

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille, kasvilajikevirastolle ja komissiolle, miten sen kansallisen lajikerekisterin tietoja voi saada.

2. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ilmoitettava muille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle kansallisiin lajikerekistereihin edellisvuoden aikana mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

3. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on pyydettäessä asetettava toisen toimivaltaisen viranomaisen, kasvilajikeviraston tai komission saataville

   a) tarvittaessa asianomaiseen kansalliseen lajikerekisteriin rekisteröityjen lajikkeiden 77 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tutkimusta koskevat raportit;

   b) tarvittaessa 71 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten tutkimusten tulokset;

   c) luettelo lajikkeista, joiden rekisteröintiä koskeva hakemus on vireillä;

   d) muut saatavilla olevat tiedot rekisteröidyistä tai rekisteristä poistetuista lajikkeista.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kansallisen lajikerekisterin asiakirja-aineistoihin sisältyvien tietojen asettamiseksi kaikkien kyseisiä tietoja pyytävien henkilöiden saataville. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos tietoja on 75 artiklan nojalla pidettävä luottamuksellisina.

104 artikla

Unionin lajikerekisterin tietojen saatavuus

1. Kasvilajikeviraston on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle, mitä tietoja vaaditaan unionin lajikerekisterin tietojen saamiseksi.

2. Kasvilajikeviraston on vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle unionin lajikerekisteriin edellisvuoden aikana mahdollisesti tehdyistä muutoksista, jotka koskevat 94 artiklan 1 kohdan nojalla rekisteröityjä lajikkeita.

3. Kasvilajikeviraston on unionin lajikerekisteriin 94 artiklan 1 kohdan nojalla rekisteröitävien lajikkeiden osalta asetettava pyydettäessä toimivaltaisen viranomaisen tai komission saataville

   a) rekisteröityjen lajikkeiden tutkimusraportit tai virallinen kuvaus;

   b) teknisten tutkimusten tulokset;

   c) luettelo lajikkeista, joiden rekisteröintiä koskeva hakemus on vireillä;

d) muut saatavilla olevat tiedot rekisteröidyistä tai rekisteristä poistetuista lajikkeista.

4. Kasvilajikeviraston on toteutettava tarvittavat toimenpiteet unionin lajikerekisterin asiakirja-aineistoihin sisältyvien tietojen asettamiseksi kaikkien kyseisiä tietoja pyytävien henkilöiden saataville. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos tietoja on 75 artiklan nojalla pidettävä luottamuksellisina.

IV OSA
METSÄNVILJELYAINEISTON TUOTANTO JA ASETTAMINEN SAATAVILLE MARKKINOILLA

I OSASTO
Yleiset säännökset

105 artikla
Soveltamisala

Tätä osaa sovelletaan metsänviljelyaineiston tuotantoon ja asettamiseen saataville markkinoilla.

106 artikla
Määritelmät

1. Tässä osassa tarkoitetaan

a) ’metsänviljelyaineiston perusaineistolla’ siemenlähdettä, metsikköä, siemenviljelystä, perheen vanhempia, kloonia tai klooniyhdistelmää;

b) ’siemenlähteellä’ puita sillä rajatulla alueella, jolta siemenet on kerätty;

c) ’metsiköllä’ rajattua puupopulaatiota, jonka koostumus on riittävän yhdenmukainen;

d) ’siemenviljelyksellä’ valikoitujen kloonien tai perheiden viljelmää, joka on eristetty tai hoidettu siten, että ulkopuolinen pölytys voidaan välttää tai sitä voidaan rajoittaa, ja jota on hoidettu tavoitteena tuottaa usein valmistuvia, runsaita ja helposti kerättäviä siemensatoja;

e) ’perheen vanhemmilla’ puita, joita on käytetty jälkeläisten tuottamiseen valvotun tai vapaan pölytyksen avulla niin, että yhtä tunnistettua vanhempaa on käytetty emiyksilönä ja se on pölytetty yhden vanhemman (täyssisar) tai useamman tunnistetun tai tunnistamattoman vanhemman (puolisisar) siitepölyllä;

f) ’kloonilla’ alunperin yhdestä yksilöstä (kantayksilöstä) kasvullisen lisäyksen, kuten pistokkaiden, mikrolisäyksen, vartteiden tai taivukkaiden taikka kasvin jakamisen, avulla saatua yksilöiden ryhmää;

g) ’klooniyhdistelmällä’ tunnistetuista klooneista määrätyssä suhteessa tehtyä yhdistelmää;

h) ’alkuperäisellä metsiköllä’ tai ’alkuperäisellä siemenlähteellä’ metsikköä tai siemenlähdettä,

i) jota on jatkuvasti uudistettu luontaisesti; tai

ii) jota on uudistettu viljellen samasta metsiköstä tai siemenlähteestä kerätyllä viljelyaineistolla; tai

iii) jota on uudistettu viljellen viljelyaineistolla, joka on kerätty lähistöllä sijaitsevasta, i ja ii alakohdan kuvauksen mukaisesta alkuperäisestä metsiköstä tai siemenlähteestä;

i) ’luontaisella levinneisyysalueellaan olevalla metsiköllä’ tai ’luontaisella levinneisyysalueellaan olevalla siemenlähteellä’ metsikköä tai siemenlähdettä, joka on kasvatettu viljellen siemenistä, jotka ovat peräisin samalta lähtöisyysalueelta;

j) ’alkuperällä’

   i) alkuperäisen metsikön tai siemenlähteen osalta paikkaa, jossa puut kasvavat;

   ii) muun kuin alkuperäisen metsikön tai siemenlähteen osalta paikkaa, josta siemenet tai taimet on alunperin saatu;

k) ’lähtöisyydellä’ paikkaa, jossa metsikkö kasvaa;

l) ’lähtöisyysalueella’ lajien tai alalajien osalta aluetta tai alueita, joilla on riittävän yhdenmukaiset luonnonolot ja joiden metsiköt tai siemenlähteet ovat fenotyyppisiltä tai geneettisiltä ominaisuuksiltaan riittävän samanlaisia, ottaen tarvittaessa huomioon korkeusvaihtelut;

m) ’luokalla’ mitä tahansa saadun metsänviljelyaineiston seuraavista ryhmittelyistä: siemenlähde tunnettu, valikoitu, alustavasti testattu tai testattu metsänviljelyaineisto;

n) ilmaisulla ’siemenlähde tunnettu’ sellaisesta metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatua, joka voi olla yhdellä lähtöisyysalueella sijaitseva siemenlähde tai metsikkö;

o) ’valikoidulla’ sellaisesta metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatua, joka muodostuu yhdellä lähtöisyysalueella sijaitsevasta metsiköstä, joka koostuu fenotyypin perusteella valitusta populaatiosta;

p) ’alustavasti testatulla’ sellaisesta metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatua, joka muodostuu yksilöiden fenotyypin perusteella valituista siemenviljelyksistä, perheen vanhemmista, klooneista tai klooniyhdistelmistä;

q) ’testatulla’ sellaisesta metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatua, joka koostuu korkealaatuisista metsiköistä, siemenviljelyksistä, perheen vanhemmista, klooneista tai klooniyhdistelmistä;

r) ’taimilla’ jotakin seuraavista:

   i) siemenyksiköistä kasvatetut taimet;

   ii) kasvinosista kasvatetut taimet; tai

   iii) luonnontaimista kasvatetut taimet;

s) ’siemenyksiköllä’ taimien tuottamiseen tarkoitettuja käpyjä, siemenkotia, hedelmiä ja siemeniä;

t) ’kasvinosilla’ taimien tuottamiseen tarkoitettuja runkopistokkaita, lehtipistokkaita ja juuripistokkaita, mikrolisäykseen tarkoitettuja kasvin lisäysosia tai kasviaiheita, silmuja, taivukkaita, juuria, varttamisoksia, oksa- tai runkopistokkaita ja kaikkia muita taimien tuottamiseen tarkoitettuja kasvinosia;

u) ’käyttöalueella’ aluetta, jolla metsänviljelyaineistoa käytetään määritettyyn tarkoitukseen.

II OSASTO
Metsänviljelyaineiston perusaineisto

107 artikla

Metsänviljelyaineiston perusaineiston hyväksyminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä eri metsänviljelyaineistoluokkien tuottamiseen tarkoitettu metsänviljelyaineiston perusaineisto, jos se täyttää liitteissä V, VI, VII ja VIII asetetut vaatimukset.

2. Hyväksytyn metsänviljelyaineiston perusaineiston jokainen yksikkö, jäljempänä ’hyväksymisyksikkö’, merkitään yksilöllisellä viitteellä 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.

3. Hyväksyminen peruutetaan, jos 1 kohdassa tarkoitetut vaatimukset eivät enää täyty.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään liitteessä VII olevassa klooneja koskevassa 3 kohdassa sekä liitteessä VII olevassa klooniyhdistelmiä koskevassa 4 kohdassa asetettuja vaatimuksia määrittämällä vuosien tai tuotettujen kasvullisten jälkeläisten enimmäismäärä, jolla rajoitettaisiin kloonien tai klooniyhdistelmien hyväksymistä.

108 artikla

Testatun aineiston tuottamiseen tarkoitetun metsänviljelyaineiston perusaineiston väliaikainen hyväksyminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset saavat hyväksyä väliaikaisesti korkeintaan kymmenen vuoden ajaksi sellaisen metsänviljelyaineiston perusaineiston, joka on tarkoitettu ”testattu”-luokkaan kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen ja jota ei ole osoitettu 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaiseksi, jos on aihetta olettaa, että kyseinen metsänviljelyaineiston perusaineisto testauksen päätyttyä täyttää hyväksymisvaatimukset. Tällaisen oletuksen on perustuttava liitteessä VIII tarkoitetun geneettisen arvioinnin tai vertailukokeiden väliaikaisiin tuloksiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu väliaikainen hyväksyminen voi koskea asianomaisen jäsenvaltion koko aluetta tai osaa siitä.

109 artikla

Hyväksymisen jälkeiset tarkastukset

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava 107 ja 108 artiklassa tarkoitetun hyväksymisen jälkeen säännöllisesti uudelleen metsänviljelyaineiston perusaineisto, joka on tarkoitettu luokkiin ”valikoitu”, ”alustavasti testattu” ja ”testattu” kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen, varmistuakseen kyseisten artiklojen noudattamisesta.

110 artikla

Lähtöisyysalueiden rajaaminen

1. Jäsenvaltioiden on rajattava luokkiin ”siemenlähde tunnettu” ja ”valikoitu” kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen tarkoitetun metsiköistä tai siemenlähteistä muodostuvan metsänviljelyaineiston perusaineiston lähtöisyysalueet.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava ja julkaistava karttoja, joihin lähtöisyysalueiden rajat on merkitty. Kyseiset kartat on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

111 artikla

Ilmoitus aikomuksesta kerätä hyväksyttyä metsänviljelyaineiston perusaineistoa

Ammattimaisten toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille hyvissä ajoin aikomuksestaan kerätä aineistoa hyväksytystä metsänviljelyaineiston perusaineistosta.

112 artikla

Hyväksyttyä metsänviljelyaineiston perusaineistoa koskeva kansallinen rekisteri ja kansallinen luettelo

1. Jäsenvaltioiden on laadittava niiden alueella 107 ja 108 artiklan nojalla hyväksyttyä metsänviljelyaineiston perusaineistoa koskeva kansallinen rekisteri. Rekisterissä on oltava tiedot hyväksymisyksiköstä sekä hyväksymisyksikön yksilöllinen rekisteriviite.
2. Jokaisen jäsenvaltion on laadittava, julkaistava ja pidettävä ajan tasalla tiivistelmä kansallisesta rekisteristä kansallisen luettelon muodossa.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu kansallinen luettelo laaditaan yhtenäiseen muotoon. Siinä luetellaan jokainen hyväksymisyksikkö. Luokkiin ”siemenlähde tunnettu” ja ”valikoitu” tarkoitetusta metsänviljelyaineiston perusaineistosta voidaan kuitenkin laatia myös tiivistelmä lähtöisyysalueiden perusteella.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun kansallisen luettelon on sisällettävä seuraavat yksityiskohtaiset tiedot:
   a) kasvitieteellinen nimi;
   b) luokka, jonka tuottamiseen metsänviljelyaineiston perusaineisto on tarkoitettu;
   c) metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatavan metsänviljelyaineiston käyttötarkoitus;
   d) metsänviljelyaineiston perusaineiston tyyppi (siemenlähde, metsikkö, siemenviljelys, perheen vanhemmat, klooni tai klooniyhdistelmä);
   e) hyväksymisyksikön rekisteriviite tai tarvittaessa rekisterin tiivistelmä tai lähtöisyysalueen tunnistekoodi;
   f) sijaintipaikka: tarvittaessa lyhyt nimi ja seuraavat tiedot:
      i) luokkaan ”siemenlähde tunnettu” kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen tarkoitetusta metsänviljelyaineiston perusaineistosta: lähtöisyysalue sekä pituus- ja leveysvyöhykkeen mukaan määritelty maantieteellinen sijainti;
      ii) luokkaan ”valikoitu” kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen tarkoitetusta metsänviljelyaineiston perusaineistosta: lähtöisyysalue sekä pituus- ja leveysasteen tai pituus- ja leveysvyöhykkeen mukaan määritelty maantieteellinen sijainti;
      iii) luokkaan ”alustavasti testattu” kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen tarkoitetusta metsänviljelyaineiston perusaineistosta: perusaineiston ylläpitopaikan täsmällinen maantieteellinen sijainti (sijainnit);

iv) luokkaan ”testattu” kuuluvan metsänviljelyaineiston tuottamiseen tarkoitetusta metsänviljelyaineiston perusaineistosta: perusaineiston ylläpitopaikan täsmällinen maantieteellinen sijainti (sijainnit);

g) korkeus tai korkeusvyöhyke;

h) alue: siemenlähteen (siemenlähteiden), metsikön (metsikköjen) tai siemenviljelyksen (siemenviljelysten) koko;

i) alkuperä: onko perusaineisto alkuperäistä tai luontaisella levinneisyysalueellaan, muuta kuin alkuperäistä tai muulla kuin luonnollisella levinneisyysalueellaan, taikka onko alkuperä tuntematon. Muun kuin alkuperäisen tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan olevan perusaineiston alkuperä on ilmoitettava, jos se on tiedossa;

j) jos metsänviljelyaineiston perusaineisto on tarkoitettu luokkaan ”testattu”, on ilmoitettava, onko sitä muunnettu geneettisesti.

5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten luetteloiden yhtenäisen laadintamuodon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

113 artikla

Hyväksyttyä metsänviljelyaineiston perusaineistoa koskeva unionin luettelo

1. Jäsenvaltioiden on annettava kasvilajikevirastolle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset luettelot ja kaikki niiden päivitykset viiden työpäivän kuluessa.

2. Jäsenvaltioiden tiedoksi antamien kansallisten luetteloiden pohjalta kasvilajikevirasto laatii, julkaisee ja saattaa ajan tasalle rekisterin ”Unionin luettelo metsänviljelyaineiston tuotantoon hyväksytystä perusaineistosta”.

Kasvilajikevirasto sisällyttää kyseiseen rekisteriin kaikki tiedot, jotka kuuluvat direktiivin 1999/105/EY 11 artiklan 1 kohdan nojalla julkaistuun luetteloon ”Yhteisön luettelo metsänviljelyaineiston tuotantoon hyväksytystä perusaineistosta”.

3. Unionin luettelossa esitetään 112 artiklassa tarkoitetut kansallisiin luetteloihin sisältyvät yksityiskohtaiset tiedot ja ilmoitetaan käyttöalue sekä mahdolliset 128 artiklan nojalla annetut luvat.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetun tiedoksi antamisen ja 2 kohdassa tarkoitetun rekisterin muodon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III OSASTO
Metsänviljelyaineiston perusaineistosta saadun aineiston asettaminen saataville markkinoilla

114 artikla

Soveltamisala

Tätä osastoa sovelletaan metsänviljelyaineiston perusaineistosta saadun metsänviljelyaineiston asettamiseen saataville markkinoilla.

I LUKU
Luettelo vaatimuksista

115 artikla

Metsänviljelyaineiston asettamista saataville markkinoilla koskevat vaatimukset

Metsänviljelyaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan, jos se täyttää

a) II luvun mukaiset rekisteröintivaatimukset;

b) asianomaiseen luokkaan sovellettavat III luvun mukaiset laatuvaatimukset;

c) IV luvun mukaiset käsittelyvaatimukset;

d) V luvun mukaiset sertifiointi- ja tunnistettavuusvaatimukset.

II LUKU
Rekisteröintivaatimukset

116 artikla

Kansalliseen rekisteriin merkitystä metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatu metsänviljelyaineisto

Metsänviljelyaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan, jos se on saatu hyväksytystä metsänviljelyaineiston perusaineistosta, joka on merkitty kansalliseen rekisteriin 112 artiklan 1 kohdan nojalla ja hyväksytty asianmukaiseen luokkaan II osaston mukaisesti.

III LUKU
Laatuvaatimukset

117 artikla

Laatuvaatimukset

1. Metsänviljelyaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla luokissa ”siemenlähde tunnettu”, ”valikoitu”, ”alustavasti testattu” tai ”testattu”.

2. Liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvaa metsänviljelyaineistoa ei saa asettaa saataville markkinoilla luokassa ”siemenlähde tunnettu”, jos se on saatu muusta metsänviljelyaineistosta kasvullisesti lisäämällä.

3. Liitteessä IX lueteltuihin keinollisiin risteymiin kuuluvaa metsänviljelyaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan luokissa ”valikoitu”, ”alustavasti testattu” tai ”testattu”.

4. Liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvaa metsänviljelyaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan luokassa ”valikoitu”, jos se on joukkolisätty siemenistä.

5. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvaa metsänviljelyaineistoa, joka koostuu kokonaan tai osittain muuntogeenisistä organismeista, saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan luokassa ”testattu”.

6. Liitteessä X määritetään ne metsänviljelyaineiston perusaineiston tyypit, joita on käytettävä liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvan metsänviljelyaineiston eri luokkien tuottamiseen.

118 artikla

Tiettyjä metsänviljelyaineiston muotoja koskevat lisävaatimukset

Liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvaa ja liitteessä XI tarkoitettua metsänviljelyaineistoa saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan, jos se täyttää 117 artiklassa säädettyjen sovellettavien laatuvaatimusten lisäksi liitteessä XI asetetut laatuvaatimukset.

119 artikla

Tiettyjä kasvinosia ja taimia koskevat lisävaatimukset

Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvien tiettyjen kasvinosien ja taimien markkinoilla saataville asettamista koskevat laatuvaatimukset, joilla täydennetään 117 ja 118 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia. Kyseisissä vaatimuksissa otetaan huomioon tieteellisen ja teknisen tiedon kehittyminen.

IV LUKU
Käsittelyvaatimukset

120 artikla

Erät

1. Metsänviljelyaineisto on kaikkien tuotantovaiheiden aikana pidettävä erillisinä erinä, jotka määräytyvät niiden yksittäisten hyväksymisyksiköiden perusteella, joista kyseinen metsänviljelyaineisto on saatu.

2. Metsänviljelyaineisto on asetettava saataville markkinoilla erinä.

121 artikla

Siemenyksiköiden pakkaaminen

Siemenyksiköitä saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan suljetuissa pakkauksissa. Sulkemistavan on oltava sellainen, että avaamisen jälkeen pakkausta ei voida sulkea uudelleen.

V LUKU
Sertifiointi- ja tunnistettavuusvaatimukset

122 artikla

Kantatodistus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava kaikelle hyväksytystä metsänviljelyaineiston perusaineistosta saadulle metsänviljelyaineistolle aineiston keruun jälkeen kantatodistus, johon on merkitty 112 artiklan 4 kohdan e alakohdassa tarkoitettu rekisteriviite.

2. Kantatodistuksen on sisällettävä tapauksen mukaan liitteessä XII olevassa A osassa, B osassa ja C osassa määritetyt asiaankuuluvat tiedot.

3. Myöhemmin tehtävästä 117 artiklan 2 kohdan mukaisesta kasvullisesta lisäyksestä on annettava uusi kantatodistus.

4. Jos sekoittamista suoritetaan 126 artiklan 1, 2, 3 tai 5 kohdan mukaisesti, on annettava uusi kantatodistus tai muu asiakirja, jossa yksilöidään sekoitukseen kuuluvan aineiston aiemmat kantatodistukset.

5. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetun kantatodistuksen muotoa koskevan mallin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

123 artikla
Erien tunnistettavuus

1. Kunkin erän on oltava selkeästi tunnistettavissa koko tapahtumaketjun ajan keruusta loppukäyttäjälle toimittamiseen saakka.

2. Jokainen metsänviljelyaineiston erä yksilöidään seuraavin tiedoin:

   a) kantatodistuskoodi ja -numero;

   b) kasvitieteellinen nimi;

   c) metsänviljelyaineiston luokka;

   d) käyttötarkoitus;

   e) sen metsänviljelyaineiston perusaineiston tyyppi, josta metsänviljelyaineisto on saatu (siemenlähde, metsikkö, siemenviljelys, perheen vanhemmat, klooni tai klooniyhdistelmä);

   f) metsänviljelyaineiston perusaineiston rekisteriviite tai metsänviljelyaineiston perusaineiston lähtöisyysalueen tunnistekoodi;

   g) tieto siitä, onko metsänviljelyaineiston perusaineisto, josta metsänviljelyaineisto on saatu, alkuperäistä tai luontaisella levinneisyysalueellaan, muuta kuin alkuperäistä tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan, taikka onko sen alkuperä tuntematon;

   h) siemenyksikköjen osalta siementen tuleentumisvuosi;

   i) siemen- tai pistokastaimien ikä;

   j) taimien tyyppi (leikatut, koulitut tai paakkutaimet);

   k) tarvittaessa tieto siitä, onko aineisto geneettisesti muunnettua;

   l) tarvittaessa tieto siitä, onko aineisto lisätty kasvullisesti.

124 artikla
Merkinnät

1. Jokaiseen erään on liitettävä ammattimaisen toimijan laatima etiketti, jäljempänä ’toimijan etiketti’. Toimijan etiketissä on oltava 123 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

   a) edellä olevan 122 artiklan 1 kohdan nojalla annetun kantatodistuksen numero tai numerot tai viittaus käytettävissä olevaan 122 artiklan 4 kohdan mukaiseen muuhun asiakirjaan;

   b) ammattimaisen toimijan viitenumero (jos on) sekä nimi;

   c) toimitettu määrä;

d) sellaisen luokkaan ”testattu” kuuluvan metsänviljelyaineiston osalta, joka on saatu 108 artiklan 1 kohdan mukaisesti väliaikaisesti hyväksytystä metsänviljelyaineiston perusaineistosta, ilmaisu ”hyväksytty väliaikaisesti”.

2. Kun kyseessä ovat siemenet, toimijan etikettiin on sisällytettävä myös seuraavat tiedot:

a) puhtaan siemenen, muiden siementen ja roskien painoprosenttiosuus;

b) puhtaan siemenen itävyysprosentti tai, jos itävyysprosentin arvioiminen on mahdotonta tai käytännössä vaikeaa, määrätyllä menetelmällä arvioitu elinvoimaisten siementen osuus prosentteina;

c) puhtaan siemenen tuhatjyväpaino;

d) itävien siementen määrä kilogrammassa siemeninä markkinoilla saataville asetettavaa tuotetta tai, jos itävien siementen määrää on mahdotonta tai käytännössä vaikeaa arvioida, elinvoimaisten siementen määrä kilogrammaa kohden.

3. Luokkaan ”siemenlähde tunnettu” kuuluvan viljelyaineiston toimijan etiketti on keltainen, luokkaan ”valikoitu” kuuluvan viljelyaineiston vihreä, luokkaan ”alustavasti testattu” kuuluvan viljelyaineiston vaaleanpunainen ja luokkaan ”testattu” kuuluvan viljelyaineiston sininen.

4. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä toimijan etiketin lisäksi on esitettävä jokin muu ammattimaisen toimijan laatima asiakirja. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä määritetään kyseiseen asiakirjaan sisällytettävät tiedot.

125 artikla

Populus spp. -lajeihin kuuluvan metsänviljelyaineiston merkinnät

Populus spp. -lajeihin kuuluvia kasvinosia saa asettaa saataville markkinoilla ainoastaan, jos toimijan etiketissä on liitteessä XI olevan C osan 2 kohdan b alakohdan mukainen unionin luokitusnumero.

126 artikla

Metsänviljelyaineiston sekoitukset

1. Metsänviljelyaineiston sekoitukset on tuotettava ja asetettava saataville markkinoilla tämän artiklan säännösten mukaisesti.

2. Kahdesta tai useammasta luokkiin ”siemenlähde tunnettu” tai ”valikoitu” kuuluvasta hyväksymisyksiköstä saadun metsänviljelyaineiston sekoittaminen on sallittua, jos hyväksymisyksiköt sijaitsevat samalla lähtöisyysalueella.

3. Kun luokkaan ”siemenlähde tunnettu” kuuluvista eri siemenlähteistä ja metsiköistä saatua metsänviljelyaineistoa sekoitetaan 2 kohdan mukaisesti, uusi yhdistetty erä on merkittävä ilmaisulla ”siemenlähteestä saatu viljelyaineisto”.

4. Kun muusta kuin alkuperäisestä tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan olevasta perusaineistosta saatua metsänviljelyaineistoa sekoitetaan 2 kohdan mukaisesti tuntemattomasta lähteestä tuotetun metsänviljelyaineiston perusaineiston kanssa, uusi yhdistetty erä on merkittävä ilmaisulla ”alkuperä tuntematon”.

5. Jos sekoittamista suoritetaan 4 kohdan mukaisesti, rekisteriviitteen sijasta ei saa käyttää lähtöisyysalueen tunnistekoodia 123 kohdan f alakohdan mukaisesti.

6. Yhdestä hyväksymisyksiköstä eri tuleentumisvuosilta saadun metsänviljelyaineiston sekoittaminen on sallittua, jos ammattimainen toimija merkitsee todelliset tuleentumisvuodet ja kunakin vuonna tuleentuneen aineiston osuuden.

127 artikla
Muutokset liitteisiin V–XII

Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä liitteiden V–XII muuttamisesta. Kyseisissä muutoksissa otetaan huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen sekä taloustietojen kehittyminen.

IV OSASTO
Poikkeukset

128 artikla
Tiukennetut vaatimukset ja kiellot

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä jäsenvaltioille luvan

   a) hyväksyä tiukempia laatuvaatimuksia kuin ne, joita tarkoitetaan 117 ja 118 artiklassa; ja

   b) kieltää tietyn metsänviljelyaineiston asettaminen saataville markkinoille kylvöä tai istutusta varten koko niiden alueella tai sen osassa.

   Edellä b alakohdassa tarkoitettu kielto voidaan rajoittaa koskemaan asettamista ainoastaan loppukäyttäjien saataville markkinoilla.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun luvan saadakseen toimitettava komissiolle pyyntö, jossa ilmoitetaan

   a) luonnokset säännöksistä, joihin ehdotetut vaatimukset tai kiellot sisältyvät;

   b) perustelut kyseisten vaatimusten tai kieltojen tarpeellisuudelle ja oikeasuhtaisuudelle;

   c) olisivatko ehdotetut vaatimukset tai kiellot pysyviä vai voimassa tietyn ajanjakson.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen rajoitusten tai kieltojen soveltamisella varmistetaan asianomaisen metsänviljelyaineiston laadun paraneminen, ympäristön suojelu tai geenivarojen suojelu; ja

   b) edellä 1 kohdassa tarkoitetut rajoitukset tai kiellot ovat tarpeellisia ja tavoitteisiinsa nähden oikeasuhtaisia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään

   a) aineiston lähtöisyysaluetta tai alkuperää koskevan näytön perusteella ja asianomaisissa ilmastollisissa ja ekologisissa tiedoissa olevia eroja osoittavien asiakirjojen perusteella; tai

b) sellaisten kokeiden, tieteellisen tutkimuksen tai käytännön metsätalouden tunnettujen tulosten pohjalta, jotka koskevat taimien eloonjäämistä ja kehittymistä, myös kasvua, suhteessa morfologisiin ja fysiologisiin ominaisuuksiin.

129 artikla

Väliaikaiset toimitusvaikeudet

1. Metsänviljelyaineiston yleisessä toimittamisessa saattaa jossakin jäsenvaltiossa esiintyä väliaikaisia vaikeuksia, ja niiden poistamiseksi kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan asettaa liitteessä IX lueteltuihin lajeihin ja keinollisiin risteymiin kuuluvaa metsänviljelyaineistoa saataville markkinoilla alennetuin vaatimuksin verrattuna 117 artiklassa ja tapauksen mukaan 118 ja 119 artiklassa säädettyihin vaatimuksiin.

   Lupa on myönnettävä asianomaisen ammattimaisen toimijan toimittaman perustellun pyynnön perusteella tietyksi määräajaksi.

   Tämä kohdan nojalla markkinoilla saataville asetettavan metsänviljelyaineiston etiketin on oltava ruskea. Siinä on mainittava, että kyseinen metsänviljelyaineisto täyttää alhaisemmat laatuvaatimukset kuin ne, joita tarkoitetaan 117 artiklassa, ja tapauksen mukaan 118 ja 119 artiklassa.

   Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedoksi kaikki tämän kohdan nojalla myönnetyt luvat.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vaatia jäsenvaltiota kumoamaan 1 kohdan nojalla myönnetyn luvan tai muuttamaan lupaa, jos se toteaa, että lupa ei ole tarpeellinen tai oikeasuhtainen verrattuna tavoitteena olevaan metsänviljelyaineiston yleisessä toimittamisessa esiintyvien väliaikaisten vaikeuksien poistamiseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

130 artikla

Nopeasti markkinoilla saataville asetettavat siemenet

Jotta viimeisimmän satokauden siemenet saadaan nopeasti käyttöön, metsänviljelyaineistoa voidaan asettaa saataville markkinoilla ensimmäiselle ostajalle asti ilman että toimijan etikettiin sisällytettäisiin itävyyttä tai elinvoimaisuutta koskevia tietoja 124 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdan mukaisesti. Ammattimaisen toimijan on annettava 124 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot mahdollisimman pian.

131 artikla

Pieniä määriä koskeva poikkeus

1. Kun kyseessä ovat pieninä määrinä markkinoilla saataville asetetut siemenet, 124 artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa säädettyjä itävyyttä ja elinvoimaisuutta koskevia ilmoitusvaatimuksia ei sovelleta.

2. Siirretään komissiolle 140 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen pienten määrien enimmäismäärät tiettyjen metsänviljelyaineiston luokkien tai lajien osalta, jotta voidaan varmistaa 1 kohdan mukaisen vapautuksen oikeasuhtainen soveltaminen.

132 artikla

Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos on ilmeistä, että metsänviljelyaineistosta aiheutuu todennäköisesti vakava riski ihmisten, eläinten tai kasvien terveydelle tai ympäristölle eikä tällaista riskiä voida tyydyttävällä tavalla hallita asianomaisen jäsenvaltion (asianomaisten jäsenvaltioiden) toteuttamilla toimenpiteillä, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä tarkoituksenmukaisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä, joihin voi sisältyä toimenpiteitä, joilla tilanteen vakavuudesta riippuen joko rajoitetaan asianomaisen metsänviljelyaineiston asettamista saataville markkinoilla tai kielletään se. Tällaiset toimenpiteet hyväksytään täytäntöönpanosäädöksillä 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Asianmukaisesti perustelluista syistä erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa ihmisten terveyttä uhkaa vakava riski, komissio antaa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä 141 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jos jäsenvaltio on ilmoittanut virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä eikä komissio ole toiminut 1 kohdan säännösten mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi tilanteen vakavuuden mukaan toteuttaa tarkoituksenmukaisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä, joilla joko rajoitetaan asianomaisen metsänviljelyaineiston asettamista saataville markkinoilla kyseisen jäsenvaltion alueella tai kielletään se. Sen on viipymättä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltiolle ja komissiolle ja perusteltava päätöksensä. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vaatia jäsenvaltiota muuttamaan kansallisia väliaikaisia kiireellisiä toimenpiteitä tai kumoaa ne. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jäsenvaltio voi jatkaa kansallisten väliaikaisten kiireellisten toimenpiteiden soveltamista tässä kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamispäivään asti.

4. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan 2 kohdan nojalla tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 34 artiklan nojalla hyväksyttyjen toimenpiteiden, joilla kielletään muuntogeenisten organismien viljely tai rajoitetaan sitä, soveltamista.

133 artikla

Määräaikaiset kokeet

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä päätöksen määräaikaisten kokeiden järjestämisestä parempien vaihtoehtojen löytämiseksi 107, 117 ja tapauksen mukaan 118 artiklan sekä 119 artiklan säännöksille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä täsmennetään asianomaiset suvut ja lajit, kokeiden edellytykset suvuittain ja lajeittain, kokeiden kesto ja osallistuvien jäsenvaltioiden seuranta- ja raportointivelvollisuudet. Niissä otetaan huomioon asianomaista aineistoa koskevien lisäys-, tuotanto- ja valvontatekniikkojen kehittyminen.

   Koe ei saa kestää yli seitsemää vuotta.

134 artikla

Väljemmät vaatimukset geenivarojen suojelemiseksi

1. Jäsenvaltiot voivat metsien geenivarojen suojelemiseksi ja kestävän käytön edistämiseksi hyväksyä väljempiä vaatimuksia kuin ne, joista säädetään 107, 117 ja tapauksen mukaan 118 artiklassa sekä 119 artiklassa. Tuolloin niiden on otettava huomioon tarve tuottaa ja asettaa saataville markkinoille sellaista metsänviljelyaineistoa, joka on luonnostaan sopeutunut paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja jota uhkaa geneettinen köyhtyminen.

   Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvartioille perusteltu ilmoitus kyseisistä toimenpiteistä.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vaatia jäsenvaltiota kumoamaan 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet tai muuttamaan niitä, jos se toteaa, että kyseiset toimenpiteet eivät ole tarpeellisia tai oikeasuhtaisia verrattuna tavoitteena olevaan metsien geenivarojen suojeluun ja kestävään käyttöön. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V OSASTO
Maksut

135 artikla

Rekisteröinti- ja sertifiointimaksut

1. Toimivaltaisten viranomaisten on perittävä maksu seuraavista toimista:

   a) hyväksytyn metsänviljelyaineiston perusaineiston rekisteröinti 112 artiklan mukaisesti; ja

   b) kantatodistuksen antaminen 122 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimet toteutetaan ainoastaan, jos ammattimainen toimija esittää niitä koskevan pyynnön toimivaltaiselle viranomaiselle. Pyyntöä ei katsota esitetyksi, jos maksuja ei ole suoritettu kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltainen viranomainen pyysi maksujen suorittamista ja ilmoitti kyseisessä pyynnössä maksamatta jättämisen seurauksista.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 140 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdan a ja b alakohdan nojalla katettavat kustannuserät.

136 artikla

Vapauttaminen rekisteröintimaksujen suorittamisesta

1. Edellä 135 artiklan 1 kohdassa säädettyjä maksuja ei saa palauttaa suoraan eikä välillisesti, jolleivät ne ole aiheettomasti perittyjä.

2. Hakijat, joilla on vähemmän kuin 10 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa, vapautetaan 135 artiklan 1 kohdassa säädetyistä maksuista.

3. Edellä 135 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kustannukset eivät sisällä kustannuksia, jotka aiheutuvat 2 kohdassa tarkoitetusta hyväksytyn metsänviljelyaineiston perusaineiston rekisteröinnistä ja kantatodistuksen antamisesta.

VI OSASTO
Metsänviljelyaineiston tuonti kolmansista maista ja vienti kolmansiin maihin

137 artikla

Vaatimusten unionivastaavuuteen perustuva tuonti

1. Metsänviljelyaineistoa saa tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos sen vahvistetaan 138 artiklan nojalla täyttävän vaatimukset, jotka ovat vastaavia kuin unionissa tuotettavaan ja markkinoilla saataville asetettavaan metsänviljelyaineistoon sovellettavat vaatimukset.

2. Kun siemeniä ja taimia tuodaan unioniin, kyseisen metsänviljelyaineiston tuojana olevan ammattimaisen toimijan on ilmoitettava tuonnista etukäteen asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Tuodun metsänviljelyaineiston mukana on oltava kantatodistus tai alkuperämaana olevan kolmannen maan antama virallinen todistus sekä kyseisessä kolmannessa maassa olevan ammattimaisen toimijan toimittamat asiakirjat, jotka sisältävät yksityiskohtaiset tiedot kyseisestä aineistosta.

138 artikla

Komission päätös vaatimusten vastaavuudesta

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä tehdä päätöksen siitä, täyttääkö kolmannessa maassa tai kolmannen maan tietyillä alueilla tuotettu tiettyihin sukuihin, lajeihin tai luokkiin kuuluva metsänviljelyaineisto vaatimukset, jotka ovat vastaavia kuin unionissa tuotettavaan ja markkinoilla saataville asetettavaan metsänviljelyaineistoon sovellettavat vaatimukset, seuraavien perusteella:

   a) asianomaisen kolmannen maan asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on official controls*] 124 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu; ja

   b) tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert the number of the Regulation on official controls*] 119 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetun valvonnan tyydyttävä tulos.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä hyväksyessään huomioon sen, antavatko kyseisessä kolmannessa maassa sovelletut hyväksymis- ja rekisteröintijärjestelmät, jotka koskevat metsänviljelyaineiston perusaineistoa ja kyseisestä metsänviljelyaineiston perusaineistosta saatavan metsänviljelyaineiston tuottamista, samat takeet kuin 107 ja 117 artiklassa sekä tapauksen mukaan 118 artiklassa ja 119 artiklassa säädetyt järjestelmät luokkien ”siemenlähde tunnettu”, ”valikoitu”, ”alustavasti testattu” ja ”testattu” osalta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten hyväksymistä varten komissio voi soveltaa asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*] 71 artiklan säännöksiä, jotka koskevat kolmansien maiden suorittaman vientiä edeltävän valvonnan hyväksymistä.

139 artikla

Vienti unionista

1. Jos metsänviljelyaineiston viennistä kolmanteen maahan määrätään kyseisen kolmannen maan kanssa tehdyssä sopimuksessa, viennin on tapahduttava sopimuksen mukaisesti.

2. Jos metsänviljelyaineiston viennistä kolmanteen maahan ei ole tehty sopimusta kyseisen kolmannen maan kanssa, viennissä on noudatettava sen kolmannen maan sääntöjä, johon kyseinen metsänviljelysaineisto on määrä viedä.

3. Jos metsänviljelyaineiston viennistä ei määrätä kolmannen maan kanssa tehdyssä sopimuksessa eikä sen kolmannen maan säännöissä, johon kyseinen metsänviljelyaineisto on määrä viedä, on sovellettava 105–134 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia, jotka koskevat metsänviljelyaineiston tuotantoa ja asettamista saataville markkinoilla unionin alueella.

V OSA
MENETTELYSÄÄNNÖKSET

140 artikla
Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 11 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 6 kohdassa, 20 artiklan 4 kohdassa, 21 artiklan 5 kohdassa, 23 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklan 4 kohdassa, 32 artiklan 1 kohdassa, 33 artiklan 3 kohdassa, 34 artiklan 6 kohdassa, 36 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 44 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklan 5 kohdassa, 56 artiklan 6 kohdassa, 59 artiklan 2 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 65 artiklan 3 kohdassa, 67 artiklan 2 kohdassa, 72 artiklan 2 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa, 119 artiklassa, 124 artiklan 4 kohdassa, 127 artiklassa, 131 artiklan 2 kohdassa, 135 artiklan 4 kohdassa ja 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 artiklan 3 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 6 kohdassa, 20 artiklan 4 kohdassa, 21 artiklan 5 kohdassa, 23 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklan 4 kohdassa, 32 artiklan 1 kohdassa, 33 artiklan 3 kohdassa, 34 artiklan 6 kohdassa, 36 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 44 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklan 5 kohdassa, 56 artiklan 6 kohdassa, 59 artiklan 2 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 65 artiklan 3 kohdassa, 67 artiklan 2 kohdassa, 72 artiklan 2 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa, 119 artiklassa, 124 artiklan 4 kohdassa, 127 artiklassa, 131 artiklan 2 kohdassa, 135 artiklan 4 kohdassa ja 138 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 11 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 3 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan, 16 artiklan 2 kohdan, 17 artiklan 4 kohdan, 18 artiklan 4 kohdan, 18 artiklan 6 kohdan, 20 artiklan 4 kohdan, 21 artiklan 5 kohdan, 23 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 4 kohdan, 32 artiklan 1 kohdan, 33 artiklan 3 kohdan, 34 artiklan 6 kohdan, 36 artiklan 4 kohdan, 38 artiklan 4 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 44 artiklan 1 kohdan, 56 artiklan 5 kohdan, 56 artiklan 6 kohdan, 59 artiklan 2 kohdan, 64 artiklan 4 kohdan, 65 artiklan 3 kohdan, 67 artiklan 2 kohdan, 72 artiklan 2 kohdan, 74 artiklan 1 kohdan, 119 artiklan, 124 artiklan 4 kohdan, 127 artiklan, 131 artiklan 2 kohdan, 135 artiklan 4 kohdan ja 138 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä

Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

141 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

   Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

   Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

VI OSA
LOPPUSÄÄNNÖKSET

142 artikla
Asetuksen (EY) N:o 2100/94 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2100/94 seuraavasti:

(1) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla
Unionin virasto

1. Tämän asetuksen soveltamista varten perustetaan Euroopan kasvilajikevirasto, jäljempänä ’virasto’.

2. Viraston tehtävänä on

   a) antaa pyydettäessä lajikenimiä koskevia suosituksia asetuksen (EU) N:o …/…. [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*] 50 artiklan 2 kohdan ja 78 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

   b) edistää ja koordinoida kehitystyötä, joka koskee asetuksen (EU) N:o …/…. *[Office of Publications, please insert number of this Regulation*] 71 artiklan mukaisesti sekä tapauksen mukaan 74 artiklan nojalla annettujen säädösten mukaisesti suoritettavaa lajikkeiden yhdenmukaista teknistä tutkimusta, protokollat mukaan luettuina;

   c) toteuttaa kasvien lisäysaineistoa koskevan asetuksen 72 artiklassa tarkoitettuja auditointeja, joiden kohteina ovat teknisiä tutkimuksia suorittavat toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien niiden toimitilat ja työn organisointi;

   d) tarjota koulutusta toiminta-alallaan ja osallistua tällaisen koulutuksen tarjoamiseen;

   e) antaa komissiolle teknistä tukea sen toiminta-ajatukseen sisältyvillä aloilla;

   f) teettää sen toiminta-ajatuksen toteuttamiseksi tarvittavat tutkimukset;

   g) etsiä, kerätä, järjestää ja analysoida sen toiminta-ajatukseen sisältyviä aloja koskevat tekniset tiedot ja tehdä niistä yhteenvetoja;

   h) varmistaa, että yleisö ja asianomaiset osapuolet saavat nopeaa, luotettavaa, objektiivista ja ymmärrettävää tietoa sen toiminta-ajatukseen sisältyviltä aloilta;

   i) antaa komission pyynnöstä teknistä tukea unionin, ehdokasmaiden, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden välisen yhteistyön parantamiseksi sen toiminta-ajatukseen sisältyvillä aloilla;

   j) perustaa ja julkaista lajikkeiden vertailukokoelmatietokanta ja pitää se ajan tasalla.

3. Lisäksi virasto hallinnoi ja tukee asetuksen (EU) N:o …/…. *[Office of Publications, please insert number of this Regulation]* 52 artiklan mukaisesti

perustettua unionin lajikerekisteriä. Se panee täytäntöön lajikkeiden rekisteröintiä unionin lajikerekisteriin koskevan menettelyn asetuksen (EU) N:o …/…. *[Office of Publications, please insert number of this Regulation]* IV osaston V luvun mukaisesti.”

(2) Lisätään 4 a artikla seuraavasti:

”4 a artikla
Viittaukset Yhteisön kasvilajikevirastoon (virastoon)

Tässä asetuksessa olevia viittauksia virastoon ja unionin lainsäädännössä olevia viittauksia Yhteisön kasvilajikevirastoon pidetään viittauksina 4 artiklalla perustettuun Euroopan kasvilajikevirastoon.”

143 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja ilmoitettava viipymättä kaikista kyseisiin säännöksiin myöhemmin tehtävistä muutoksista.

144 artikla
Kumoamiset

1. Kumotaan liitteessä XIII tarkoitetut säädökset.

2. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

145 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään […] päivänä […]kuuta […] [*tämän asetuksen soveltamispäivä; Office of Publications, please insert date of application of this Regulation*] tarkasteltava uudelleen toimenpiteitä, jotka on hyväksytty direktiivin 66/401/ETY 5 artiklan, direktiivin 66/402/ETY 5 artiklan, direktiivin 68/193/ETY 4 artiklan 1 kohdan, direktiivin 2002/54/EY 7 artiklan, direktiivin 2002/55/EY 24 artiklan, direktiivin 2002/56/EY 5 artiklan ja direktiivin 2002/57/EY 7 artiklan nojalla, ja toteutettava jokin seuraavista toimenpiteistä:

   a) kumottava kyseiset toimenpiteet; tai

   b) muutettava kyseisiä toimenpiteitä niin, että ne ovat asianomaiseen kasvien lisäysaineistoon sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja toisille jäsenvaltioille tiedoksi

   a) kaikki 1 kohdassa tarkoitettujen direktiivien nojalla hyväksytyt toimenpiteet viimeistään […] päivänä […]kuuta […] [*tämän asetuksen soveltamispäivä; Office of Publications, please insert date of application of this Regulation*]; ja

   b) mahdolliset 1 kohdan a tai b alakohdan nojalla toteutetut toimenpiteet.

146 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan […] päivästä […]kuuta […] *[Office of Publications please insert date counting 36 months from the entry into force]*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE I

11 ARTIKLASSA TARKOITETUT SUVUT JA LAJIT

Abies alba Mill.

Abies cephalonica Loudon

Abies grandis Lindl.

Abies pinsapo Boiss.

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Agrostis canina L.

Agrostis capillaris L.

Agrostis gigantea Roth.

Agrostis stolonifera L.

Allium cepa L.

Allium fistulosum L.

Allium porrum L.

Allium sativum L.

Allium schoenoprasum L.

Alnus glutinosa Gaertn.

Alnus incana Moench.

Alopecurus pratensis L.

Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.

Apium graveolens L.

Arachis hypogaea L.

Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J. Presl & C. Presl.

Asparagus officinalis L.

Avena nuda L.

Avena sativa L.(myös *A. byzantina* K. Koch*)*

Avena strigosa Schreb.

Beta vulgaris L.

Betula pendula Roth.

Betula pubescens Ehrh.

Brassica juncea (L.) Czern.

Brassica napus L.

Brassica nigra (L.) W.D.J. Koch

Brassica oleracea L.

Brassica rapa L.

Bromus catharticus Vahl

Bromus sitchensis Trin.

Cannabis sativa L.

Capsicum annuum L.

Carpinus betulus L.

Carthamus tinctorius L.

Carum carvi L.

Castanea sativa Mill.

Castanea Mill. (perusrungot)

Cedrus atlantica (Endl) Manetti ex Carr.

Cedrus libani A. Richard

Cichorium endivia L.

Cichorium intybus L.

Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. & Nakai

Citrus L.

Corylus avellana L.

Corylus L. (perusrungot)

Cucumis melo L.

Cucumis sativus L.

Cucurbita maxima Duchesne

Cucurbita pepo L.

Cydonia oblonga Mill.

Cynara cardunculus L.

Cynodon dactylon (L.) Pers.

Dactylis glomerata L.

Daucus carota L.

Fagus sylvatica L.

Festuca arundinacea Schreb.

Festuca filiformis Pourr.

Festuca ovina L.

Festuca pratensis Huds.

Festuca rubra L.

Festuca trachyphylla (Hack.) Krajina

xFestulolium Asch. et Graebn.

Ficus carica L.
Foeniculum vulgare Mill.
Fortunella Swingle
Fragaria L.
Fraxinus angustifolia Vahl.
Fraxinus excelsior L.
Galega orientalis Lam.
Glycine max (L.) Merrill
Gossypium L.
Hedysarum coronarium L.
Helianthus annuus L.
Hordeum vulgare L.
Juglans regia L.
Juglans L. (perusrungot)
Lactuca sativa L.
Larix decidua Mill.
Larix kaempferi (Lamb.) Carr.
Larix sibirica Ledeb.
Larix x eurolepis Henry
Linum usitatissimum L.
Lolium × *boucheanum* Kunth
Lolium multiflorum Lam.
Lolium perenne L.
Lotus corniculatus L.
Lupinus albus L.
Lupinus angustifolius L.
Lupinus luteus L.
Malus domestica Borkh.
Malus Mill. (perusrungot)
Medicago lupulina L.
Medicago sativa L.
Medicago × *varia* T. Martyn
Olea europaea L.
Onobrychis viciifolia Scop.
Oryza sativa L.

Papaver somniferum L.

Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A. W. Hill

Phacelia tanacetifolia Benth.

Phalaris aquatica L.

Phalaris canariensis L.

Phaseolus coccineus L.

Phaseolus vulgaris L.

Phleum nodosum L. (aiemmin *Phleum bertolonii* DC.*)*

Phleum pratense L.

Picea abies (L.) H. Karst.

Picea sitchensis (Bong.) Carr.

Pinus brutia Ten.

Pinus canariensis C. Smith

Pinus cembra L.

Pinus contorta Douglas ex Loud.

Pinus halepensis Mill.

Pinus leucodermis Antoine

Pinus nigra Arnold

Pinus pinaster Aiton

Pinus pinea L.

Pinus radiata D. Don

Pinus sylvestris L.

Pistacia vera L.

Pistacia L. (perusrungot)

Pisum sativum L.

Poa annua L.

Poa nemoralis L.

Poa palustris L.

Poa pratensis L.

Poa trivialis L.

Poncirus Raf.

Populus spp. ja näiden lajien väliset keinolliset risteymät

Prunus amygdalus Batsch

Prunus armeniaca L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus cerasus L.

Prunus domestica L.

Prunus persica (L.) Batsch

Prunus salicina Lindley

Prunus L. (perusrungot)

Pseudotsuga menziesii (Mirb.) Franco

Pyrus communis L.

Pyrus L. (perusrungot)

Quercus cerris L.

Quercus ilex L.

Quercus petraea (Matt.) Liebl.

Quercus pubescens Willd.

Quercus robur L.

Quercus rubra L.

Quercus suber L.

Raphanus sativus L.

Rheum rhabarbarum L.

Ribes L.

Robinia pseudoacacia L.

Rubus L.

Scorzonera hispanica L.

Secale cereale L.

Sicyos angulatus L. (perusrungot)

Sinapis alba L.

Solanum lycopersicum Lam. (aiemmin *Lycopersicon esculentum* Mill.)

Solanum lycopersicum Lam.x Solanum spp. (perusrungot)

Solanum melongena L.

Solanum tuberosum L.

Sorghum bicolor (L.) Moench

Sorghum bicolor (L.) Moench × *Sorghum sudanense* (Piper) Stapf.

Sorghum sudanense (Piper) Stapf

Spinacia oleracea L.

Tilia cordata Mill.

Tilia platyphyllos Scop.

Trifolium alexandrinum L.

Trifolium hybridum L.

Trifolium incarnatum L.

Trifolium pratense L.

Trifolium repens L.

Trifolium resupinatum L.

Trigonella foenum-graecum L.

Trisetum flavescens (L.) P. Beauv.

xTriticosecale Wittm. ex A. Camus

Triticum aestivum L.

Triticum durum Desf.

Triticum spelta L.

Vaccinium L.

Valerianella locusta (L.) Laterr.

Vicia faba L.

Vicia pannonica Crantz

Vicia sativa L.

Vicia villosa Roth.

Vitis L.

Zea mays L.

LIITE II

ESIPERUS-, PERUS-, SERTIFIOIDULLE JA VAKIOAINEISTOLLE ASETETTAVAT VAATIMUKSET JA KYSEISTEN VAATIMUSTEN VAHVISTAMISTA KOSKEVAT OSATEKIJÄT

A OSA

16 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT KASVIEN LISÄYSAINEISTON TUOTANTOVAATIMUKSET

Viljelmiin ja viljelykasveihin sovelletaan kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien mukaan seuraavia vaatimuksia:

1. Kylvö tai istutus:

   a) kasvien lisäysaineisto, tapauksen mukaan myös emokasvit, on tunnistettava, jotta varmistetaan kasvien lisäysaineiston jäljitettävyys. Aineiston etiketti tai emokasvin tiedot on säilytettävä.

   b) aineisto on istutettava ja/tai kylvettävä niin, että

      i) etäisyys samojen lajien ja/tai samojen lajikkeiden siitepölyn lähteistä on kasvitieteellisten ominaisuuksien ja jalostustekniikan mukaan määräytyvien eristyssääntöjen mukaisesti riittävä, jotta varmistetaan suoja muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaan ja vältetään ristipölytys muiden kasvustojen kanssa;

      ii) pölytyksen lähde ja määrä ovat riittävät, jotta varmistetaan myöhempi lisääntyminen;

      iii) viljelykierto on riittävä (esikasvit ja saman lajin viljelykausien välinen aika), jotta vältetään epäpuhtaudet;

   c) maatalouskoneisiin ja kaikkiin käytettyihin laitteisiin on kiinnitettävä asianmukaista huomiota sen varmistamiseksi, että niissä ei ole rikkakasveja tai muita lajeja, joita on siemenvaiheessa vaikea erottaa laboratoriotesteissä;

   d) aineisto on kylvettävä ja istutettava niin, että asetuksen (EU) N:o …/… (*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä luetteloitujen unionilaaduntuhoojien ja niitä levittävien vektoreiden esiintyminen vastaa kyseisen säädöksen säännöksiä.

2. Viljely:

   a) Lajikkeen tunnistettavuuden ja puhtauden sekä tehokkaan tuotannon varmistaminen edellyttää, että lajikkeesta poikkeavia kasveja ei esiinny. Jos tämä on kyseisen kasvien lisäysaineiston ominaisuuksien vuoksi mahdotonta, lajikkeesta poikkeavia kasveja on oltava mahdollisimman vähän.

      Jos lajikkeesta poikkeavia kasveja tai muita kasvilajeja esiintyy, ne on käsiteltävä ja/tai poistettava asianmukaisesti, jotta varmistetaan lajikkeen tunnistettavuus ja puhtaus.

   b) Emokasvit on käsiteltävä tai suljettava ulkopuolelle lisäysaineiston lähteenä, jos saadaan positiivisia testituloksia tai havaitaan näkyviä oireita tuhoojista tai vioista.

c) Korjuu:

Kasvien lisäysaineiston sato on tapauksen mukaan korjattava irtotavarana tai yksittäisinä kasveina niin, että varmistetaan korjatun aineiston tunnistettavuus ja puhtaus.

d) Ylläpito:

Kasvien lisäysaineistoa, tapauksen mukaan emokasvit mukaan luettuina, on pidettävä yllä siten, että varmistetaan lajikkeen tunnistettavuus. Ylläpidon on perustuttava lajikkeen viralliseen kuvaukseen tai virallisesti tunnustettuun kuvaukseen.

e) Unionilaaduntuhoojat

Kasvien lisäysaineistoa on viljeltävä niin, että asetuksen (EU) N:o …/… (*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti luetteloitujen unionilaaduntuhoojien esiintyminen kyseisessä kasvien lisäysaineistossa vastaa kyseisen säädöksen säännöksiä.

f) Tarvittaessa kasvien lisäysaineiston viljelyn on tapahduttava erillään samaan sukuun tai lajiin kuuluvan aineiston viljelystä elintarvike- tai rehukäyttöön, jotta voidaan varmistaa kyseisen aineiston terveys.

g) Kasvien lisäysaineiston lisäämiseen voidaan tapauksen mukaan käyttää myös mikrolisäystä.

B OSA

16 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT KASVIEN LISÄYSAINEISTON LAATUVAATIMUKSET

Kasvien lisäysaineiston on täytettävä kunkin suvun tai lajin ominaisuuksien mukaan yksi tai useampi seuraavista laatuvaatimuksista:

a) vähimmäisitävyyden on oltava sellainen, että on mahdollista tuottaa asianmukainen määrä kasveja neliömetriä (m^2) kohden kylvön jälkeen ja varmistaa tuotannon satoisuus ja laatu;

b) kovien siementen enimmäispitoisuuden on oltava sellainen, että on mahdollista tuottaa asianmukainen määrä kasveja neliömetriä (m^2) kohden;

c) vähimmäispuhtauden on oltava sellainen, että varmistetaan paras mahdollinen lajiketunnistettavuus;

d) enimmäiskosteuspitoisuuden on oltava sellainen, että varmistetaan aineiston säilyvyys jalostamisen, varastoinnin ja markkinoilla saataville asettamisen aikana;

e) muihin kasvisukuihin tai -lajeihin kuuluvan lisäysaineiston enimmäismäärän on oltava sellainen, että varmistetaan pienin ei-toivottujen kasvien esiintyminen erässä;

f) vähimmäiselinvoiman, määritellyn koon ja kokoluokittelun on oltava sellainen, että varmistetaan aineiston sopivuus ja erän riittävä tasalaatuisuus kylvöä tai istutusta varten;

g) maan ja vieraiden aineiden enimmäismäärän on oltava sellainen, että estetään vilpilliset käytännöt ja teknisesti epäpuhtaina pidetyt aineet;

h) siinä ei saa olla erityisiä vikoja tai vaurioita, jotta varmistetaan aineiston laatu ja terveys;

i) kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o […] 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti luetteloitujen unionilaaduntuhoojien esiintymisen kasvien lisäysaineistossa on vastattava kyseisen säädöksen säännöksiä.

C OSA

20 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT KASVIEN LISÄYSAINEISTON SERTIFIOINTIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

A. Viljelystarkastusten suorittamisväli ja menetelmät

Tarkastusten suorittamisväli ja tarkastettavan kasvien lisäysaineiston asianomainen kasvuvaihe (asianomaiset kasvuvaiheet) on määritettävä niin, että varmistetaan tehokkaat havainnot ja tarkastukset.

Tarkastusmenetelmien on oltava sellaisia, että niiden avulla saadaan luotettavia havaintoja.

Emokasvit on soveltuvissa tapauksissa tarkastettava vähintään silmämääräisesti tarkoituksenmukaisimpina aikoina vuodesta sen varmistamiseksi, esiintyykö niissä tuhoojia ja niitä levittäviä vektoreita.

Emokasvit on kaikissa viljelyvaiheissa pidettävä sellaisissa olosuhteissa, että on mahdollista tuottaa kasvien lisäysaineistoa ja tehdä tunnistustarkastus lajikkeen kuvauksen perusteella.

Tarkastuksissa on tapauksen mukaan tutkittava, noudatetaanko asetuksen (EU) N:o …/… (*Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*) 37 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat laatua heikentävien tuhoojien esiintymistä kyseisessä kasvien lisäysaineistossa. Maaperän, kasvualustojen, emokasvien ja välittömän ympäristön laatu on tarkastettava tuhoojien ja niitä levittävien vektoreiden esiintymisen välttämiseksi.

B. Näytteenotto ja testaus

1. Näytteenottomenetelmän on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   a) erästä otettavalla näytteellä on oltava asianmukainen vähimmäispaino, jotta on mahdollista määrittää tiettyjen rikkakasvien pitoisuus, varmistaa edustava näytteenotto ja näytekoko, joka on sopiva aineiston analysointiin ja vaatimusten täyttymisen arviointiin;

   b) näytteenoton intensiteetin, näytteenottovälineiden sekä käytettävien menetelmien on oltava sellaisia, että testausta varten saadaan varmasti luotettavia näytteitä.

2. Testaus on suoritettava käyttämällä kyseiselle lajille ja puhtauden analysointiin tarkoitetulle vertailukokoelmalle vahvistettuja menetelmiä, välineitä ja kasvualustoja, jotta voidaan varmistua, että laatuvaatimukset on täytetty. Testaukseen on tarvittaessa kuuluttava itävyyden uudelleentestaus, jossa varmistetaan, että itävyys on riittävä tietyn ajanjakson jälkeen tai kasvien lisäysaineiston sekoittamisen jälkeen.

3. Tarkastuksissa on tapauksen mukaan tutkittava, noudatetaanko asetuksen (EU) N:o …/… [Office of Publications, please insert number of Regulation on protective measures against plants] 37 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat laatua heikentävien tuhoojien esiintymistä kyseisessä kasvien lisäysaineistossa. Maaperän, kasvualustojen, emokasvien ja välittömän ympäristön laatu on tarkastettava, jotta vältetään tuhoojien ja niitä levittävien vektoreiden esiintyminen.

D OSA

KASVIEN LISÄYSAINEISTOON SOVELLETTAVIEN TUOTANTO- JA LAATUVAATIMUSTEN VAHVISTAMISTA KOSKEVAT 16 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT OSATEKIJÄT SEKÄ KASVIEN LISÄYSAINEISTON SERTIFIOINTIA KOSKEVAT 20 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT OSATEKIJÄT

Edellä A ja B osassa tarkoitetut tuotanto- ja laatuvaatimukset sekä C osassa tarkoitetut sertifiointijärjestelmät voidaan vahvistaa käyttäen perusteena yhtä tai useampaa seuraavista osatekijöistä:

a) suvut, lajit, luokat ja luokan alatasot, myös sukupolvet;

b) lajiketyypit tai kasvien lisäysaineiston tyypit (epäyhtenäinen aineisto tai pienille erikoismarkkinoille tarkoitettu aineisto), myös lajin sisäiset tai lajienväliset hybridit;

c) kyseisen kasvien lisäysaineiston sukujen, lajien tai tyyppien erityiset käyttötarkoitukset;

d) lisäystapa.

LIITE III

A OSA

21 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUN VIRALLISEN ETIKETIN JA TOIMIJAN ETIKETIN SISÄLTÖ

Virallisessa etiketissä ja toimijan etiketissä on oltava seuraavat tiedot:

a) kyseisen kasvilajin kasvitieteellinen nimi tai seokseen kuuluvien kasvilajien nimet latinalaisin kirjaimin;

b) kyseisen kasvilajin yleinen nimi tai seokseen kuuluvien kasvilajien yleiset nimet yhdellä unionin virallisella kielellä;

c) ISO 3166-1 alpha 2 -standardin[22] mukainen jäsenvaltion kaksikirjaiminen koodi ja soveltuvissa tapauksissa sen toimivaltaisen viranomaisen (viranomaisten) nimi tai lyhenne, jossa ammattimainen toimija on rekisteröity;

d) rekisteröidyn ammattimaisen toimijan rekisterinumero tai, jos rekisterinumeroa ei ole, kyseisen toimijan nimi ja osoite;

e) kyseisen kasvien lisäysaineiston eränumero ja soveltuvissa tapauksissa viittaus jäljitettävyyden takaavaan yksilölliseen tunnisteeseen, kuten viivakoodiin, hologrammiin tai siruun;

f) lajikenimi tai seoksen aineosien lajikenimet, jos markkinoilla saataville asettamisessa käytetään viittausta lajikkeisiin;

g) ilmaisu ”EU:n säännöt ja -vaatimukset”;

h) viittaukset tuotantomaahan tai seoksen tuotantomaihin c alakohdassa tarkoitetuin kaksikirjaimisin koodein;

i) viittaukset ilmoitettuun siementen, perusrunkojen tai muiden lisäysaineiston yksiköiden määrään tai tapauksen mukaan netto- tai bruttopaino;

j) kasvien lisäysaineistoluokkaa ja tapauksen mukaan luokkien alatasoja koskevat maininnat;

k) viittaukset etiketin antamiskuukauteen ja -vuoteen tai viittaukset viimeisen näytteenoton ajankohtaan (kuukausi ja vuosi);

l) tapauksen mukaan maininta siitä, että kasvien lisäysaineisto kuuluu lajikkeeseen, jolla on vain virallisesti tunnustettu kuvaus, ja maininta kyseisen lajikkeen alkuperäalueesta;

m) tapauksen mukaan maininta siitä, että kyseinen kasvien lisäysaineisto on klooni tai perusrunko;

n) tapauksen mukaan maininta siitä, että kasvien lisäysaineisto koostuu muuntogeenisistä organismeista tai sisältää niitä.

---

[22] ISO 3166-1:2006, Maiden ja niiden hallintoalueiden nimien tunnukset – Osa 1: Maiden nimien tunnukset. Kansainvälinen standardisoimisjärjestö, Geneve.

B OSA

47 TARKOITETTUJA MUITA KUIN LIITTEESSÄ I LUETELTUJA SUKUJA JA LAJEJA KOSKEVAAN ETIKETTIIN SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

Etiketissä on oltava seuraavat tiedot:

a) laji ilmaistuna kasvitieteellisellä nimellä ja latinalaisin kirjaimin;

b) yleinen nimi yhdellä unionin virallisella kielellä;

c) lajikenimi, jos kyseinen kasvien lisäysaineisto asetetaan saataville markkinoilla käyttäen viittausta lajikkeeseen;

d) ammattimaisen toimijan nimi ja osoite sekä rekisterinumero;

e) toimijan antama erän viitenumero;

f) ilmoitettu siementen, perusrunkojen tai muiden lisäysaineiston yksiköiden määrä tai tapauksen mukaan netto- tai bruttopaino;

g) ilmaisu ”EU-laatu”;

h) etiketin antamispäivä;

i) kolmansista maista tuodun aineiston korjuumaa ilmaistuna A osassa olevassa h alakohdassa tarkoitetulla kaksikirjaimisella koodilla;

j) tuotantopaikka;

k) tapauksen mukaan maininta siitä, että kasvien lisäysaineisto kuuluu klooniin tai perusrunkoon, sekä sen lajikkeen nimi, johon kyseinen klooni tai perusrunko voi kuulua;

l) jos kasvien lisäysaineisto tuotetaan ja asetetaan saataville markkinoilla yhdessä metsänviljelyaineiston kanssa, kasvien lisäysaineiston etiketissä on oltava maininta ”ei metsätaloudellisiin tarkoituksiin”.

LIITE IV

A OSA

SUVUT JA LAJIT, JOILLA ON TYYDYTTÄVÄ VILJELY- JA/TAI KÄYTTÖARVO – SOVELTAMISPERUSTEET

Tyydyttävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevia 58 artiklan 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia sovelletaan niihin sukuihin ja lajeihin, jotka täyttävät yhden tai useamman seuraavista perusteista:

a) ne ovat ensiarvoisen tärkeitä ruokaturvan ja elintarvikkeiden turvallisuuden kannalta;

b) ne ovat ensiarvoisen tärkeitä elintarvikejalostuksen, rehunjalostuksen tai teollisen jalostuksen kannalta;

c) ne ovat ensiarvoisen tärkeitä kestävyyden ja vähäpanoksisen maataloustuotannon kannalta, luonnonmukainen maataloustuotanto mukaan luettuna.

B OSA

SUVUT JA LAJIT, JOILLA ON KESTÄVÄ VILJELY- JA/TAI KÄYTTÖARVO – SOVELTAMISPERUSTEET

Kestävää viljely- ja/tai käyttöarvoa koskevia 59 artiklan 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia sovelletaan niihin sukuihin ja lajeihin, jotka täyttävät yhden tai useamman seuraavista perusteista:

a) ne ovat huomattavan alttiita tuhoojille;

b) niihin kohdistuu resurssitehokkuutta koskevia erityisvaatimuksia;

c) niissä esiintyy herkästi haitallisia aineita;

d) ne sopeutuvat herkästi erilaisiin maatalous- ja ilmasto-oloihin.

LIITE V

LUOKKAAN ”SIEMENLÄHDE TUNNETTU” KUULUVAN METSÄNVILJELYAINEISTON TUOTTAMISEEN TARKOITETUN PERUSAINEISTON HYVÄKSYMISVAATIMUKSET

1. Perusaineistona on oltava yhdellä lähtöisyysalueella sijaitseva siemenlähde tai metsikkö. Virallinen tarkastus on suoritettava, jos aineisto on tarkoitettu erityisiin metsätalouden tarkoituksiin.

2. Asianomaisen ammattimaisen toimijan on ilmoitettava lähtöisyysalue ja viljelyaineiston keruupaikan (keruupaikkojen) sijainti ja korkeus tai korkeusvyöhyke toimivaltaiselle viranomaiselle. On mainittava, onko perusaineisto

   a) alkuperäistä tai muuta kuin alkuperäistä tai onko sen alkuperä tuntematon, tai

   b) luontaisella levinneisyysalueellaan tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan tai onko sen alkuperä tuntematon. Muun kuin alkuperäisen aineiston tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan sijaitsevan perusaineiston osalta on mainittava alkuperä, jos se on tiedossa.

LIITE VI

LUOKKAAN ”VALIKOITU” KUULUVAN METSÄNVILJELYAINEISTON TUOTTAMISEEN TARKOITETUN PERUSAINEISTON HYVÄKSYMISVAATIMUKSET

Yleistä: Metsikkö arvioidaan ottaen huomioon se erityisesti mainittu käyttötarkoitus, johon viljelyaineisto on tarkoitettu, ja 1–9 kohdan vaatimukset otetaan huomioon asianmukaisella tavalla erityisen käyttötarkoituksen mukaan. Sovelletut metsänviljelyaineiston valintaperusteet sekä kyseisen aineiston käyttötarkoitus on merkittävä kansalliseen rekisteriin.

1. **Alkuperä:** Joko historiallisten todisteiden tai muiden asianmukaisten menetelmien avulla on määriteltävä, onko metsikkö alkuperäinen / luontaisella levinneisyysalueellaan, muu kuin alkuperäinen / muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan, tai onko sen alkuperä tuntematon; muun kuin alkuperäisen / muulla kuin luontaisella levinneisyysalueella olevan perusaineiston alkuperä on mainittava, jos se on tiedossa.

2. **Alueen eristäminen:** Metsiköiden on sijaittava riittävän kaukana saman lajin huonoista metsiköistä, muut kuin alkuperäiset / muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan olevat tai alkuperältään tuntemattomat metsiköt mukaan luettuina, tai sellaisen sukulaislajin tai -lajikkeen metsiköistä, jotka saattavat risteytyä kyseessä olevan lajin kanssa.

3. **Puuston koko:** Metsikköjen on muodostuttava yhdestä tai useammasta puuryhmästä, joissa on hyvin jakautuneena riittävä määrä puita riittävän keskinäisen pölyttymisen varmistamiseksi. Sisäsiitoksen epäedullisten vaikutusten välttämiseksi metsiköissä on oltava määrältään ja tiheydeltään riittävästi puita tietyllä pinta-alalla.

4. **Ikä ja kehitysvaihe:** Metsikköjen on muodostuttava puista, joiden ikä tai kehitysvaihe on sellainen, että ne voidaan kunnolla arvioida valintaperusteiden mukaan.

5. **Tasalaatuisuus:** Metsikössä on yksilöiden välillä esiinnyttävä tavanomaista morfologisten ominaisuuksien vaihtelua. Huonolaatuisia puita on tarvittaessa poistettava.

6. **Sopeutuneisuus:** Sopeutuneisuuden lähtöisyysalueella vallitseviin luonnonoloihin on käytävä selvästi ilmi.

7. **Puuntuottokyky:** Valikoitujen metsikköjen hyväksymiseksi puuntuottokyvyn on tavallisesti ylitettävä samoissa luonnonoloissa ja hoito-olosuhteissa hyväksytty keskiarvo.

8. **Puun laatu:** Puun laatu on otettava huomioon.

9. **Muoto tai kasvutapa:** Metsiköiden puilla on oltava erityisen hyviä morfologisia ominaisuuksia muun muassa rungon suoruuden ja pyöreyden, oksien sijainnin ja paksuuden, oksien pienuuden ja hyvän luontaisen karsiutumisen suhteen. Lisäksi haarautuneiden ja kiertyneiden puiden osuuden on oltava alhainen.

LIITE VII

LUOKKAAN ”ALUSTAVASTI TESTATTU” KUULUVAN METSÄNVILJELYAINEISTON TUOTTAMISEEN TARKOITETUN PERUSAINEISTON HYVÄKSYMISVAATIMUKSET

1. Siemenviljelykset

a) Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ja rekisteröitävä tyyppi, tavoite, risteytyssuunnitelma, koejärjestely, yksilöt, alueen eristäminen, sijaintipaikka ja kaikki näihin tehtävät muutokset.

b) Siemenviljelykseen kuuluvat kloonit tai perheet on valittava merkittävien ominaisuuksien vuoksi ja erityistä huomiota on kiinnitettävä liitteessä III esitettyihin vaatimuksiin 4, 6, 7, 8, 9 ja 10.

c) Siemenviljelykseen kuuluvat kloonit tai perheet on istutettava tai on täytynyt istuttaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän suunnitelman mukaisesti niin, että kukin yksilö on tunnistettavissa.

d) Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä siemenviljelykselle suoritetun harvennuksen kuvaus ja tällaisiin harvennuksiin sovellettavat valintaperusteet.

e) Siemenviljelyksiä on hoidettava ja siemenet kerättävä siten, että viljelyksille asetetut tavoitteet saavutetaan. Keinollisen risteymän tuottamiseen tarkoitetun siemenviljelyksen osalta viljelyaineistossa olevien risteymien suhteellinen osuus on määritettävä kokeellisesti.

2. Perheen (perheiden) vanhemmat

a) Vanhemmat valitaan merkittävien ominaisuuksien vuoksi ja liitteessä III esitettyjen vaatimusten 4, 6, 7, 8, 9 ja 10 mukaisesti tai niiden kombinaatiokyvyn vuoksi.

b) Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ja rekisteröitävä tavoite, risteytyssuunnitelma ja pölytysmenetelmä, yksilöt, alueen eristäminen, sijaintipaikka ja niihin tehdyt merkittävät muutokset.

c) Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ja rekisteröitävä sekoituksessa olevien vanhempien tunnistetiedot, määrä ja suhteellinen osuus.

d) Keinollisen risteymän tuotantoon tarkoitettujen vanhempien osalta viljelyaineistossa olevien risteymien suhteellinen osuus on määritettävä kokeellisesti.

3. Kloonit

a) Kloonit on voitava tunnistaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien ja rekisteröimien ominaispiirteiden perusteella.

b) Yksittäisten kloonien arvo on määritettävä kokemuksen antaman tiedon perusteella tai sen on oltava riittävän pitkäaikaisen koetoiminnan osoittama.

c) Kloonien tuotantoon käytettävät kantayksilöt valitaan niiden merkittävien ominaisuuksien vuoksi ja liitteessä III esitettyjen vaatimusten 4, 6, 7, 8, 9 ja 10 mukaisesti.

4. Klooniyhdistelmät

a) Klooniyhdistelmien on täytettävä 3 kohdan a, b ja c alakohdassa vahvistetut vaatimukset.

b) Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ja rekisteröitävä yhdistelmässä olevien kloonijäsenten tunnistetiedot, määrä ja suhteellinen osuus sekä valintamenetelmä ja lähtöaineisto. Jokaisessa yhdistelmässä on oltava riittävästi geneettistä monimuotoisuutta.

LIITE VIII

LUOKKAAN ”TESTATTU” KUULUVAN METSÄNVILJELYAINEISTON TUOTTAMISEEN TARKOITETUN PERUSAINEISTON HYVÄKSYMISVAATIMUKSET

1. KAIKKIA KOKEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

a) Yleistä

Perusaineiston on täytettävä liitteessä V tai VI esitetyt sovellettavat vaatimukset.

Perusaineiston hyväksymistä varten suoritettavat kokeet on valmisteltava, suunniteltava, suoritettava ja niiden tulokset tulkittava kansainvälisesti hyväksyttyjen menettelyjen mukaisesti. Vertailukokeissa testattavaa metsänviljelyaineistoa on verrattava yhden tai mieluiten useiden hyväksyttyjen tai ennakolta valittujen verrokkien kanssa.

b) Tutkittavat ominaisuudet

i) Kokeet on suunniteltava arvioimaan määrättyjä ominaisuuksia, ja ne on ilmoitettava jokaisen kokeen yhteydessä.

ii) Huomiota on kiinnitettävä sopeutumiseen, kasvuun sekä merkittäviin bioottisiin ja abioottisiin tekijöihin. Lisäksi on arvioitava muita suunnitellun erityisen käyttötarkoituksen kannalta tärkeinä pidettäviä ominaisuuksia ottaen huomioon sen alueen luonnonolot, jossa koe suoritetaan.

c) Asiakirjat

Tietoja on annettava seuraavista asioista: koepaikat ja niiden sijainti, ilmasto, maaperä, aikaisempi käyttö, kokeen perustaminen ja hoito sekä abioottisista tai bioottisista tekijöistä aiheutuvat vahingot; tietojen on oltava toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä. Aineiston ikää ja arvioinnin yhteydessä saatuja tuloksia koskevat tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

d) Koejärjestelyt

i) Kukin viljelyaineistonäyte on kasvatettava, istutettava ja hoidettava identtisesti, jos se on käytettävien kasviaineistotyyppien osalta mahdollista.

ii) Kukin koe on järjestettävä perustellun tilastollisen suunnitelman mukaisesti, ja kokeissa on oltava riittävä määrä puita, jotta jokaisen tutkittavan yksilön yksilölliset ominaisuudet voidaan arvioida.

e) Tulosten analysointi ja oikeellisuus

i) Kokeista saadut tiedot on analysoitava kansainvälisesti hyväksytyillä tilastollisilla menetelmillä, ja kutakin tutkittua ominaisuutta koskevat tulokset on esitettävä.

ii) Kokeessa noudatettua menetelmää ja saatuja tuloksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot on asetettava kaikkien saataville.

iii) Ehdotus kokeen suoritusmaassa sijaitsevaksi alueeksi, johon aineisto todennäköisesti sopeutuu, on ilmoitettava, ja lisäksi on ilmoitettava ominaisuudet, jotka voivat rajoittaa aineiston käyttökelpoisuutta.

iv) Jos kokeiden aikana käy ilmi, että viljelyaineistolla ei ole vähintään perusaineiston ominaisuuksia, viljelyaineisto on hylättävä.

2. VAATIMUKSET PERUSAINEISTOON KUULUVIEN YKSILÖIDEN GENEETTISELLE ARVIOINNILLE

a) Seuraavien perusaineistotyyppien yksilöitä voidaan arvioida geneettisesti: siemenviljelykset, perheen (perheiden) vanhemmat, kloonit ja klooniyhdistelmät.

b) Asiakirjat

Perusaineiston hyväksyminen edellyttää seuraavien lisätietojen esittämistä:

i) arvioitujen yksilöiden identiteetti, alkuperä ja sukupuu;

ii) arviointikokeissa käytettävän viljelyaineiston tuottamiseen käytetty risteytyssuunnitelma.

c) Koemenettelyt

Seuraavat vaatimukset on täytettävä:

i) jokaisen yksilön geneettinen arvo on arvioitava kahdella tai useammalla arviointikoepaikalla, joista ainakin yhden on sijaittava viljelyaineiston ehdotettua käyttöä vastaavassa ympäristössä;

ii) kaupan pidettäväksi tarkoitetun viljelyaineiston arvioitu paremmuus on määriteltävä näiden geneettisten arvojen ja erityisen risteytyssuunnitelman pohjalta;

iii) toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä arviointikokeet ja geneettistä arvoa koskevat laskelmat.

d) Tulkinta

i) Viljelyaineiston arvioitu paremmuus on määriteltävä yhden tai useamman ominaisuuden osalta vertailupopulaatioon nähden.

ii) On mainittava, jos viljelyaineiston arvioitu geneettinen arvo on jonkin merkittävän ominaisuuden osalta huonompi kuin vertailupopulaation.

3. VAATIMUKSET VILJELYAINEISTON VERTAILUKOKEILLE

a) Näytteenotto viljelyaineistosta

i) Vertailukokeissa käytettävän viljelyaineistonäytteen on edustettava todenmukaisella tavalla hyväksyttäväksi aiotusta perusaineistosta saatua viljelyaineistoa.

ii) Vertailukokeissa käytettävän suvullisen viljelyaineiston on oltava

korjattu hyvinä kukkimis- ja hedelmä-/siemenvuosina; keinollista pölytystä voidaan käyttää;

korjattu sellaisilla menetelmillä, jotka varmistavat saatujen näytteiden edustavuuden.

b) Verrokit

i) Kokeissa vertailutarkoitukseen käytettävien verrokkien tuotantokyvyn sillä alueella, jolla koe aiotaan suorittaa, on mahdollisuuksien mukaan oltava ollut tunnettu riittävän kauan. Verrokit edustavat aineistoa, joka on osoittautunut käyttökelpoiseksi metsätaloudelle kokeiden alkamisajankohtana sekä niissä luonnonoloissa, joissa aineisto on tarkoitus hyväksyä. Verrokit on kerättävä niin pitkälle kuin mahdollista liitteessä III esitettyjen perusteiden mukaisesti valituista metsiköistä tai testatun aineiston tuottamiseen virallisesti hyväksytystä perusaineistosta.

ii) Kun keinollisille risteymille suoritetaan vertailukokeita, molemmat vanhempina toimivat lajit olisi mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä verrokkeihin.

iii) Useita verrokkeja on käytettävä aina kun mahdollista. Jos on tarpeen ja perusteltua, verrokkien sijasta voidaan käyttää alueelle parhaiten soveltuvaa koeaineistoa taikka koeyksilöiden keskiarvoa.

iv) Samoja verrokkeja käytetään kaikissa kokeissa mahdollisimman monissa erilaisissa kasvupaikkaoloissa.

c) Tulkinta

i) Tilastollisesti merkittävä paremmuus verrattuna verrokkeihin on osoitettava vähintään yhden merkittävän ominaisuuden osalta.

ii) On selvästi mainittava, jos joitakin taloudellisesti tai ympäristöllisesti merkittäviä ominaisuuksia koskevat tulokset ovat merkittävästi huonompia kuin verrokeilla, ja niiden vaikutusten vastapainoksi on oltava hyviä ominaisuuksia.

4. EHDOLLINEN HYVÄKSYMINEN

Nuorilla kasveilla tehtyjen kokeiden alustavaa arviointia voidaan käyttää ehdollisen hyväksymisen perustana. Varhaiseen arviointiin perustuvat paremmuutta koskevat väitteet on tutkittava uudelleen vähintään kymmenen vuoden välein.

5. VARHAISKOKEET

Toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä taimitarhalla, kasvihuoneissa ja laboratoriossa suoritetut kokeet ehdollista hyväksymistä tai lopullista hyväksymistä varten, jos voidaan osoittaa läheinen korrelaatio mitatun ominaisuuden ja yleensä kenttäkokeissa arvioitujen ominaisuuksien välillä. Muiden testattavien ominaisuuksien on täytettävä 3 kohdassa esitetyt vaatimukset.

LIITE IX

LUETTELO PUULAJEISTA JA KEINOLLISISTA RISTEYMISTÄ

Abies alba Mill.

Abies cephalonica Loud.

Abies grandis Lindl.

Abies pinsapo Boiss.

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Alnus glutinosa Gaertn.

Alnus incana Moench.

Betula pendula Roth.

Betula pubescens Ehrh.

Carpinus betulus L.

Castanea sativa Mill.

Cedrus atlantica Carr.

Cedrus libani A. Richard

Fagus sylvatica L.

Fraxinus angustifolia Vahl.

Fraxinus excelsior L.

Larix decidua Mill.

Larix x eurolepis Henry

Larix kaempferi Carr.

Larix sibirica Ledeb.

Picea abies Karst.

Picea sitchensis Carr.

Pinus brutia Ten.

Pinus canariensis C. Smith

Pinus cembra L.

Pinus contorta Loud.

Pinus halepensis Mill.

Pinus leucodermis Antoine

Pinus nigra Arnold

Pinus pinaster Ait.

Pinus pinea L.

Pinus radiata D. Don

Pinus sylvestris L.

Populus spp. ja näiden lajien väliset keinolliset risteymät

Prunus avium L.

Pseudotsuga menziesii Franco

Quercus cerris L.

Quercus ilex L.

Quercus petraea Liebl.

Quercus pubescens Willd.

Quercus robur L.

Quercus rubra L.

Quercus suber L.

Robinia pseudoacacia L.

Tilia cordata Mill.

Tilia platyphyllos Scop.

LIITE X

LUOKAT, JOIHIN KUULUVAA ERITYYPPISESTÄ PERUSAINEISTOSTA SAATUA METSÄNVILJELYAINEISTOA SAA ASETTAA SAATAVILLE MARKKINOILLA

Perusaineiston tyyppi	Metsänviljelyaineiston luokka (Etiketin väri, jos värillisiä etikettejä tai asiakirjoja käytetään)			
	Siemenlähde tunnettu (keltainen)	Valikoitu (vihreä)	Alustavasti testattu (vaaleanpunainen)	Testattu (sininen)
Siemenlähde	x			
Metsikkö	x	x		x
Siemenviljelys			x	x
Perheen (perheiden) vanhemmat			x	x
Klooni			x	x
Klooniyhdistelmä			x	x

LIITE XI

A OSA
Liitteessä IX lueteltujen lajien hedelmä- ja siemeneriä koskevat vaatimukset

1. Liitteessä IX lueteltujen lajien hedelmä- ja siemeneriä ei saa pitää kaupan, ellei hedelmä- tai siemenerän lajipuhtaus ole vähintään 99 prosenttia.

2. Jos kyseessä ovat lähisukua olevat liitteessä IX luetellut lajit, lukuun ottamatta keinollisia risteymiä, hedelmä- ja siemenerien lajipuhtaus on ilmoitettava, mikäli se jää alle 99 prosentin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan säännösten soveltamista.

B OSA
Liitteessä IX lueteltujen lajien tai keinollisten risteymien kasvinosia koskevat vaatimukset

Liitteessä IX lueteltujen lajien ja keinollisten risteymien kasvinosien on oltava laadultaan kauppakelpoisia. Kauppakelpoisuus määritellään yleisten ominaisuuksien, terveyden ja asianmukaisen koon perusteella. *Populus* spp. -lajien osalta voidaan todeta, että C osassa vahvistetut lisävaatimukset täyttyvät.

C OSA
Vaatimukset oksa- tai runkopistokkaista lisättyjen *Populus* spp. -lajien ulkoiselle laadulle

1. Runkopistokkaat

   a. Runkopistokkaita ei pidetä laadultaan kauppakelpoisina B osassa tarkoitetussa merkityksessä, jos niissä esiintyy jokin seuraavista vioista:

      i) ne ovat yli kaksi vuotta vanhaa puuta;

      ii) niissä on vähemmän kuin kaksi hyvin muodostunutta silmua;

      iii) niissä on kuollutta solukkoa;

      iv) niissä on merkkejä kuivumisesta, ylikuumenemisesta, homeesta tai lahoamisesta.

   b. Runkopistokkaiden vähimmäismitat

      - vähimmäispituus: 20 cm,

      - latvan vähimmäisläpimitta: Luokka EY 1: 8 mm

        Luokka EY 2: 10 mm.

2. Oksa- tai runkopistokkaat (set)

   a. Oksa- tai runkopistokkaita ei pidetä laadultaan kauppakelpoisina, jos niissä esiintyy jokin seuraavista vioista:

      i) ne ovat yli kolme vuotta vanhaa puuta;

      ii) niissä on vähemmän kuin viisi hyvin muodostunutta silmua;

      iii) niissä on kuollutta solukkoa;

      iv) niissä on merkkejä kuivumisesta, ylikuumenemisesta, homeesta tai lahoamisesta;

v) niissä on muita vaurioita kuin karsimisesta aiheutuneita leikkaushaavoja;

vi) ne ovat monirunkoisia;

vii) niiden runko on liian kaareva.

b. Oksa- tai runkopistokkaiden kokoluokat

Luokka	Vähimmäisläpimitta pituuden keskikohdassa (mm)	Vähimmäiskorkeus (m)
Muut kuin Välimeren alueet		
N1	6	1,50
N2	15	3,00
Välimeren alueet		
S1	25	3,00
S2	30	4,00

D OSA
Liitteessä IX lueteltujen lajien ja keinollisten risteymien taimia koskevat vaatimukset

Taimien on oltava laadultaan kauppakelpoisia. Kauppakelpoisuus määritellään yleisten ominaisuuksien, terveyden, elinkelpoisuuden ja fysiologisen laadun perusteella.

E OSA
Alueilla, joilla vallitsee Välimeren ilmasto, loppukäyttäjille kaupan pidettäviin taimiin sovellettavat vaatimukset

Taimia ei saa pitää kaupan, ellei 95 prosenttia kustakin erästä ole kauppakelpoista.

1. Taimia ei pidetä laadultaan kauppakelpoisina, jos niissä esiintyy jokin seuraavista vioista:

a) niissä on muita vaurioita kuin karsimisesta aiheutuneita leikkaushaavoja tai nostamisen yhteydessä aiheutuneita vaurioita,

b) sellaisten silmujen puuttuminen, joista kehittyy johtava verso,

c) monirunkoisuus,

d) epämuodostunut juuristo,

e) niissä on merkkejä kuivumisesta, ylikuumenemisesta, homeesta tai lahoamisesta,

f) taimet eivät ole sopusuhtaisia.

2. Taimien koko

Laji	Enimmäisikä (vuotta)	Vähimmäiskorkeus (cm)	Enimmäiskorkeus (cm)	Juurenniskan vähimmäisläpimitta (mm)
Pinus halepensis	1	8	25	2
	2	12	40	3
Pinus leucodermis	1	8	25	2
	2	10	35	3
Pinus nigra	1	8	15	2
	2	10	20	3
Pinus pinaster	1	7	30	2
	2	15	45	3
Pinus pinea	1	10	30	3
	2	15	40	4
Quercus ilex	1	8	30	2
	2	15	50	3
Quercus suber	1	13	60	3

3. Paakun koko

Lajit	Paakun vähimmäistilavuus (cm^3)
Pinus pinaster	120
Muut lajit	200

LIITE XII

A OSA
Siemenlähteistä ja metsiköistä saadun viljelyaineiston kantatodistukseen sisällytettävät tiedot

1. Otsikko sekä teksti ”Annettu asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*] mukaisesti”
2. Jäsenvaltio
3. Todistuksen numero ja jäsenvaltion koodi
4. Seuraava maininta: ”Todistetaan, että jäljempänä kuvailtu metsänviljelyaineisto on tuotettu a) asetuksen EU (N:o) …/… *[Office of Publications, please insert number of this Regulation]* mukaisesti; b) siirtymäjärjestelyjen mukaisesti”
5. Kasvitieteellinen nimi
6. Metsänviljelyaineiston luonne (siemenyksikkö, kasvinosat tai taimet)
7. Metsänviljelyaineiston luokka (siemenlähde tunnettu, valikoitu tai testattu)
8. Perusaineiston tyyppi (siemenlähde tai metsikkö)
9. Käyttötarkoitus
10. Perusaineiston kansallinen rekisteriviite tai tunniste kansallisessa rekisterissä
11. Maininta ”alkuperäinen”, ”muu kuin alkuperäinen”, ”luontainen levinneisyysalue”, ”muu kuin luontainen levinneisyysalue” tai ”tuntematon”
12. Perusaineiston alkuperä (muun kuin alkuperäisen tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan olevan aineiston osalta, jos on tiedossa)
13. Perusaineiston lähtöjäsenvaltio ja lähtöisyysalue
14. Perusaineiston kasvupaikan korkeus tai korkeusvyöhyke
15. Siementen tuleentumisvuosi
16. Metsänviljelyaineiston määrä
17. Maininta siitä, onko tähän todistukseen kuuluva aineisto saatu jakamalla jonkin aikaisemman unionin todistuksen kattama suurempi erä, ja viitteeksi tapauksen mukaan aikaisemman todistuksen numero tai alkuperäisen erän koko
18. Kasvatusaika taimitarhalla
19. Maininta siitä, onko siemenistä saatua aineistoa lisätty myöhemmin kasvullisesti
20. Muut asiaankuuluvat tiedot
21. Ammattimaisen toimijan nimi ja osoite
22. Toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite
23. Toimivaltaisen viranomaisen leima ja päivämäärä

B OSA

Siemenviljelyksestä tai perheen (perheiden) vanhemmista saadun viljelyaineiston kantatodistukseen sisällytettävät tiedot

1. Otsikko sekä teksti ”Annettu asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*] mukaisesti”
2. Jäsenvaltio
3. Todistuksen numero ja jäsenvaltion koodi
4. Seuraava maininta: ”Todistetaan, että jäljempänä kuvailtu metsänviljelyaineisto on tuotettu a) asetuksen EU (N:o) …/… [Office of Publications, please insert number of this Regulation] mukaisesti; b) siirtymäjärjestelyjen mukaisesti.”
5. Kasvitieteellinen nimi
6. Perusaineiston luonne (luettelon mukaan)
7. Metsänviljelyaineiston luonne (siemenyksikkö, kasvinosat tai taimet)
8. Metsänviljelyaineiston luokka (alustavasti testattu tai testattu)
9. Perusaineiston tyyppi (siemenviljelys tai perheen (perheiden) vanhemmat)
10. Käyttötarkoitus
11. Perusaineiston kansallinen rekisteriviite tai tunniste kansallisessa rekisterissä
12. Tarvittaessa maininta ”alkuperäinen”, ”muu kuin alkuperäinen”, ”luontainen levinneisyysalue”, ”muu kuin luontainen levinneisyysalue” tai ”tuntematon”
13. Perusaineiston alkuperä (muun kuin alkuperäisen tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan olevan aineiston osalta, jos on tiedossa)
14. Perusaineiston lähtöjäsenvaltio ja lähtöisyysalue tai sijainti
15. Mainintа siitä, onko siemenet saatu vapaasta pölytyksestä, lisäpölytyksestä vai valvotusta pölytyksestä
16. Siementen tuleentumisvuosi
17. Metsänviljelyaineiston määrä
18. Mainintа siitä, onko todistukseen kuuluva aineisto saatu jakamalla jonkin aikaisemman unionin todistuksen kattama suurempi erä (viitteeksi aikaisemman todistuksen numero ja alkuperäisen erän koko)
19. Kasvatusaika taimitarhalla
20. Yksilöiden määrä, perheet ja kloonit mukaan luettuina
21. Perusaineiston kasvupaikan korkeus tai korkeusvyöhyke
22. Mainintа siitä, onko perusaineiston tuottamisessa käytetty geneettistä muuntamista
23. Perheen (perheiden) vanhemmista saadun metsänviljelyaineiston osalta mainintа risteytyssuunnitelmasta ja perheiden suhteellisesta osuudesta (vaihteluväli prosentteina)
24. Tieto siitä, onko siemenistä saatua aineistoa lisätty myöhemmin kasvullisesti, sekä mainintа lisäysmenetelmästä ja lisäysjaksojen määrästä
25. Mainintа ”muut asiaankuuluvat tiedot”

26. Ammattimaisen toimijan nimi ja osoite
27. Toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite
28. Toimivaltaisen viranomaisen leima ja päivämäärä
29. Vastaavan viranhaltijan nimi ja allekirjoitus

C OSA

Klooneista ja klooniyhdistelmistä saadun viljelyaineiston kantatodistukseen sisällytettävät tiedot

1. Otsikko sekä teksti ”Annettu asetuksen (EU) N:o …/… [*Office of Publications, please insert number of this Regulation*] mukaisesti”
2. Jäsenvaltio
3. Todistuksen numero ja jäsenvaltion koodi
4. Seuraava maininta: ”Todistetaan, että jäljempänä kuvailtu metsänviljelyaineisto on tuotettu a) asetuksen EU (N:o) …/… [Office of Publications, please insert number of this Regulation] mukaisesti; b) siirtymäjärjestelyjen mukaisesti”
5. Kasvitieteellinen nimi
6. Kloonin tai klooniyhdistelmän nimi
7. Metsänviljelyaineiston luonne (kasvinosat tai taimet)
8. Metsänviljelyaineiston luokka (alustavasti testattu tai testattu)
9. Perusaineiston tyyppi (kloonit tai klooniyhdistelmät)
10. Käyttötarkoitus
11. Perusaineiston kansallinen rekisteriviite tai tunniste kansallisessa rekisterissä
12. Tarvittaessa maininta ”alkuperäinen”, ”muu kuin alkuperäinen”, ”luontainen levinneisyysalue”, ”muu kuin luontainen levinneisyysalue” tai ”tuntematon”
13. Perusaineiston alkuperä (muun kuin alkuperäisen tai muulla kuin luontaisella levinneisyysalueellaan olevan aineiston osalta, jos on tiedossa)
14. Perusaineiston lähtöjäsenvaltio ja lähtöisyysalue tai sijainti
15. Maininta siitä, onko siemenet saatu vapaasta pölytyksestä, lisäpölytyksestä vai valvotusta pölytyksestä
16. Siementen tuleentumisvuosi
17. Metsänviljelyaineiston määrä
18. Maininta siitä, onko tähän todistukseen kuuluva aineisto saatu jakamalla jonkin aikaisemman unionin todistuksen kattama suurempi erä, ja viitteeksi tapauksen mukaan aikaisemman todistuksen numero tai alkuperäisen erän koko
19. Kasvatusaika taimitarhalla
20. Perusaineiston kasvupaikan korkeus tai korkeusvyöhyke
21. Maininta siitä, onko perusaineiston tuottamisessa käytetty geneettistä muuntamista
22. Perheen (perheiden) vanhemmista saadun metsänviljelyaineiston osalta maininta risteytyssuunnitelmasta ja perheiden suhteellisesta osuudesta (vaihteluväli prosentteina)
23. Maininta siitä, onko siemenistä saatua aineistoa lisätty myöhemmin kasvullisesti
24. Maininta ”muut asiaankuuluvat tiedot”
25. Ammattimaisen toimijan nimi ja osoite
26. Toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite

27. Toimivaltaisen viranomaisen leima ja päivämäärä

LIITE XIII

144 ARTIKLASSA TARKOITETUT KUMOTUT SÄÄDÖKSET

1. Direktiivi 66/401/ETY
2. Direktiivi 66/402/ETY
3. Direktiivi 68/193/ETY
4. Direktiivi 98/56/EY
5. Direktiivi 1999/105/EY
6. Direktiivi 2002/53/EY
7. Direktiivi 2002/54/EY
8. Direktiivi 2002/55/EY
9. Direktiivi 2002/56/EY
10. Direktiivi 2002/57/EY
11. Direktiivi 2008/72/EY
12. Direktiivi 2008/90/EY

LIITE XIV
VASTAAVUUSTAULUKOT

1. Neuvoston direktiivi 66/401/ETY

Neuvoston direktiivi 66/401/ETY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artikla	1 artikla	—	—
1 a artikla	3 artikla, 2 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan B, C, D ja E alakohta	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan F ja G alakohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
2 artiklan 1 a kohta	11 artiklan 3 kohta	—	—
2 artiklan 1 b kohta	—	—	—
2 artiklan 1 d kohta	—	—	—
2 artiklan 2 kohta	—	—	—
2 artiklan 3 ja 4 kohta	20 artiklan 2 kohta, 24 artikla	—	—
3 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta		
3 artiklan 1 a kohta	—		
3 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta		
3 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta		
3 artiklan 4 kohta	16 artiklan 3 kohta		
3 a artikla	12 artiklan 1 kohta	—	—
4 artiklan a alakohta	38 artikla	—	—
4 artiklan b alakohta	39 artikla	—	—
4 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artikla	—	—
4 a artiklan 1 kohdan toinen alakohta	4 artikla	—	—
4 a artiklan 2 kohta	—	—	—
4 a artiklan 3 kohta	—	—	—
5 artikla	40 artikla	—	—
5 a artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
6 artikla	75 artikla	—	—
7 artikla	20 artiklan 2 kohta, 24 artikla	—	—
8 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta	—	—
8 artiklan 2 kohta	17 artiklan 4 kohta, 18	—	—

9 artikla	artiklan 5 kohta	—	—
10 artikla	18 artikla	—	—
10 a artikla	19 artikla, 21 artiklan 1 kohta	—	—
10 b artikla		—	—
10 c artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
10 d artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
11 artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
11 a artikla	18 artiklan 4 kohta	—	—
12 artikla	19 artiklan 4 ja 5 kohta	—	—
13 artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—
13 a artikla	21 artiklan 6 kohta	—	—
14 artiklan 1 kohta	32 artikla, 33 artikla	—	—
14 artiklan 1 a kohta	42 artikla	—	—
14 a artikla	4 artikla	—	—
15 artikla	40 artikla	—	—
16 artikla	20 artiklan 2 kohta, 21 artikla	—	—
17 artikla	38 artikla	8 artikla	—
18 artikla	44 artikla	—	—
19 artiklan 1 kohta	35 artikla, 37 artikla	93 artikla	—
19 artiklan 2 kohta	46 artikla	—	—
20 artikla	—		
21 artikla	—	—	—
21 a artikla	—	—	—
22 artikla	141 artikla	—	—
22 artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
23 a artikla	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
24 artikla	12 artiklan 4 kohdan a alakohta		
	145 artiklan 1 ja 2 kohta		
	—		
	—		

2. Neuvoston direktiivi 66/402/ETY

Neuvoston direktiivi 66/402/ETY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against*

			pests of plants)
1 artikla	1 artikla	—	—
1 a artikla	3 artikla, 2 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan B alakohta	10 artiklan 1 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan C, C a, D, E, F, G ja H alakohta	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 1 a kohta	11 artiklan 3 kohta	—	—
2 artiklan 1 b kohta	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 1 c kohta	—	—	—
2 artiklan 1 e kohta	—	—	—
2 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 3 ja 4 kohta		—	—
3 artiklan 1 kohta	20 artiklan 2 kohta, 24 artikla	—	—
3 artiklan 2 kohta		—	—
3 artiklan 3 kohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta		
3 a artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	20 artiklan 2 kohta 12 artiklan 1 kohta	—	—
4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	38 artikla 39 artikla	20 artiklan c alakohta	—
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	39 artikla	—	—
4 artiklan 4 kohta		—	—
4 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artikla	—	—
4 a artiklan 1 kohdan toinen alakohta	4 artikla	—	—
4 a artiklan 2 kohta	—	—	—
4 a artiklan 3 kohta	—	—	—
5 artikla	40 artikla	—	—
5 a artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
6 artikla	75 artikla	—	—
7 artikla	20 artiklan 2 kohta, 24 artikla	—	—
8 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta	—	—
8 artiklan 2 kohta	17 artiklan 4 kohta, 18 artiklan 5 kohta	—	—
9 artikla		—	—
10 artikla	18 artikla	—	—
10 a artikla	19 artikla, 21 artiklan 1 kohta	—	—
11 artikla		—	—
11 a artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
12 artikla	19 artiklan 4 ja 5 kohta	—	—
13 artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—

13 a artikla	21 artiklan 6 kohta	—	—
14 artiklan 1 kohta	32 artikla, 33 artikla	—	—
14 artiklan 1 a kohta	42 artikla	—	—
14 a artikla	4 artikla	—	—
15 artikla	40 artikla	—	—
16 artikla	20 artiklan 2 kohta, 21 artikla	—	—
17 artikla		8 artikla	—
18 artikla	38 artikla	—	—
19 artiklan 1 kohta	44 artikla	93 artikla	—
19 artiklan 2 kohta	35 artikla, 37 artikla	—	—
20 artikla	46 artikla	—	—
21 artikla	—	—	—
21 a artikla, 21 b artikla	—	—	—
22 artikla	—	—	—
22 a artikla	141 artikla	—	—
23 artikla	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	
23 a artikla	12 artiklan 4 kohdan a alakohta		
24 artikla	57 artikla		
	145 artiklan 1 ja 2 kohta		
	—		
	—		

3. Neuvoston direktiivi 68/193/ETY

Neuvoston direktiivi 68/193/ETY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artikla	1 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohta	3 artikla	—	—
2 artiklan 2 kohta	—	—	—
3 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
3 artiklan 2 kohta	—	—	—
3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta ja toinen alakohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
	12 artiklan 4 kohdan a alakohta		
3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta		—	—

3 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	4 artikla	—	—
3 artiklan 4 kohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
3 artiklan 5 kohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
4 artikla	40 artikla	—	—
5 artiklan 1 kohta	51 artikla	—	—
5 artiklan 2 kohta	14 artiklan 1 kohta	—	—
5 artiklan 3 kohta	15 artiklan 1 kohta, 51 artikla	—	—
5 a artikla	56 artiklan 2 kohdan a alakohta	—	—
5 b artiklan 1 kohta	60 artikla	—	—
5 b artiklan 2 kohta	61 artikla	—	—
5 b artiklan 3 kohta	62 artikla	—	—
5 ba artikla	4 artikla, 56 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—
5 c artikla	4 artikla	—	—
5 d artiklan 1 ja 2 kohta	71 artikla, 74 artikla	—	—
5 d artiklan 3 kohta	64 artiklan 2 kohta	—	—
5 e artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta	—	—
5 e artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	103 artiklan 3 kohta	—	—
5 e artiklan 2 kohdan toinen virke	52 artikla	—	—
5 f artikla	53 artiklan 1 kohdan h alakohta	—	—
5 g artikla	86 artikla	—	—
7 artikla	17 artiklan 1 kohta	—	—
8 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	—	—
8 artiklan 2 kohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
9 artikla	18 artikla	—	—
10 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta, 22 artikla	—	—
10 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta, 29 artiklan 2 kohta	—	—
10 artiklan 3 kohta	—	—	—
10 artiklan 4 kohta	21 artiklan 4 kohta	8 artikla	—
10 artiklan 5 kohta	—	—	—
10 artiklan 6 kohta	—	—	—
10 a artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—
11 artiklan 1 kohta	—	—	—
11 artiklan 2 kohta	45 artikla	—	—
12 artikla	4 artikla	—	—
12 a artikla	4 artikla	—	—
13 artikla	38 artikla	—	—
14 artikla			
14 a artikla			

15 artiklan 1 kohta	35 artikla, 36 artikla	93 artikla	–
15 artiklan 2 kohta	42 artikla	–	–
16 artikla	46 artikla	–	–
16 a artikla	44 artikla	–	–
16 b artikla	–	–	–
17 artikla	–		
17 a artikla	–	–	–
18 artikla	141 artikla		
18 a artikla	–	–	–
18 b artikla	–	–	–
19 artikla	–		
20 artikla	–		
	–		
	145 artikla		

4. Neuvoston direktiivi 98/56/EY

Neuvoston direktiivi 98/56/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan 1 kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan 2 ja 3 kohta	2 artikla	—	—
2 artikla	3 artikla	—	—
3 artikla	6 artikla	—	—
4 artikla	4 artikla	—	—
5 artiklan 1 kohta	16 artiklan 2 kohta, 48 artiklan 1 kohta	—	—
5 artiklan 2 kohta		—	—
5 artiklan 3 ja 4 kohta	64 artiklan 1 kohta	—	—
5 artiklan 5 kohta	16 artiklan 2 kohta		
6 artikla	—	—	—
7 artiklan 1 kohta	5 artikla	—	—
7 artiklan 2 kohta	7 artikla	—	9 artikla
7 artiklan 3 kohta	—	—	—
7 artiklan 4 kohta	8 artikla	—	—
8 artiklan 1 kohta	—	—	—
8 artiklan 2 ja 3 kohta	17 artikla, 48 artiklan 2 kohta	—	—
8 artiklan 4 kohta	19 artiklan 4 kohta, 49 artikla	—	—
9 artiklan 1 kohta	—	—	—
9 artiklan 2 kohta	50 artikla	—	—
9 artiklan 3 kohta	50 artiklan 2 kohta, 64 artiklan 4 kohta	—	—
9 artiklan 4 kohta	—	—	—
10 artikla	—	—	—
11 artiklan 1 kohta	35 artikla, 37 artikla	—	—
11 artiklan 2 kohta	44 artikla	—	—
11 artiklan 3 kohta	43 artikla	—	—
11 artiklan 4 kohta	—	—	—
12 artikla	—	8 artikla	—
13 artikla	—	64 artiklan 1 kohta	—
14 artikla	—	93 artikla	—
15 artikla	—	—	—
16 artikla	4 artikla	—	—
17 artikla	—	—	—

18 artikla	141 artikla	—	—
19 artikla	141 artikla	—	—
20 artikla	—	—	—
21 artikla	—	—	—
	145 artikla		

5. Neuvoston direktiivi 1999/105/EY

Neuvoston direktiivi 1999/105/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artikla	105 artikla	—	—
2 artikla	106 artikla	—	—
3 artiklan 1 kohta	119 artikla	—	—
3 artiklan 2 kohta	4 artikla	—	—
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	105 artikla, 3 artiklan 9 kohta	—	—
3 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 4 kohta	—	—
3 artiklan 4 kohta	139 artikla	—	—
4 artiklan 1 kohta	114 artikla	—	—
4 artiklan 2 kohta	107 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
4 artiklan 3 kohdan a alakohta	107 artiklan 3 kohta	—	—
4 artiklan 3 kohdan b alakohta	109 artikla	—	—
4 artiklan 4 kohta	134 artikla	—	—
4 artiklan 5 kohta	108 artikla	—	—
5 artikla	4 artikla	—	—
6 artiklan 1 kohta	115 artiklan b alakohta	—	—
6 artiklan 2 kohta	117 artiklan 5 kohta	—	—
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	118 artikla	—	—
6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—	—	—
6 artiklan 4 kohta	5 artikla	—	—
6 artiklan 5 kohta	2 artiklan a alakohta	—	—
6 artiklan 6 kohta	—	—	—
6 artiklan 7 kohta	134 artikla	—	—
6 artiklan 8 kohta	—	—	—
7 artikla	128 artikla	—	—
	—	—	—

8 artikla	110 artikla	—	—
9 artikla	112 artikla	—	—
10 artikla	113 artikla	—	—
11 artikla	122 artikla	—	—
12 artikla	123 artikla	—	—
13 artiklan 1 kohta	117 artiklan 2 kohta	—	—
13 artiklan 2 kohta	126 artikla	—	—
13 artiklan 3 kohta	124 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
14 artiklan 1 ja 2 kohta	130 artikla	—	—
14 artiklan 3 kohta	131 artikla	—	—
14 artiklan 4 kohta	125 artikla	—	—
14 artiklan 5 kohta	124 artiklan 3 kohta	—	—
14 artiklan 6 kohta	4 artikla	—	—
14 artiklan 7 kohta	121 artikla	8 artikla	—
15 artikla	—	100 artiklan 1 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	—	—	—
16 artiklan 2 kohta	—	106 artiklan 2 kohta	—
16 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	—	—	—
16 artiklan 6 kohta	4 artikla	—	—
17 artiklan 1 kohta	128 artikla	—	—
17 artiklan 2 kohta	—	—	—
17 artiklan 3 kohta	128 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—
17 artiklan 4 kohta	129 artikla	—	—
18 artikla	137 artikla, 138 artikla	—	—
19 artikla	—	—	—
20 artikla	133 artikla	—	—
21 artikla	4 artikla	—	—
22 artikla	127 artikla	—	—
23 artikla	—	—	—
24 artikla	—	—	—
25 artikla	141 artikla	—	—
26 artikla	—	—	—
27 artikla	—	—	—
28 artikla	144 artikla	—	—
29 artikla	145 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
30 artikla	—	—	
31 artikla			

6. Neuvoston direktiivi 2002/54/EY

Neuvoston direktiivi 2002/54/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan ensimmäinen kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan toinen kohta	46 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohta	3 artikla, 10 artikla	—	—
2 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 3 kohdan A alakohta	20 artiklan 2 kohta, 23 artikla	—	—
2 artiklan 3 kohdan B alakohta		—	—
2 artiklan 4 kohta	20 artiklan 2 kohta, 143 artikla	—	—
3 artiklan 1 kohta	24 artikla	—	—
3 artiklan 2 kohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
4 artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
5 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta	12 artiklan 1 kohta	—	—
5 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta	37 artikla	—	—
5 artiklan toinen kohta	39 artikla	—	—
5 artiklan kolmas kohta	—	100 artikla	—
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	—	—	—
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	2 artiklan a ja b alakohta	—	—
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	34 artiklan 1 kohta	—	—
6 artiklan 2 kohta		—	—
6 artiklan 3 kohta	4 artikla	—	—
7 artikla	34 artiklan 6 kohta	—	—
8 artikla	—	—	—
9 artiklan 1 kohta	40 artikla	—	—
9 artiklan 1 a kohta	75 artiklan 1 kohta		
9 artiklan 1 b kohta	20 artiklan 2 kohta, 24 artikla		
9 artiklan 2 kohta	23 artiklan 1 kohta	—	—
10 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohdan a alakohta	—	—
10 artiklan 2 kohta		—	—
11 artiklan 1 kohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
11 artiklan 2 kohta	17 artiklan 1 kohta	—	—

11 artiklan 3 kohta	17 artiklan 4 kohta	—	—
12 artiklan a alakohta	18 artikla	—	—
12 artiklan b alakohta	18 artiklan 4 kohta	—	—
13 artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
14 artikla	19 artikla, 21 artikla	—	—
15 artikla	—	—	—
16 artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
17 artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
18 artikla	18 artikla	—	—
19 artikla	—	—	—
20 artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—
21 artikla	21 artiklan 6 kohta	—	—
22 artiklan 1 kohta	42 artikla	—	—
22 artiklan 2 kohta	4 artikla	—	—
22 artiklan 3 kohta	16 artiklan 2 kohta		
23 artikla	38 artiklan 1 kohta	—	—
24 artikla	38 artiklan 6 kohta	—	—
25 artiklan 1 kohta	44 artiklan 2 kohdan b alakohdan iii alakohta	8 artikla	—
25 artiklan 2 kohta		—	—
26 artikla	44 artikla	93 artikla	—
27 artikla	37 artikla	—	—
28 artikla	—	—	—
29 artikla	—	—	—
30 artiklan 1 kohdan a alakohta	—	—	—
30 artiklan 1 kohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohta	—	—
30 artiklan 1 kohdan c alakohta	141 artikla		
30 artiklan 2 kohta	4 artikla	—	—
30 A artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
31 artikla	12 artiklan 4 kohdan a alakohta	—	—
32 artikla		—	—
33 artikla	—	—	—
34 artikla	—	—	—
35 artikla	—	—	—
	—		
	144 artikla		
	145 artiklan 1 kohta		
	—		

7. Neuvoston direktiivi 2002/55/EY

Neuvoston direktiivi 2002/55/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan ensimmäinen kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan toinen kohta	46 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 5 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	11 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan c alakohta	10 artiklan 7 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan d alakohta	10 artiklan 8 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan e alakohta	10 artiklan 9 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan f alakohta	—	—	—
2 artiklan 1 kohdan g alakohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
2 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta	—	—
2 artiklan 3 kohta	53 artiklan 1 kohdan i alakohta	—	—
2 artiklan 4 kohta	20 artiklan 2 kohta, 24 artiklan 4 kohta	—	—
3 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta	—	—
3 artiklan 2 kohta	51 artikla	—	—
3 artiklan 3 kohta	52 artikla	—	—
3 artiklan 4 kohta	14 artiklan 1 kohta	—	—
4 artiklan 1 kohta	56 artiklan 2 kohdan a alakohta	—	—
4 artiklan 2 ja 3 kohta	4 artikla	—	—
4 artiklan 4 kohta	57 artikla	—	—
5 artiklan 1 kohta	60 artikla	—	—
5 artiklan 2 kohta	61 artikla	—	—
5 artiklan 3 kohta	62 artikla	—	—
6 artikla	14 artiklan 1 kohta	—	—
7 artiklan 1 kohta	71 artikla	—	—
7 artiklan 2 kohta	74 artikla	—	—
7 artiklan 3 kohta	75 artikla	—	—
7 artiklan 4 ja 5 kohta	4 artikla	—	—
8 artikla	66 artikla, 67 artikla	—	—
9 artiklan 1 kohta	51 artikla, 86 artikla	—	—
9 artiklan 2 ja 3 kohta	64 artikla	—	—
9 artiklan 4 kohta	102 artiklan 1 kohta	—	—
9 artiklan 5 kohta	53 artiklan 1 kohdan h alakohta		

9 artiklan 6 kohta	64 artiklan 1 kohta	—	—
10 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	103 artikla	—	—
10 artiklan 5 kohta	76 artiklan 3 ja 4 kohta	—	—
11 artikla	86 artikla	—	—
12 artiklan 1 kohta	82 artikla	—	—
12 artiklan 2 kohta	83 artikla	—	—
12 artiklan 3 kohta	84 artiklan 4 kohta	—	—
13 artiklan 1 kohta	—	—	—
13 artiklan 2 kohta	85 artiklan 1 kohta	—	—
13 artiklan 3 kohta	81 artikla	—	—
13 artiklan 4 kohta	—	—	—
14 artiklan 1 ja 2 kohta	85 artiklan 1 kohta	—	—
15 artiklan 1 kohta	85 artiklan 1 kohta	—	—
15 artiklan 2 kohta	85 artiklan 2 kohta	—	—
15 artiklan 3 kohta	—	—	—
16 artiklan 1 kohta	4 artikla	—	—
16 artiklan 2 kohta	4 artikla, 56 artiklan 1 kohdan c alakohta	—	—
17 artikla	52 artikla, 53 artikla	—	—
18 artikla	41 artikla	—	—
19 artikla	—	—	—
20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	12 artikla	—	—
20 artiklan 4 kohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
21 artikla	2 artikla	—	—
22 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta	37 artikla	—	—
	39 artikla	—	—
22 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta	2 artikla	—	—
23 artiklan 1 kohdan a alakohta	34 artiklan 1 kohta	—	—
	34 artiklan 6 kohta	—	—
23 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—	—
23 artiklan 2 kohta	40 artikla	—	—
23 artiklan 3 kohta	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
24 artikla	23 artiklan 1 kohta		
25 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohdan a alakohta	—	—
25 artiklan 1 a kohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
25 artiklan 1 b kohta	17 artiklan 1 kohta	—	—
25 artiklan 2 kohta	18 artiklan 5 kohta		
26 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohta	—	—
26 artiklan 2 kohta	18 artikla	—	—

26 artiklan 3 kohta	19 artiklan 1 kohta, 21 artikla	—	—
27 artikla	18 artiklan 5 kohta	—	—
28 artiklan 1 kohta	19 artiklan 4 kohta	—	—
28 artiklan 2 kohta	—	—	—
28 artiklan 3 kohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
28 artiklan 4 kohta	21 artiklan 5 kohta	—	—
29 artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—
30 artikla	21 artiklan 6 kohta	—	—
31 artikla	42 artikla	—	—
32 artikla	4 artikla	—	—
33 artikla	12 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
34 artiklan 1 kohta	20 artiklan 2 kohta, 21 artiklan 1 kohta	—	—
34 artiklan 2 kohta	—	—	—
35 artikla	19 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
36 artiklan 1 kohta	—	—	—
36 artiklan 2 kohta	44 artikla	8 artikla	—
36 artiklan 3 kohta	35 artikla, 37 artikla	—	—
37 artikla	—	—	—
38 artikla	30 artikla	—	—
39 artikla	20 artiklan 2 kohta, 28 artikla	93 artikla	—
40 artikla	31 artikla	—	—
41 artikla	—	—	—
42 artikla	14 artiklan 4 kohta, 56 artikla	—	—
43 artikla	16 artiklan 2 kohta, 20 artiklan 2 kohta	—	—
44 artikla	141 artikla	—	—
45 artikla	4 artikla		
46 artikla	32 artikla, 33 artikla	—	—
47 artikla	12 artiklan 4 kohdan a alakohta	—	—
48 artikla	—	—	—
48 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—	—
49 artikla	144 artikla	—	—
50 artikla	145 artiklan 1 ja 2 kohta		
51 artikla	—		
52 artikla			
53 artikla			

8. Neuvoston direktiivi 2002/56/EY

Neuvoston direktiivi 2002/56/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan ensimmäinen kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan toinen kohta	46 artikla	—	—
2 artikla	3 artikla	—	—
3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohta, 16 artiklan 2 kohta	—	—
3 artiklan 1 kohdan toinen virke	—	—	—
3 artiklan 1 kohdan kolmas virke	—	—	—
3 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
4 artikla	12 artiklan 1 kohta	—	—
5 artikla	40 artikla	—	—
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artikla	—	—
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	4 artikla	—	—
6 artiklan 2 kohta	—	—	—
6 artiklan 3 kohta	—	—	—
7 artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
8 artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
9 artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
10 artiklan 1 kohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
10 artiklan 2 kohta	17 artiklan 4 kohta	—	—
10 artiklan 3 kohta	17 artiklan 4 kohta	—	—
11 artiklan 1 kohta	17 artikla, 18 artikla	—	—
11 artiklan 2 kohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
12 artiklan 1 kohta	18 artiklan 2 ja 4 kohta	—	—
12 artiklan 2 kohta	18 artiklan 4 kohta	—	—
12 artiklan 3 kohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
13 artiklan 1 kohta	19 artiklan 3 kohta, 21 artikla	—	—
13 artiklan 2 kohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
14 artikla	—	—	—
15 artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—
16 artikla	21 artiklan 6 kohta	—	—
17 artiklan 1 kohta	4 artikla	—	—
17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen	40 artikla	—	16 artikla, 31 artikla

virke	—	—	—
17 artiklan 2 kohdan toinen virke	16 artiklan 2 kohta	—	—
18 artikla	42 artikla	93 artikla	—
19 artikla	—	—	—
20 artikla	44 artikla	—	—
21 artikla	35 artikla, 37 artikla	—	—
22 artiklan 1 kohta	34 artikla	—	—
22 artiklan 2 kohta	—	8 artikla	—
22 artiklan 3 kohta	—	—	—
23 artiklan 1 kohta	45 artikla	—	—
23 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
24 artikla	141 artikla	—	—
25 artikla	4 artikla	—	—
26 artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
27 artiklan 1 kohdan a alakohta	12 artiklan 4 kohdan a alakohta	—	—
27 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—	—
27 artiklan 1 kohdan c alakohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
27 artiklan 2 kohta	—	—	—
28 artikla	144 artikla	—	—
29 artikla	145 artiklan 1 kohta		
30 artikla	—		
31 artikla			

9. Neuvoston direktiivi 2002/57/EY

Neuvoston direktiivi 2002/57/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan ensimmäinen kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan toinen kohta	46 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artikla, 10 artikla	—	—
2 artiklan 1 kohdan b alakohta	11 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	—	—
2 artiklan 1 kohdan c, d, e, f, g, h, i, j ja k alakohta	16 artikla, 20 artikla	—	—

2 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta	—	—
2 artiklan 3 kohta	—	—	—
2 artiklan 3 a kohta	—	—	—
2 artiklan 4 kohdan a alakohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 4 kohdan b alakohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 5 kohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
2 artiklan 6 kohta	20 artiklan 2 kohta	—	—
3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	—	—
3 artiklan 4 kohta	16 artiklan 3 kohta		
4 artikla	12 artiklan 1 kohta	—	—
5 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohta	37 artikla	—	—
	39 artikla	—	—
5 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohta	44 artikla	—	—
5 artiklan toinen kohta	—	100 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan kolmas kohta	2 artikla	—	—
6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	4 artikla	—	—
6 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohta	34 artikla		
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—	—	—
6 artiklan 2 kohta	—	—	—
6 artiklan 3 kohta	40 artikla	—	—
7 artikla	75 artiklan 1 kohta	—	—
8 artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
9 artikla	17 artiklan 1 kohta, 18 artiklan 1 kohta	—	—
10 artiklan 1 kohta	18 artiklan 5 kohta	—	—
10 artiklan 2 kohta	18 artikla	—	—
11 artikla	19 artiklan 1 kohta, 20 artiklan 1 kohta	—	—
12 artiklan 1 kohta	—	—	—
12 artiklan 2 kohta	21 artiklan 5 kohdan g alakohta	—	—
12 artiklan 3 kohta	—	—	—
13 artikla	21 artiklan 1 kohta	—	—
14 artikla	21 artiklan 6 kohta	—	—
15 artikla	42 artikla	—	—
16 artikla	4 artikla	—	—
17 artikla			
18 artikla			

19 artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
19 a artikla	—	—	—
20 artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
21 artiklan 1 kohta	42 artikla	—	—
21 artiklan 2 kohta	37 artikla		
21 artiklan 3 kohta	19 artikla	—	—
22 artiklan 1 kohta	—	—	—
22 artiklan 2 kohta	—	—	—
23 artikla	—	—	—
24 artikla	—	—	—
25 artikla	20 artiklan 2 kohta	—	—
26 artikla	141 artikla	—	—
27 artiklan 1 kohdan a alakohta	4 artikla		
27 artiklan 1 kohdan b alakohta	16 artiklan 2 kohta	—	—
27 artiklan 1 kohdan c alakohta	12 artiklan 4 kohdan a alakohta		
27 artiklan 2 kohta	—	—	—
28 artikla	—	—	—
29 artikla	57 artiklan 2 kohta	—	—
30 artikla	—	—	—
31 artikla	—	—	—
32 artikla	—	—	—
33 artikla	144 artikla		
	145 artikla		
	145 artikla		

10. Neuvoston direktiivi 2008/90/EY

Neuvoston direktiivi 2008/90/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan 1 kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	—	—
1 artiklan 3 kohta	4 artikla	—	—
1 artiklan 4 kohta	46 artikla	—	—
2 artikla	3 artikla	—	—
3 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta	—	—
3 artiklan 2 kohta	4 artikla	—	—

3 artiklan 3 kohta	4 artikla	—	—
3 artiklan 4 kohta	2 artikla	—	—
4 artikla	16 artikla, 20 artikla	—	—
5 artikla	5 artikla	—	—
6 artiklan 1 kohta	7 artikla	—	—
6 artiklan 2 kohta	—	—	9 artiklan 1 kohta
6 artiklan 3 kohta	8 artikla	—	—
6 artiklan 4 kohta	—	—	—
7 artiklan 1 kohta	14 artikla, 50 artiklan 1 kohta	—	—
7 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	14 artikla, 50 artiklan 1 kohta	—	—
7 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	12 artiklan 4 kohdan a alakohta		
7 artiklan 3 kohta	50 artiklan 2 kohta	—	—
7 artiklan 4 kohta	57 artikla	—	—
7 artiklan 5 kohta	56 artikla	—	—
7 artiklan 6 kohta	51 artikla, 52 artikla	—	—
8 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta	—	—
8 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta	—	—
9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	19 artiklan 4 ja 5 kohta	—	—
9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	19 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 5 kohta	—	—
9 artiklan 2 kohta	—	—	—
9 artiklan 3 kohta	21 artiklan 1 kohta	—	—
10 artikla	—	—	—
11 artikla	37 artikla	—	—
12 artikla	44 artikla	—	—
13 artikla	—	8 artikla ja 20 artiklan b alakohta	—
14 artiklan 1 kohta	—	13 artiklan 1 kohta	—
14 artiklan 2 kohta	—	93 artikla	—
14 artiklan 3 kohta		93 artiklan 3 kohdan d alakohta	
14 artiklan 4 kohta		93 artiklan 3 kohdan b alakohta	
14 artiklan 5 kohta			

14 artiklan 6 kohta		161 artiklan a alakohdan ii alakohdan b alakohta	
14 artiklan 7 kohta		161 artiklan a alakohdan ii alakohdan b alakohta	
15 artikla	—	93 artikla 115 artikla	—
16 artikla	—	118 artikla	—
17 artiklan 1 kohta	4 artikla	—	—
17 artiklan 2 kohta	40 artikla	—	—
18 artikla	11 artiklan 3 kohta	—	—
19 artikla	141 artikla	—	—
20 artikla	—	—	—
21 artikla	—	—	—
22 artikla	144 artikla	—	—
23 artikla	145 artiklan 1 ja 2 kohta	—	—
24 artikla	—	—	—

11. Neuvoston direktiivi 2002/53/EY

Neuvoston direktiivi 2002/53/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta	—	—
1 artiklan 2 kohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—
1 artiklan 3 kohta	46 artikla	—	—
2 artikla	—	—	—
3 artiklan 1 kohta	51 artikla	—	—
3 artiklan 2 kohta	56 artiklan 3 ja 4 kohta	—	—
3 artiklan 3 kohta	4 artikla	—	—
4 artiklan 1 kohta	56 artikla	—	—
4 artiklan 2 kohta	56 artiklan 2 kohta	—	—
4 artiklan 3 kohta	—	—	—
4 artiklan 4 ja 5 kohta	4 artikla	—	—
4 artiklan 6 kohta	57 artikla	—	—
5 artiklan 1 kohta	60 artikla	—	—
5 artiklan 2 kohta	61 artikla	—	—
5 artiklan 3 kohta		—	—

5 artiklan 4 kohta	62 artikla	—	—
6 artikla	58 artikla	—	—
7 artiklan 1 kohta	4 artikla	—	—
7 artiklan 2 kohta	71 artikla	—	—
7 artiklan 3 kohta	74 artikla	—	—
7 artiklan 4 kohta	75 artikla	—	—
7 artiklan 5 kohta	4 artikla	—	—
8 artikla	4 artikla	—	—
9 artiklan 1 kohta	67 artiklan 1 kohdan i alakohta	—	—
9 artiklan 2 ja 3 kohta		—	—
9 artiklan 4 kohta	53 artiklan 1 kohta	—	—
9 artiklan 5 kohta	64 artikla	—	—
9 artiklan 6 kohta	102 artiklan 1 kohta	—	—
10 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	53 artiklan 1 kohdan g alakohta	—	—
10 artiklan 5 kohta	64 artiklan 1 kohta	—	—
11 artikla	103 artikla	—	—
12 artiklan 1 kohta	76 artiklan 3 kohta	—	—
12 artiklan 2 kohta	86 artikla	—	—
12 artiklan 3 kohta	82 artikla	—	—
13 artiklan 1 kohta	83 artiklan 1 kohta, 84 artikla	—	—
13 artiklan 2 kohta		—	—
13 artiklan 3 kohta	84 artiklan 4 kohta	—	—
13 artiklan 4 kohta	—	—	—
14 artikla	85 artiklan 1 kohta	—	—
15 artikla	81 artikla	—	—
16 artiklan 1 kohta	—	—	—
16 artiklan 2 kohta	85 artikla	—	—
17 artikla	85 artikla	—	—
18 artikla	4 artikla	—	—
19 artikla	4 artikla, 85 artiklan 1 kohta	—	—
20 artiklan 1 kohta		—	—
20 artiklan 2 kohta ja 20 artiklan 3 kohdan a alakohta	52 artikla, 55 artikla	—	—
20 artiklan 3 kohdan b alakohta	45 artikla, 85 artiklan 1 kohta		
21 artikla	84 artiklan 4 kohta		
22 artikla	—	—	—
23 artikla	57 artikla	—	—
24 artikla	—	—	—
25 artikla	—	—	—
26 artikla	44 artikla	—	—

27 artikla	141 artikla	–	–
28 artikla	–	–	–
	–	–	–
	144 artikla		
	145 artiklan 1 ja 2 kohta		
	–		

12. Neuvoston direktiivi 2008/72/EY

Neuvoston direktiivi 2008/72/EY	Tämä asetus	Asetus (EU) N:o …/…. (*Office of Publication, please insert number of Regulation on Official Controls*)	Asetus (EU) N:o …/… (*Office of Publication, please insert number of Regulation on protective measures against pests of plants*)
1 artiklan 1 kohta	1 artikla	—	—
1 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	—	—
1 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta	—	—
2 artikla	46 artikla	—	—
3 artikla	3 artikla, 10 artikla	—	—
4 artikla	16 artiklan 2 kohta	—	—
5 artiklan 1 kohta	6 artikla	—	—
5 artiklan 2 kohta	7 artikla, 8 artikla	—	—
5 artiklan 3 kohta	—	—	9 artikla, 15 artikla
5 artiklan 4 kohta	—	—	—
6 artiklan 1 kohta	5 artikla	—	—
6 artiklan 2 kohta	—	36 artikla	—
6 artiklan 3 kohta	—	—	64 artikla
6 artiklan 4 kohta	24 artikla	—	—
7 artikla	—	115 artikla	—
8 artiklan 1 kohta	5 artikla	—	—
8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta	2 artikla	—	—
8 artiklan 2 kohdan c alakohta	12 artiklan 4 kohdan a alakohta	—	—
8 artiklan 3 kohta	—	—	—
9 artiklan 1 ja 2 kohta	14 artiklan 1 kohta	—	—
9 artiklan 3 kohta	52 artikla	—	—
10 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta	—	—
10 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta	8 artikla	—
10 artiklan 3 kohta	—	—	—
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 1 kohta, 28 artikla	—	—
11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—	—	—
11 artiklan 2 kohta	—	—	—
12 artikla	—	—	—
13 artikla	35 artikla, 37 artikla	—	—
14 artikla	4 artikla	—	—
		—	—

15 artikla	4 artikla, 40 artikla	8 artikla, 13 artikla	—
16 artikla	43 artikla, 44 artikla	20 artikla	—
17 artikla	24 artikla	—	—
18 artikla	—	93 artikla	—
19 artikla	20 artiklan d alakohta	—	—
20 artikla	—	—	—
21 artikla	141 artikla	8 artikla	—
22 artikla	—	—	—
23 artiklan 1 kohta	—	—	—
23 artiklan 2 kohta	4 artikla	—	—
24 artikla	—	—	—
25 artikla	144 artikla	—	—
26 artikla	145 artiklan 1 ja 2 kohta		
27 artikla	—		